

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 22ας Νοεμβρίου 2023*

«Οικονομική και Νομισματική Ένωση – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Εξυγίανση της Banco Popular Español – Απόφαση του ΕΣΕ να μη χορηγήσει αποζημίωση στους μετόχους και τους πιστωτές τους οποίους αφορούν οι δράσεις εξυγίανσης – Αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση – Ανεξαρτησία του εκτιμητή»

Στην υπόθεση T-330/20,

ACMO Sàrl, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο), και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα¹, εκπροσωπούμενοι από τον T. Soames και την I. Προδρόμου-Σταμούδη, δικηγόρους, και τον R. East, solicitor,

προσφεύγοντες,

κατά

Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενοι από τις M. Fernández Rupérez και A. Lapresta Bienz και τους L. Forestier και J. Rius Riu, επικουρούμενους από τους H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa de los Monteros και L. Hesse, δικηγόρους,

καθού,

υποστηριζόμενου από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την A. Gavela Lloris,

παρεμβαίνον,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους M. van der Woude, Πρόεδρο, G. De Baere (εισηγητή), G. Steinfatt, K. Kecsmár και S. Kingston, δικαστές,

γραμματέας: P. Nuñez Ruiz, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

¹ Ο κατάλογος των λοιπών προσφευγόντων παρατίθεται ως παράρτημα μόνο στο κείμενο που επιδίδεται στους διαδίκους.

έχοντας υπόψη την επιστολή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Ιανουαρίου 2023, με την οποία η PIMCO Dynamic Income Fund ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο για την ιδιότητά της ως καθολική διάδοχος των PIMCO Income Opportunity Fund και PIMCO Dynamic Credit and Mortentation Income Fund,

έχοντας υπόψη την επιστολή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Νοεμβρίου 2023, με την οποία η Bybrook Capital Badminton Fund LP ζήτησε να υπεισέλθει στη θέση της Cairn Global Funds PLC και της Cairn Special Opportunities Credit Master Fund Limited ως προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση, και αφού δόθηκε στους λοιπούς διαδίκους η δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους,

έχοντας υπόψη την επιστολή, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Νοεμβρίου 2023, με την οποία η PIMCO Global Cross-asset Opportunities Master Fund LDC ζήτησε να υπεισέλθει στη θέση της PHFS series SPC – PHSF VII SP ως προσφεύγουσα στην υπό κρίση υπόθεση, και αφού δόθηκε στους λοιπούς διαδίκους η δυνατότητα να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Σεπτεμβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την προσφυγή που άσκησαν δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, οι προσφεύγοντες, ACMO Sàrl και τα λοιπά νομικά πρόσωπα των οποίων οι επωνυμίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα, ζητούν την ακύρωση της απόφασης SRB/EES/2020/52 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 17ης Μαρτίου 2020, σχετικά με το αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους δανειστές σε σχέση με τις πραγματοποιηθείσες δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά την Banco Popular Español SA (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Οι προσφεύγοντες είναι επενδυτικά κεφάλαια τα οποία, πριν από την έγκριση καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español, SA (στο εξής: Banco Popular), κατείχαν πρόσθετα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 1 και κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της τελευταίας, ορισμένα εκ των οποίων μέσω τμημάτων, με εξαίρεση έναν εξ αυτών, ο οποίος υπεισλήθε στα δικαιώματα οντότητας που κατείχε ομόλογα της Banco Popular.
- 3 Στις 7 Ιουνίου 2017, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2017/08, περί εγκρίσεως καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular (στο εξής: καθεστώς εξυγίανσης), βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).
- 4 Πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, στις 23 Μαΐου 2017, κατόπιν διαδικασίας πρόσκλησης υποβολής προσφορών, το ΕΣΕ όρισε το ιδιαίτερο γραφείο Deloitte Réviseurs d'Entreprises ως εκτιμητή (στο εξής: γραφείο εκτιμήσεων) στο πλαίσιο της προετοιμασίας

ενδεχόμενης εξυγίανσης της Banco Popular. Στο γραφείο εκτιμήσεων ανατέθηκε ειδική σύμβαση κατόπιν διαγωνισμού στο πλαίσιο πολλαπλής σύμβασης-πλασιού υπηρεσιών που είχε υπογράψει το ΕΣΕ με έξι γραφεία, συμπεριλαμβανομένου του γραφείου εκτιμήσεων. Σύμφωνα με την ειδική σύμβαση, η αποστολή του γραφείου εκτιμήσεων περιλάμβανε τη διενέργεια αποτίμησης της Banco Popular πριν από ενδεχόμενη εξυγίανση καθώς και την αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφοι 16 έως 18, του κανονισμού 806/2014, μετά από ενδεχόμενη εξυγίανση.

- 5 Στις 5 Ιουνίου 2017, το ΕΣΕ ενέκρινε μια πρώτη αποτίμηση, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, σκοπός της οποίας ήταν να παράσχει τα στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καθοριστεί εάν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης, οι οποίες ορίζονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.
- 6 Στις 6 Ιουνίου 2017, το γραφείο εκτιμήσεων υπέβαλε στο ΕΣΕ δεύτερη αποτίμηση (στο εξής: αποτίμηση 2), συνταχθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014. Σκοπός της αποτίμησης 2 ήταν να εκτιμηθεί η αξία των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων της Banco Popular, να εκτιμηθεί η μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι μέτοχοι και οι πιστωτές εάν η Banco Popular είχε υπαχθεί στην κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας καθώς και να παρασχεθούν τα στοιχεία βάσει των οποίων θα λαμβανόταν απόφαση σχετικά με τις μετοχές και τους τίτλους ιδιοκτησίας που θα μεταβιβάζονταν και τα οποία θα καθιστούσαν εφικτό στο ΕΣΕ τον καθορισμό των εμπορικών όρων για τους σκοπούς του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων.
- 7 Στο πλαίσιο του καθεστώτος εξυγίανσης, το ΕΣΕ, εκτιμώντας ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, αποφάσισε να θέσει την Banco Popular υπό εξυγίανση. Το ΕΣΕ αποφάσισε την απομείωση και μετατροπή των κεφαλαιακών μέσων της Banco Popular κατ' εφαρμογήν του άρθρου 21 του κανονισμού 806/2014 και την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων δυνάμει του άρθρου 24 του κανονισμού 806/2014 μέσω της μεταβίβασης των μετοχών σε αγοραστή.
- 8 Το ΕΣΕ αποφάσισε να ακυρώσει το 100 % των μετοχών της Banco Popular, να μετατρέψει και να απομειώσει το σύνολο του κύριου ποσού των πρόσθετων κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 1 που είχε εκδώσει η Banco Popular και να μετατρέψει το σύνολο του κύριου ποσού των κεφαλαιακών μέσων κατηγορίας 2 που είχε εκδώσει η Banco Popular σε «νέες μετοχές II». Μετά από διαφανή και ανοικτή διαδικασία πώλησης που διεξήχθη από την ισπανική αρχή εξυγίανσης, το Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Ταμείο για την ομαλή αναδιάρθρωση του τραπεζικού κλάδου, Ισπανία), οι «νέες μετοχές II» μεταβιβάστηκαν στην Banco Santander SA, με αντάλλαγμα την καταβολή τιμής αγοράς ενός ευρώ. Στη συνέχεια, η Banco Santander διαδέχθηκε καθολικώς την Banco Popular στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, στο πλαίσιο συγχωνεύσεως δι' απορροφήσεως.
- 9 Στις 7 Ιουνίου 2017, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15).
- 10 Στις 14 Ιουνίου 2018, το γραφείο εκτιμήσεων διαβίβασε στο ΕΣΕ την αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφοι 16 έως 18, του κανονισμού 806/2014 και η οποία πραγματοποιήθηκε προκειμένου να καθοριστεί αν οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης αν το ίδρυμα υπό εξυγίανση είχε υπαχθεί

σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας (στο εξής: αποτίμηση 3). Στις 31 Ιουλίου 2018, το γραφείο εκτιμήσεων απέστειλε στο ΕΣΕ προσθήκη στην αποτίμηση αυτή, διορθώνοντας ορισμένα τυπικά σφάλματα.

- 11 Το γραφείο εκτιμήσεων εκτίμησε, στην αποτίμηση 3, τη μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές εάν η Banco Popular είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας κατά τον χρόνο έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης. Προέβη στην εκτίμηση αυτή στο πλαίσιο σεναρίου εκκαθάρισης εφαρμόζοντας τον Ley 22/2003, Concursal (νόμο 22/2003 περί πτωχεύσεως), της 9ης Ιουλίου 2003 (BOE αριθ. 164, της 10ης Ιουλίου 2003, σ. 26905).
- 12 Το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι το υποθετικό σενάριο εκκαθάρισης είχε προετοιμαστεί με βάση τις μη ελεγχθείσες χρηματοοικονομικές πληροφορίες της 6ης Ιουνίου 2017 ή, εάν δεν ήταν διαθέσιμες, με βάση τις πληροφορίες της 31ης Μαΐου 2017. Έκρινε ότι η κίνηση κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας για την Banco Popular στις 7 Ιουνίου 2017 θα είχε οδηγήσει σε μη προγραμματισμένη εκκαθάριση. Για την εκτίμηση των αξιών ρευστοποίησης των στοιχείων ενεργητικού, το γραφείο εκτιμήσεων έλαβε υπόψη τρία εναλλακτικά χρονικά σενάρια εκκαθάρισης, 18 μηνών, 3 ετών και 7 ετών, καθένα από τα οποία περιλάμβανε μια καλύτερη και μια χειρότερη υποθετική περίπτωση. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σε καθεμία από τις υποθετικές αυτές περιπτώσεις, για τους θιγόμενους μετόχους και τους πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης δεν αναμενόταν καμία ανάκτηση στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας και ότι, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο διαφορετική μεταχείριση σε σχέση με τη μεταχείριση που προέκυπτε από τη δράση εξυγίανσης.
- 13 Στις 6 Αυγούστου 2018, το ΕΣΕ δημοσίευσε στην ιστοσελίδα του την κοινοποίηση της 2ας Αυγούστου 2018 σχετικά με την προκαταρκτική απόφαση για το αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους πιστωτές σε σχέση με τις δράσεις εξυγίανσης που έχουν πραγματοποιηθεί για την Banco Popular και την έναρξη της διαδικασίας ακρόασης (SRB/EES/2018/132) (στο εξής: προκαταρκτική απόφαση), καθώς και ένα μη εμπιστευτικό κείμενο της αποτίμησης 3. Στις 7 Αυγούστου 2018, δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση σχετικά με την κοινοποίηση του ΕΣΕ (ΕΕ 2018, C 277 I, σ. 1).
- 14 Στην προκαταρκτική απόφαση, το ΕΣΕ έκρινε ότι από την αποτίμηση 3 προέκυπτε ότι δεν υπήρχε διαφορά μεταξύ της μεταχείρισης της οποίας έτυχαν πράγματι οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές λόγω της εξυγίανσης της Banco Popular και της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει αν η Banco Popular είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης. Το ΕΣΕ αποφάσισε, προκαταρκτικώς, ότι δεν ήταν υποχρεωμένο να καταβάλει αποζημίωση στους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014.
- 15 Για να μπορέσει να λάβει τελική απόφαση σχετικά με την αναγκαιότητα ή μη καταβολής αποζημίωσης στους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές, το ΕΣΕ τους κάλεσε να του γνωστοποιήσουν το ενδιαφέρον τους να ασκήσουν το δικαίωμά τους ακρόασης σε σχέση με την προκαταρκτική απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 16 Το ΕΣΕ επισήμανε ότι η διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης θα διεξαγόταν σε δύο στάδια.

- 17 Σε πρώτο στάδιο, το στάδιο εγγραφής, οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές κλήθηκαν να εκδηλώσουν, έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2018, το ενδιαφέρον τους για την άσκηση του δικαιώματος ακρόασης μέσω ειδικού εντύπου ηλεκτρονικής εγγραφής. Εν συνεχεία, το ΕΣΕ θα εξακρίβωνε αν όσοι εκδήλωσαν ενδιαφέρον είχαν την ιδιότητα του θιγόμενου μετόχου ή πιστωτή. Οι ενδιαφερόμενοι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές όφειλαν να πιστοποιήσουν την ταυτότητά τους και να αποδείξουν ότι, στις 6 Ιουνίου 2017, κατείχαν ένα ή περισσότερα κεφαλαιακά μέσα της Banco Popular τα οποία απομειώθηκαν ή μετατράπηκαν και μεταβιβάστηκαν στο πλαίσιο της εξυγίανσης.
- 18 Κατά το δεύτερο στάδιο, το στάδιο της διαβούλευσης, οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές που είχαν εκδηλώσει το ενδιαφέρον τους να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης κατά το πρώτο στάδιο και των οποίων το καθεστώς είχε ελεγχθεί από το ΕΣΕ μπορούσαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί της προκαταρκτικής απόφασης στην οποία είχε επισυναφθεί η αποτίμηση 3.
- 19 Στις 16 Οκτωβρίου 2018, το ΕΣΕ ανακοίνωσε ότι οι πράγματι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές θα καλούνταν να υποβάλουν τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί της προκαταρκτικής απόφασης από τις 6 Νοεμβρίου 2018. Στις 6 Νοεμβρίου 2018, το ΕΣΕ απέστειλε στους πράγματι θιγόμενους μετόχους και πιστωτές έναν ενιαίο προσωπικό σύνδεσμο ο οποίος τους παρέπεμπε μέσω διαδικτύου σε έντυπο που τους παρείχε τη δυνατότητα να υποβάλουν, έως τις 26 Νοεμβρίου 2018, παρατηρήσεις σχετικά με την προκαταρκτική απόφαση καθώς και σχετικά με το μη εμπιστευτικό κείμενο της αποτίμησης 3.
- 20 Μετά το στάδιο της διαβούλευσης, το ΕΣΕ εξέτασε τις κρίσιμες παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών επί της προκαταρκτικής απόφασης. Ζήτησε από το γραφείο εκτιμήσεων να του προσκομίσει έγγραφο στο οποίο να αξιολογεί τις κρίσιμες παρατηρήσεις σχετικά με την αποτίμηση 3 και να εξετάσει αν η αποτίμηση 3 εξακολουθούσε να είναι έγκυρη υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων αυτών.
- 21 Στις 18 Δεκεμβρίου 2019, το γραφείο εκτιμήσεων διαβίβασε στο ΕΣΕ την αξιολόγησή του με τίτλο «Έγγραφο διευκρινίσεων όσον αφορά την αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση» (στο εξής: διευκρινιστικό έγγραφο). Στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων επιβεβαίωσε ότι η στρατηγική και τα διάφορα υποθετικά σενάρια εκκαθάρισης που περιγράφονται λεπτομερώς στην αποτίμηση 3, καθώς και οι μεθοδολογίες που ακολουθήθηκαν και οι αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν, εξακολουθούσαν να ισχύουν.
- 22 Στις 17 Μαρτίου 2020 το ΕΣΕ εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση. Ανακοινωθέν σχετικό με την απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στις 20 Μαρτίου 2020 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2020, C 91, σ. 2).
- 23 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ έκρινε ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ανεξάρτητο σύμφωνα με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και στο κεφάλαιο IV του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2016/1075 της Επιτροπής, της 23ης Μαρτίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τον καθορισμό του περιεχομένου των σχεδίων ανάκαμψης, των σχεδίων εξυγίανσης και των σχεδίων εξυγίανσης ομίλων, των ελάχιστων κριτηρίων που πρέπει να αξιολογεί η αρμόδια αρχή όσον αφορά τα σχέδια ανάκαμψης και τα σχέδια ανάκαμψης ομίλων, των προϋποθέσεων για τη χρηματοπιστωτική στήριξη ομίλου, των απαιτήσεων για τους ανεξάρτητους εκτιμητές, της

συμβατικής αναγνώρισης των εξουσιών απομείωσης και μετατροπής, των διαδικασιών και του περιεχομένου των απαιτήσεων κοινοποίησης και της ειδοποίησης αναστολής, καθώς και του τρόπου λειτουργίας των σωμάτων εξυγίανσης (ΕΕ L 2016, L 184, σ. 1).

- 24 Υπό τον τίτλο 5 «Αποτίμηση 3» της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ συνόψισε το περιεχόμενο της αποτίμησης 3 και έκρινε ότι η αποτίμηση αυτή ήταν σύμφωνη με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο και ήταν επαρκώς αιτιολογημένη και πλήρης ώστε να αποτελεί τη βάση απόφασης λαμβανόμενης δυνάμει του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014. Έκρινε δε ότι με την αποτίμηση 3 αξιολογούνταν τα αναγκαία στοιχεία που προβλέπονται στο άρθρο 20, παράγραφος 17, του κανονισμού 806/2014 και στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/344 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 2017, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που προσδιορίζουν τα κριτήρια σχετικά με τις μεθοδολογίες για την αποτίμηση της διαφοράς ως προς τη μεταχείριση κατά την εξυγίανση (ΕΕ 2018, L 67, σ. 3).
- 25 Υπό τον τίτλο 6 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ παρουσίασε τις «παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές, καθώς και την αξιολόγησή τους». Υπό τον τίτλο 6.1 «Αξιολόγηση της κρισιμότητας» της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ εξήγησε ότι ορισμένες από τις παρατηρήσεις αυτές, οι οποίες ήταν άσχετες τόσο με την προκαταρκτική απόφασή του όσο και με την αποτίμηση 3, δεν ασκούσαν επιρροή στο μέτρο που δεν αφορούσαν τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης. Υπό τον τίτλο 6.2 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ προέβη στην «εξέταση των κρίσιμων παρατηρήσεων» που υπέβαλαν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές σχετικά με την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων και το περιεχόμενο της αποτίμησης 3, ομαδοποιώντας τες ανά θέμα.
- 26 Το ΕΣΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι από την αποτίμηση 3, σε συνδυασμό με το διευκρινιστικό έγγραφο και τα συμπεράσματα που παρέθεσε υπό τον τίτλο 6.2 της προσβαλλόμενης απόφασης, προέκυπτε ότι δεν υπήρχε διαφορά μεταξύ της μεταχείρισης της οποίας έτυχαν πράγματι οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές και της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει αν η Banco Popular είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης.
- 27 Ως εκ τούτου, το ΕΣΕ αποφάσισε τα εξής:

«Άρθρο 1

Αποτίμηση

Προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους πιστωτές που θίγονται από τις πραγματοποιηθείσες δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά την Banco Popular [...], η αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση στο πλαίσιο της εξυγίανσης, που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, καταρτίζεται σύμφωνα με το παράρτημα I της παρούσας απόφασης, σε συνδυασμό με το διευκρινιστικό έγγραφο [...] που περιλαμβάνεται στο παράρτημα II της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Αποζημίωση

Οι μέτοχοι και οι πιστωτές που θίγονται από τις πραγματοποιηθείσες δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά την Banco Popular [...] δεν δικαιούνται αποζημίωση από το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014.

Άρθρο 3

Αποδέκτης της απόφασης

Η απόφαση αυτή απευθύνεται στο FROB, ως εθνική αρχή εξυγίανσης, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημείο 3, του κανονισμού 806/2014.»

II. Αιτήματα των διαδίκων

- 28 Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.
- 29 Το ΕΣΕ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη καθόσον ασκήθηκε από έχοντες την ιδιότητα του εκπροσώπου ή από προσφεύγοντες που θίγονται μόνον μέσω τμημάτων·
 - επικουρικώς και όσον αφορά τους λοιπούς προσφεύγοντες, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.
- 30 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

III. Σκεπτικό

A. Επί του παραδεκτού

- 31 Το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι ορισμένοι εκ των προσφευγόντων δεν απέδειξαν την ενεργητική τους νομιμοποίηση. Εκτιμά ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη καθόσον ασκήθηκε από ορισμένους προσφεύγοντες που ενεργούν υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου, ήτοι υπό την ιδιότητα του διαχειριστή κεφαλαίων που κατείχαν ομόλογα της Banco Popular, και από άλλους προσφεύγοντες οι οποίοι θίγονται μόνο μέσω των τμημάτων τους, τα οποία κατείχαν κεφαλαιακά μέσα της Banco Popular.

- 32 Διαπιστώνεται ότι το ΕΣΕ δεν προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής όσον αφορά το σύνολο των προσφευγόντων.
- 33 Συναφώς, από τα επίσημα έγγραφα που επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι πολλοί προσφεύγοντες κατείχαν πράγματι πρόσθετα κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 1 ή κεφαλαιακά μέσα κατηγορίας 2 της Banco Popular κατά την ημερομηνία έγκρισης του καθεστώτος εξυγίανσης. Πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι μετείχαν επιπλέον στη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης.
- 34 Επομένως, οι προσφεύγοντες αυτοί ανήκουν στην κατηγορία των μετόχων και των πιστωτών οι οποίοι θίγονται από την εξυγίανση της Banco Popular. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση τους αφορά άμεσα και ατομικά και νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ζητήσουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, πράγμα το οποίο άλλωστε δεν αμφισβητείται από το ΕΣΕ.
- 35 Πάντως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, εφόσον πρόκειται για μία και την αυτή προσφυγή, όταν τουλάχιστον ένας από τους προσφεύγοντες νομιμοποιείται ενεργητικώς, παρέλκει η εξέταση της ενεργητικής νομιμοποίησης των λοιπών προσφευγόντων (πρβλ. απόφαση της 9ης Ιουνίου 2011, Comitato «Venezia vuole vivere» κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-71/09 P, C-73/09 P και C-76/09 P, EU:C:2011:368, σκέψη 37· πρβλ., επίσης, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2019, EPSU και Goudriaan κατά Επιτροπής, T-310/18, EU:T:2019:757, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 36 Ως εκ τούτου, παρέλκει η εξέταση της ένστασης απαραδέκτου που προέβαλε το ΕΣΕ και η οποία στηρίζεται στο ότι οι προσφεύγοντες που ενεργούν υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου ή για τα τμήματά τους δεν νομιμοποιούνται ενεργητικώς.

B. Επί της ουσίας

- 37 Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως στα οποία υπέπεσε το ΕΣΕ όταν ενέκρινε την αποτίμηση 3, και τα οποία αφορούν την εκτίμηση της διάρκειας της περιόδου αφερεγγυότητας, των εξυπηρετούμενων δανείων, των μη εξυπηρετούμενων δανείων, των ακινήτων και των νομικών κινδύνων της Banco Popular. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως του ΕΣΕ συνιστάμενη στον διορισμό του γραφείου εκτιμήσεων ως ανεξάρτητου εκτιμητή. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επίσης επικουρικώς, στηρίζεται στο ότι το ΕΣΕ μεταβίβασε αδικαιολόγητα στο γραφείο εκτιμήσεων τις εξουσίες λήψης αποφάσεων που του παρέχει ο κανονισμός 806/2014.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

α) Επί της έκτασης του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο

- 38 Επισημαίνεται ότι η νομολογία έχει οριοθετήσει την έκταση του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο τόσο σε περιπτώσεις στις οποίες η προσβαλλόμενη πράξη στηρίζεται σε εκτίμηση ιδιαίτερα περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως όσο και όταν πρόκειται για περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις.

- 39 Αφενός, όσον αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες οι αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια, ειδικώς ως προς την εκτίμηση ιδιαίτερος περίπλοκων πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσεως προκειμένου να καθορισθεί η φύση και η έκταση των μέτρων που υιοθετούν, ο έλεγχος του δικαστή της Ένωσης περιορίζεται στην εξέταση του αν κατά την άσκηση αυτής της διακριτικής ευχέρειας υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη ή σε κατάχρηση εξουσίας ή ακόμη αν τα όργανα αυτά υπερέβησαν προδήλως τα όρια της διακριτικής τους ευχέρειας. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί, πράγματι, να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών στοιχείων επιστημονικής και τεχνικής φύσης την εκτίμηση των αρχών της Ένωσης, που είναι οι μόνες στις οποίες η Συνθήκη ΛΕΕ έχει αναθέσει την αποστολή αυτή [βλ. αποφάσεις της 21ης Ιουλίου 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 1ης Ιουνίου 2022, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά Επιτροπής, T-570/17, EU:T:2022:314, σκέψη 105 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 40 Αφετέρου, όσον αφορά τον έλεγχο που ασκούν τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης επί των περίπλοκων οικονομικών εκτιμήσεων των αρχών της Ένωσης, ο έλεγχος αυτός είναι περιορισμένος, αφορά δε, κατ' ανάγκην, την εξακρίβωση της τήρησης των κανόνων της διαδικασίας και των κανόνων περί αιτιολογίας, της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και κατάχρησης εξουσίας. Επομένως, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, δεν επιτρέπεται επίσης στον δικαστή της Ένωσης να υποκαταστήσει με τη δική του οικονομική εκτίμηση εκείνη της αρμόδιας αρχής της Ένωσης [βλ. αποφάσεις της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 1ης Ιουνίου 2022, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά Επιτροπής, T-570/17, EU:T:2022:314, σκέψη 106 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 41 Δεδομένου ότι οι αποφάσεις του ΕΣΕ που αποσκοπούν στο να καθορισθεί αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους πιστωτές που θίγονται από τις δράσεις εξυγίανσης οντότητας στηρίζονται σε ιδιαίτερα περίπλοκες οικονομικές και τεχνικές εκτιμήσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι αρχές που απορρέουν από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στις σκέψεις 39 και 40 ανωτέρω εφαρμόζονται στον έλεγχο που καλείται να ασκήσει ο δικαστής.
- 42 Μολονότι όμως αναγνωρίζεται στο ΕΣΕ περιθώριο εκτίμησης σε οικονομικά και τεχνικά ζητήματα, τούτο δεν συνεπάγεται ότι ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να απέχει από τον έλεγχο της εκ μέρους του ΕΣΕ ερμηνείας των οικονομικής φύσεως στοιχείων στα οποία στηρίζεται η απόφασή του. Πράγματι, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, ακόμη και στην περίπτωση περίπλοκων εκτιμήσεων, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια των αποδεικτικών στοιχείων των οποίων γίνεται επίκληση, την αξιοπιστία και τη συνοχή τους, αλλά και αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν το σύνολο των κρίσιμων δεδομένων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί μια περίπλοκη κατάσταση και αν μπορούν να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήχθησαν από αυτά [βλ. αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 2021, Autostrada Wielkopolska κατά Επιτροπής και Πολωνίας, C-933/19 P, EU:C:2021:905, σκέψη 117 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 1ης Ιουνίου 2022, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά Επιτροπής, T-570/17, EU:T:2022:314, σκέψη 108 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 43 Συναφώς, προκειμένου να διαπιστωθεί ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζουν οι προσφεύγοντες πρέπει να είναι επαρκή για να ανατρέψουν την αξιοπιστία των πραγματικών εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στην απόφαση αυτή [βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 2020, BTB Holding Investments

και Dufenco Participations Holding κατά Επιτροπής, C-148/19 P, EU:C:2020:354, σκέψη 72, και της 1ης Ιουνίου 2022, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά Επιτροπής, T-570/17, EU:T:2022:314, σκέψεις 105 και 109 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 44 Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που στηρίζεται σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως πρέπει να απορρίπτεται εάν, παρά τα στοιχεία που προβάλλει ο προσφεύγων, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσβαλλόμενη εκτίμηση εξακολουθεί να είναι αληθής ή ορθή (βλ. αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein και Sauga κατά ΕΚΤ, T-116/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:614, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 25ης Νοεμβρίου 2020, BMC κατά Κοινής Επιχείρησης Clean Sky 2, T-71/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:567, σκέψη 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 45 Επιπλέον, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, στις περιπτώσεις στις οποίες τα θεσμικά όργανα διαθέτουν εξουσία εκτιμήσεως, ο σεβασμός των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών αποκτά ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία. Μεταξύ των εγγυήσεων αυτών που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών περιλαμβάνεται, ιδίως, η αρχή της χρηστής διοίκησης, την οποία καθιερώνει το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, και με την οποία συνδέεται η υποχρέωση του αρμόδιου θεσμικού οργάνου να ερευνά, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περίπτωσης. Μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο μπορεί ο δικαστής της Ένωσης να επαληθεύσει αν συνέτρεχαν τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως (πρβλ. απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, σκέψη 14).

β) Επί του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που επισυνάφθηκαν στο υπόμνημα απάντησης

- 46 Με το υπόμνημα ανταπάντησης, το ΕΣΕ υποστηρίζει ότι οι προσφεύγοντες επισύναψαν στο υπόμνημα απάντησης μια δεύτερη μαρτυρία του Α και μια προσθήκη στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, στοιχεία τα οποία είχαν ως σκοπό να τεκμηριώσουν επιχειρήματα που είχαν ήδη προβληθεί με το δικόγραφο της προσφυγής και, ως εκ τούτου, έπρεπε να έχουν επισυναφθεί στο δικόγραφο αυτό. Οι προσφεύγοντες δεν δικαιολόγησαν την καθυστερημένη προσκόμιση των νέων αυτών αποδεικτικών στοιχείων, κατά παράβαση του άρθρου 85, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οπότε τα στοιχεία αυτά είναι απαράδεκτα.
- 47 Κατά το άρθρο 85, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα αποδεικτικά στοιχεία προσκομίζονται και τα αποδεικτικά μέσα προτείνονται στο πλαίσιο της πρώτης ανταλλαγής υπομνημάτων, οι δε κύριοι διάδικοι μπορούν ακόμη να προσκομίσουν αποδεικτικά στοιχεία ή να προτείνουν αποδεικτικά μέσα και με τα υπομνήματα απάντησης και ανταπάντησης προς στήριξη της επιχειρηματολογίας τους, εφόσον δικαιολογήσουν την καθυστέρηση αυτή.
- 48 Αφενός, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες επισύναψαν στο δικόγραφο της προσφυγής την από 28 Μαΐου 2020 μαρτυρία του Α, δικηγόρου ειδικευμένου στο ισπανικό πτωχευτικό δίκαιο, σχετικά με τα κρίσιμα ζητήματα που άπτονται του δικαίου και των πρακτικών στον τομέα της αφερεγγυότητας. Αφετέρου, επίσης ως συνημμένο έγγραφο στο δικόγραφο της προσφυγής, οι προσφεύγοντες προσκόμισαν έκθεση εμπειρογνωμοσύνης, με ημερομηνία 28 Μαΐου 2020, η οποία αποσκοπούσε αρχικώς στην εξέταση των παραδοχών και της μεθοδολογίας που

χρησιμοποιήθηκαν για την αποτίμηση 3 κατόπιν του εντύπου που διαβίβασε το ΕΣΕ στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης και η οποία επικαιροποιήθηκε κατόπιν της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης και του διευκρινιστικού εγγράφου.

- 49 Στο υπόμνημα απάντησης οι προσφεύγοντες επισύναψαν μια δεύτερη μαρτυρία του Α, της 9ης Απριλίου 2021, σχετικά με ορισμένες πτυχές του υπομνήματος αντίκρουσης όσον αφορά το ισπανικό πτωχευτικό δίκαιο, καθώς και μια προσθήκη στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, με ημερομηνία 13 Απριλίου 2021, η οποία καταρτίστηκε προκειμένου να δοθεί απάντηση σε ορισμένα ζητήματα που είχαν τεθεί με το υπόμνημα αντίκρουσης του ΕΣΕ.
- 50 Από τη νομολογία προκύπτει ότι ο κανόνας περί προθεσμιών του άρθρου 85, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας δεν αφορά την ανταπόδειξη και τη συμπλήρωση των αποδείξεων κατόπιν της ανταποδείξεως εκ μέρους του αντιδίκου με το υπόμνημα αντικρούσεως. Πράγματι, η διάταξη αυτή αφορά τα νέα αποδεικτικά μέσα και πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 92, παράγραφος 7, του Κανονισμού Διαδικασίας, που ορίζει ρητά ότι η ανταπόδειξη και η συμπλήρωση των αποδείξεων είναι δυνατή (βλ. αποφάσεις της 17ης Δεκεμβρίου 1998, *Baustahlgewebe* κατά Επιτροπής, C-185/95 P, EU:C:1998:608, σκέψη 72, και της 5ης Μαΐου 2021, *ITD και Danske Fragtmænd* κατά Επιτροπής, T-561/18, EU:T:2021:240, σκέψη 102 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 51 Στο μέτρο που από τα ως άνω παραρτήματα προκύπτει ρητώς ότι έχουν ως αντικείμενο τη στήριξη επιχειρημάτων που αποσκοπούν στην αμφισβήτηση των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στο υπόμνημα αντίκρουσης, πρέπει να κριθούν παραδεκτά.

2. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας της περιόδου αφερεγγυότητας, των εξυπηρετούμενων δανείων, των μη εξυπηρετούμενων δανείων, των ακινήτων και των νομικών κινδύνων της Banco Popular

- 52 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως εγκρίνοντας την αποτίμηση 3 και το διευκρινιστικό έγγραφο και ότι το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του σεναρίου εκκαθάρισης, όσον αφορά τη διάρκεια της υποθετικής διαδικασίας εκκαθάρισης και την αποτίμηση ορισμένων κατηγοριών στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular. Τα σφάλματα αυτά οδήγησαν σε υποτίμηση της αξίας των ανακτήσεων των προσφευγόντων στο πλαίσιο υποθετικής διαδικασίας αφερεγγυότητας της Banco Popular και, ως εκ τούτου, σε προσβολή του δικαιώματός τους ιδιοκτησίας.
- 53 Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται σε πέντε σκέλη. Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσαν σε πλάνη όσον αφορά τη διάρκεια του υποθετικού σεναρίου εκκαθάρισης. Δεύτερον, υποστηρίζουν ότι η αξιολόγηση των εξυπηρετούμενων δανείων που πραγματοποιήθηκε με την αποτίμηση 3 στηρίζεται σε μη εύλογες παραδοχές. Τρίτον, αμφισβητούν τη στρατηγική μεταβίβασης που υιοθέτησε το γραφείο εκτιμήσεων για το χαρτοφυλάκιο μη εξυπηρετούμενων δανείων της Banco Popular. Τέταρτον, υποστηρίζουν ότι η εκτίμηση, στην αποτίμηση 3, του χαρτοφυλακίου ακινήτων της Banco Popular παρουσιάζει κενά και αντιφάσεις. Πέμπτον, αμφισβητούν την προσέγγιση του γραφείου εκτιμήσεων όσον αφορά τους νομικούς κινδύνους.

- 54 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ ανέφερε ότι, κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 806/2014, η αποτίμηση 3 έπρεπε να καθορίσει αν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές είχαν τύχει δυσμενέστερης μεταχείρισης στο πλαίσιο της εξυγίανσης από εκείνη της οποίας θα είχαν τύχει αν η Banco Popular είχε «εκκαθαριστεί σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας». Επισήμανε, όπως και το γραφείο εκτιμήσεων στο διευκρινιστικό έγγραφο (σημείο 5.1.5), ότι ο Ley 11/2005 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (νόμος 11/2005 για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και εταιριών παροχής επενδυτικών υπηρεσιών), της 18ης Ιουνίου 2015 (BOE αριθ. 146, της 19ης Ιουνίου 2015, σ. 50797), ο οποίος μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190), προβλέπει ειδικώς ότι η αποτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση πρέπει να πραγματοποιείται υπό την προϋπόθεση ότι η οντότητα έχει τεθεί σε διαδικασία εκκαθάρισης.
- 55 Συναφώς, το ΕΣΕ επισήμανε ότι, σύμφωνα με την αποτίμηση 3, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της εξεταζόμενης υπόθεσης και, ειδικότερα, της αδυναμίας της Banco Popular να εξοφλήσει τις οφειλές της όταν θα καθίσταντο απαιτητές, η κίνηση κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης θα είχε οδηγήσει σε εκκαθάριση της Banco Popular, με συνέπεια την ταχεία ρευστοποίηση των στοιχείων του ενεργητικού, χωρίς ελάχιστο υποχρεωτικό τίμημα, και την καταβολή της καθαρής ρευστοποίησης στους πιστωτές σύμφωνα με τη σειρά κατάταξης που θεσπίζει ο νόμος 22/2003.
- 56 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ έκρινε ότι η αποτίμηση 3 ήταν σύμφωνη με το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο και ότι αποτελούσε κατάλληλη και επαρκή βάση για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επισήμανε δε ότι στηρίχθηκε στην αποτίμηση 3 και στο διευκρινιστικό έγγραφο, που έχουν επισυναφθεί στην προσβαλλόμενη απόφαση και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της αιτιολογίας της.
- 57 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι, δεδομένου ότι η τραπεζική άδεια λειτουργίας της Banco Popular θα είχε ανακληθεί με την κήρυξη της αφερεγγυότητας, υποχρεώνοντας έτσι την άμεση παύση των δραστηριοτήτων και εμποδίζοντας μια πώληση της οντότητας ως επιχείρησης σε λειτουργία, η εκκαθάριση θα είχε αρχίσει αμέσως. Προσέθεσε ότι, σύμφωνα με το καθεστώς εξυγίανσης, στις 6 Ιουνίου 2017, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, βάσει του άρθρου 18, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014. Το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι, στο πλαίσιο αυτό, η εκκαθάριση ήταν το μόνο πιθανό σενάριο αφερεγγυότητας.
- 58 Το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε, μεταξύ άλλων, τα εξής:
- «Η κίνηση κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας για την [Banco Popular] στις 7 Ιουνίου 2017 θα είχε οδηγήσει σε μη προγραμματισμένη εκκαθάριση. Η εκκαθάριση συνεπάγεται, ως εκ της φύσεώς της, καταστροφή της αξίας, τούτο δε για λόγους όπως: απότομη παύση των δραστηριοτήτων· απώλεια της πελατείας· αναποτελεσματική διαδικασία ρευστοποίησης των στοιχείων ενεργητικού καθώς και επιπλέον κόστος και πρόσθετες (συχνά σημαντικές) αξιώσεις.

Στην περίπτωση της [Banco Popular], η εκκαθάριση σε κατάσταση πτώχευσης θα αποτελούσε γεγονός άνευ προηγουμένου στην Ισπανία, δεδομένης της θέσης της ως της έκτης μεγαλύτερης τράπεζας και ενός σημαντικού παράγοντα σε βασικούς τομείς όπως είναι η χρηματοδότηση ενυπόθηκων δανείων και τα δάνεια προς [μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ)] και προς μικρές επιχειρήσεις.»

- 59 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι η αποτίμηση 3 αποτελούσε ως εκ της φύσεώς της ανάλυση υποθέσεων και προοπτικών, με σκοπό την εκτίμηση της αξίας των ανακτήσεων των πιστωτών της Banco Popular, για την οποία ήταν αναγκαίο να υιοθετηθούν διάφορα υποθετικά σενάρια. Διευκρίνισε ότι στηρίξε τις παραδοχές και τις εκτιμήσεις του στις πληροφορίες που παρέσχε η Banco Popular, οι οποίες αναλύθηκαν και επαληθεύθηκαν, καθώς και σε διάφορες δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες.
- 60 Σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 43 ανωτέρω, προκειμένου να αποδειχθεί ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, οι προσφεύγοντες πρέπει να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ικανά να ανατρέψουν την αξιοπιστία των πραγματικών εκτιμήσεων στις οποίες κατέληξε η απόφαση αυτή.
- 61 Επομένως, ο έλεγχος του Γενικού Δικαστηρίου περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον ενέκρινε την αποτίμηση 3, πράγμα που συνεπάγεται ότι πρέπει να εξακριβωθεί αν το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη με την αποτίμηση 3, στηριζόμενο σε αναξιόπιστες παραδοχές και εκτιμήσεις. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να αντικαταστήσει με τη δική του εκτίμηση εκείνη του εκτιμητή που πραγματοποίησε την αποτίμηση 3.
- 62 Συναφώς, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες παρουσιάζουν επανειλημμένως την ανάλυση που πραγματοποίησαν οι εμπειρογνώμονές τους στην έκθεση που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής σε αντιπαραβολή με την αποτίμηση 3, προκειμένου να αποδείξουν ότι η εκτίμηση των στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας που πραγματοποιήθηκε στην έκθεση αυτή, η οποία στηρίζεται σε παραδοχές διαφορετικές από εκείνες που ελήφθησαν υπόψη στην αποτίμηση 3, θα είχε οδηγήσει σε ανάκτηση σημαντικότερων ποσών για διάφορες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού.
- 63 Έτσι, στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, οι προσφεύγοντες μνημονεύουν την ανάλυση σχετικά με την ανάκτηση των εξυπηρετούμενων δανείων επί περίοδο επτά ετών, η οποία περιλαμβάνεται στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, τονίζοντας ότι η ανάλυση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικές παραδοχές από εκείνες που ελήφθησαν υπόψη στην αποτίμηση 3. Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους, οι προσφεύγοντες παρουσιάζουν την ανάλυση σχετικά με την ανάκτηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων που περιλαμβάνεται στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης. Επισημαίνουν ότι, σε σύγκριση με την αποτίμηση 3, η ανάλυσή τους βασίζεται σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, σε ακύρωση της αναταξινόμησης των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων και σε χαμηλότερο εσωτερικό βαθμό απόδοσης (EBA). Στο πλαίσιο του τέταρτου σκέλους, οι προσφεύγοντες παρουσιάζουν την ανάλυση που περιλαμβάνεται στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης σχετικά με τις ανακτήσεις που συνδέονται με τα ακίνητα της Banco Popular, συμπεριλαμβανομένων των έμμεσα κατεχόμενων ακινήτων, με σενάρια μεταβίβασης τριών και επτά ετών.

64. Επισημαίνεται ότι η συνημμένη στο δικόγραφο της προσφυγής έκθεση εμπειρογνωμοσύνης συντάχθηκε με σκοπό να δοθεί απάντηση στις ερωτήσεις που τέθηκαν με το έντυπο που διαβίβασε το ΕΣΕ στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης. Η έκθεση αυτή δεν περιορίζεται σε κριτική ανάλυση της αποτίμησης 3, αλλά προτείνει τη δική της αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular σε σενάριο εκκαθάρισης προκειμένου να συγκριθεί με εκείνη που πραγματοποίησε το γραφείο εκτιμήσεων.
65. Η ανάλυση όμως που πραγματοποιήθηκε στην έκθεση αυτή βασίζεται σε διαφορετικές παραδοχές από εκείνες που ελήφθησαν υπόψη στην αποτίμηση 3 και στηρίζεται σε τρία χρονικά σενάρια εκκαθάρισης πέντε, επτά και δέκα ετών, εκ των οποίων το τελευταίο δεν προβλέπεται στην αποτίμηση 3. Στην έκθεση αυτή, οι εμπειρογνώμονες των προσφευγόντων παρουσιάζουν, μεταξύ άλλων, το αποτέλεσμα της σύγκρισης μεταξύ των δικών τους υπολογισμών και της αποτίμησης που πραγματοποίησε το γραφείο εκτιμήσεων βάσει ενός σεναρίου αφερεγγυότητας επτά ετών. Επισημαίνουν επίσης ότι δεν είχαν πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του το γραφείο εκτιμήσεων.
66. Υπενθυμίζεται ότι η αποτίμηση 3 περιέχει περίπλοκες οικονομικές και τεχνικές εκτιμήσεις. Εξ ορισμού, η εκτίμηση των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular σε περίπτωση υποθετικής κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας βασίζεται σε παραδοχές και περιέχει κατ' ανάγκην εκτιμήσεις βάσει των πληροφοριών που ήταν διαθέσιμες κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης.
67. Επιπλέον, η μόνη περίπτωση κατά την οποία το Γενικό Δικαστήριο δύναται να εξετάσει τις εκτιμήσεις στις οποίες στηρίζεται απόφαση ληφθείσα βάσει περίπλοκων πραγματικών περιστατικών είναι εκείνη κατά την οποία ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι επίμαχες πραγματικές εκτιμήσεις στερούνται αξιοπιστίας (απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2020, BMC κατά Κοινής Επιχείρησης Clean Sky 2, T-71/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:567, σκέψη 77).
68. Κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 43 και 44 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες πρέπει να αποδείξουν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση περίπλοκων πραγματικών περιστατικών, ικανή να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, πρέπει να προσκομίσουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ώστε να ανατρέψουν την αξιοπιστία των εκτιμήσεων των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού στις οποίες προέβη το γραφείο εκτιμήσεων στο πλαίσιο της αποτίμησης 3.
69. Πάντως, το γεγονός ότι το αποτέλεσμα της εκτίμησης της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular στην περίπτωση υποθετικής κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας που περιλαμβάνεται στην έκθεση εμπειρογνωμοσύνης των προσφευγόντων δεν συμφωνεί με τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στην αποτίμηση 3, πέραν της περίπτωσης κατά την οποία οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι εκτιμήσεις αυτές στερούνται αξιοπιστίας, συνιστά αμφισβήτηση η οποία βαίνει πέραν του περιορισμένου ελέγχου του Γενικού Δικαστηρίου που προβλέπεται στη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 39 και 40 ανωτέρω (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2020, BMC κατά Κοινής Επιχείρησης Clean Sky 2, T-71/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:567, σκέψη 78).
70. Κατά συνέπεια, η παρουσίαση από τους προσφεύγοντες, στα διάφορα σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως, των εκτιμήσεων των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular που περιέχονται στην έκθεση εμπειρογνωμοσύνης τους δεν είναι αφ' εαυτής ικανή να ανατρέψει την αξιοπιστία της αποτίμησης 3 ούτε, ως εκ τούτου, να αποδείξει την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως εκ μέρους του ΕΣΕ.

71 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να αναλυθεί υπό το πρίσμα αυτών ακριβώς των εκτιμήσεων.

α) Επί του πρώτου σκέλους, που αφορά τη διάρκεια του σεναρίου εκκαθάρισης

72 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι παραδοχές οι οποίες ελήφθησαν υπόψη από το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων όσον αφορά τη διάρκεια του σεναρίου εκκαθάρισης της Banco Popular οδήγησαν σε υποτίμηση της αξίας των ανακτήσεων και είναι προδήλως εσφαλμένες. Με την πρώτη αιτίαση, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι παραδοχές αυτές στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία των αρχών που διέπουν τον νόμο 22/2003. Με τη δεύτερη αιτίαση, οι προσφεύγοντες, στηριζόμενοι σε παραδείγματα τραπεζικών πτωχεύσεων, προσάπτουν στο γραφείο εκτιμήσεων ότι δεν εξέτασε περίοδο εκκαθάρισης υπερβαίνουσα τα επτά έτη, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα ανακτήσεις μεγαλύτερων ποσών.

73 Με την προσβαλλόμενη απόφαση το ΕΣΕ επισήμανε τα εξής:

«[Το γραφείο εκτιμήσεων] ανέφερε ότι απώτερος σκοπός του εκκαθαριστή ήταν η ρευστοποίηση των στοιχείων ενεργητικού εντός εύλογης προθεσμίας. Στο πλαίσιο αυτό, εξέτασε ορισμένα εναλλακτικά σενάρια και πιθανές στρατηγικές που θα μπορούσε να εφαρμόσει ένας εκκαθαριστής για να μεγιστοποιήσει τα ποσά των εισπραττόμενων απαιτήσεων για τους πιστωτές εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Λαμβάνοντας υπόψη το ισπανικό κανονιστικό πλαίσιο που αναφέρεται στην αποτίμηση 3, το οποίο προβλέπει στάδιο εκκαθάρισης της διαδικασίας αφερεγγυότητας διάρκειας ενός έτους, κατά το πέρας του οποίου κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει την αντικατάσταση του εκκαθαριστή σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράτασης του σταδίου αυτού, και την πολυπλοκότητα της υποθετικής διαδικασίας εκκαθάρισης της [Banco Popular], [το γραφείο εκτιμήσεων] αξιολόγησε τρία εναλλακτικά χρονικά σενάρια, στηριζόμενο στην παραδοχή ότι μεγαλύτερες περιόδους θα καθιστούσαν δυνατή την ανάκτηση μεγαλύτερων ποσών χάρη σε μια περισσότερο συντεταγμένη μεταβίβαση και εκκαθάριση των στοιχείων του ενεργητικού, ήτοι σενάρια βάσει: i) περιόδου εκκαθάρισης 18 μηνών, ii) περιόδου εκκαθάρισης 3 ετών και iii) περιόδου εκκαθάρισης 7 ετών. [Το γραφείο εκτιμήσεων] έκρινε ότι, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι διάφοροι πιστωτές αξιολογούσαν το σχέδιο εκκαθάρισης, η αναστολή της καταβολής των τόκων μετά την έναρξη της εκκαθάρισης μπορούσε να είναι σημαντική. Τούτο βασιζόταν στο γεγονός ότι οι πιστωτές ανώτερης τάξης μπορούσαν να θεωρήσουν ότι ήταν απίθανο να αποζημιωθούν σε περίπτωση καθυστέρησης στην επιστροφή των οφειλομένων ποσών, ενώ η αναστολή της καταβολής των τόκων θα μπορούσε να ωφελήσει τους πιστωτές κατώτερης τάξης στην κατάταξη των πιστωτών. Στο πλαίσιο αυτό, [το γραφείο εκτιμήσεων] έκρινε ότι θα ήταν παράλογο να απαιτείται από τους πιστωτές να αναμένουν πάνω από 7 έτη μετά το πέρας της εκκαθάρισης.»

74 Το ΕΣΕ ανέφερε επίσης ότι οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές υπέβαλαν παρατηρήσεις κατά τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης όσον αφορά τη διάρκεια της εκκαθάρισης. Ανέφερε ότι, για κάθε εναλλακτικό χρονικό σενάριο, το γραφείο εκτιμήσεων είχε εξετάσει τη βέλτιστη στρατηγική και την περίοδο μεταβίβασης που θα καθιστούσε δυνατή τη μεγιστοποίηση των ρευστοποιήσεων για τις διάφορες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού, ανάλογα με τη φύση τους και τη ρευστότητά τους. Το ΕΣΕ επισήμανε συναφώς ότι, κατά το διευκρινιστικό έγγραφο, το σημείο 2.2 της αποτίμησης 3 ανέφερε ότι, κατ' εφαρμογήν του νόμου 22/2003, κατόπιν της μεταρρύθμισης του 2015, μια περίοδος 18 μηνών θα ήταν το μέγιστο πραγματικό χρονικό διάστημα για την εκκαθάριση της Banco Popular. Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της πολυπλοκότητας της υποθετικής διαδικασίας αφερεγγυότητας της Banco Popular και του γεγονότος ότι μια υπερβολικά ταχεία διαδικασία θα δημιουργούσε προβλήματα δυναμικότητας της αγοράς, πτώση των τιμών και χαμηλές τιμές ρευστοποιήσεων, το γραφείο εκτιμήσεων είχε

επίσης εξετάσει δύο σενάρια εκκαθάρισης μεγαλύτερης διάρκειας από εκείνο των 18 μηνών που θεσπίστηκε με τον νόμο 22/2003, ήτοι σενάρια 3 και 7 ετών. Το γραφείο εκτιμήσεων είχε εκτιμήσει ότι τα πρόσθετα αυτά σενάρια θα καθιστούσαν δυνατή την αποτελεσματικότερη εκκαθάριση των στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular με υψηλότερα ποσοστά ανακτήσεων από ό,τι εξασφάλιζε το σενάριο των 18 μηνών, τηρώντας παράλληλα την αρχή της απόδοσης της αξίας στους πιστωτές εντός εύλογου χρονικού διαστήματος. Έκρινε ότι μια περίοδος εκκαθάρισης μεγαλύτερη από εκείνη του σεναρίου των 7 ετών θα οδηγούσε σε υψηλότερο κόστος εκκαθάρισης και υψηλότερο κόστος διαχείρισης και συντήρησης, θα αύξανε δε την αβεβαιότητα ως προς τα επίπεδα ρευστοποίησης των στοιχείων του ενεργητικού. Επιπλέον, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι μια μεγαλύτερη περίοδος εκκαθάρισης θα προσέκρουε στη λογική του νόμου 22/2003 και στα συμφέροντα των εγχειρόγραφων πιστωτών ανώτερης τάξης. Το ΕΣΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το γραφείο εκτιμήσεων προέβη σε ορθή εκτίμηση της διάρκειας της εκκαθάρισης.

1) Επί της πρώτης αιτίας, η οποία στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου 22/2003

- 75 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι οι παραδοχές σχετικά με τη διάρκεια των σεναρίων εκκαθάρισης που ελήφθησαν υπόψη στην αποτίμηση 3 στηρίζονται σε τρία σφάλματα ερμηνείας του νόμου 22/2003.
- 76 Κατά πρώτον, υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Α, δικηγόρου ειδικευμένου στο ισπανικό πτωχευτικό δίκαιο, η οποία επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής, κατ' εφαρμογήν του νόμου 22/2003, η προσήκουσα διάρκεια της περιόδου εκκαθάρισης εξαρτάται αποκλειστικά από το κριτήριο της μεγιστοποίησης των ανακτήσεων προς το συμφέρον των πιστωτών και ότι δεν υφίσταται εκ των προτέρων χρονικός περιορισμός της διάρκειας της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων, μολονότι δέχτηκαν ότι σκοπός της διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι η μεγιστοποίηση της αξίας των στοιχείων ενεργητικού προς το συμφέρον των πιστωτών, κακώς έκριναν ότι η εν λόγω αρχή του ισπανικού δικαίου επέβαλλε την εξακρίβωση του «εύλογου χαρακτήρα» της περιόδου εκκαθάρισης.
- 77 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι, κατά τον χρόνο ρευστοποίησης των στοιχείων ενεργητικού, ο νόμος 22/2003 απαιτούσε από τον εκκαθαριστή να ενεργεί επιδεικνύοντας επιμέλεια προκειμένου να επιτύχει την καλύτερη δυνατή αξία λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων, αλλά ότι δεν ήταν υποχρεωμένος να εικάζει αβέβαια αποτελέσματα και ότι όφειλε να λαμβάνει υπόψη την επιθυμία των πιστωτών να εισπράξουν τα οφειλόμενα ποσά εντός εύλογης προθεσμίας.
- 78 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, απαντώντας στις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών ότι η διάρκεια των σεναρίων εκκαθάρισης που προβλέπονταν στην αποτίμηση 3 ήταν υπερβολικά σύντομη, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι μια περίοδος εκκαθάρισης μεγαλύτερη των επτά ετών θα οδηγούσε αναπόφευκτα σε υψηλότερο κόστος εκκαθάρισης, διαχείρισης και συντήρησης και θα αύξανε την αβεβαιότητα για τον εκκαθαριστή όσον αφορά τα επίπεδα ρευστοποίησης των στοιχείων ενεργητικού. Έκρινε ότι ένας εκκαθαριστής δεν θα ήταν διατεθειμένος να προβεί σε εικασίες σχετικά με πιθανά μελλοντικά θετικά σημεία τα οποία είναι εξαιρετικά αβέβαια.
- 79 Το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι οι στόχοι του νόμου 22/2003 και η πίεση των πιστωτών δεν δικαιολογούσαν ένα σενάριο μεγαλύτερης διάρκειας από εκείνο των επτά ετών. Πρώτον, επισήμανε ότι ο νόμος 22/2003 καθόριζε τους κανόνες εκκαθάρισης των στοιχείων ενεργητικού της αφερεγγυας τράπεζας με συνολικό σκοπό να επιτευχθεί η υψηλότερη δυνατή αξία

ρευστοποίησης. Όπως προέβλεπε ο νόμος αυτός, ο εκκαθαριστής ήταν υποχρεωμένος να ενεργεί επιδεικνύοντας επιμέλεια προκειμένου να επιτύχει την καλύτερη δυνατή αξία ρευστοποίησης των στοιχείων ενεργητικού της οντότητας σύμφωνα με τις επιτρεπόμενες από το νομικό πλαίσιο παραμέτρους (συμπεριλαμβανομένου του τασσόμενου χρόνου εκκαθάρισης), ωστόσο δεν ήταν υποχρεωμένος να εικάζει αβέβαια αποτελέσματα. Δεύτερον, επισήμανε ότι ο νόμος 22/2003 ενθάρρυνε την έγκαιρη πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της υπό εκκαθάριση οντότητας. Οι τροποποιήσεις που επήλθαν το 2015 στον νόμο 22/2003 είχαν σχεδιαστεί για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες εκκαθάρισης και να αποφευχθούν οι επ' αόριστον παρατάσεις, οι οποίες αποτελούσαν πρόβλημα πριν από τις μεταρρυθμίσεις. Συναφώς, διαπίστωσε ότι, κατόπιν της μεταρρύθμισης αυτής του 2015, ο νόμος 22/2003 καθιέρωσε το δικαίωμα των πιστωτών να ζητούν από δικαστήριο την αντικατάσταση του εκκαθαριστή σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράτασης του σταδίου της εκκαθάρισης. Η διαπίστωση αυτή είχε ιδιαίτερη σημασία όσον αφορά μια αγορά η οποία, κατά την έναρξη της εκκαθάρισης, ήταν τεράστια και ρευστή. Τρίτον, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι οι πιστωτές θα απαιτούσαν την εξόφληση των απαιτήσεων τους εντός εύλογης προθεσμίας, ιδίως δε οι πιστωτές ανώτερης τάξης στην κατάταξη των πιστωτών. Τούτο συμβαίνει ιδίως όταν, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του νόμου 22/2003 σχετικά με τους τόκους επί των μη εξασφαλισμένων απαιτήσεων (ήτοι όταν οι μεταγενέστεροι της εκκαθάρισης τόκοι δεν είναι απαιτητοί), οι πιστωτές ανώτερης τάξης (συμπεριλαμβανομένου του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων) θα είχαν ελάχιστες πιθανότητες να αποζημιωθούν σε περίπτωση καθυστέρησης στην επιστροφή των οφειλομένων ποσών και θα ασκούσαν, επομένως, πίεση για συντομότερη περίοδο εκκαθάρισης.

- 80 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι, μολονότι η μεγιστοποίηση των ανακτήσεων αποτελεί τον κύριο σκοπό του εκκαθαριστή, ο εν λόγω σκοπός δεν είναι ο μόνος. Ειδικότερα, όπως υπογραμμίζουν το ΕΣΕ και το Βασίλειο της Ισπανίας, ο εκκαθαριστής πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη άλλους σκοπούς και να σταθμίζει διάφορα συμφέροντα.
- 81 Όπως επισημαίνουν το ΕΣΕ και το Βασίλειο της Ισπανίας, ορισμένοι πιστωτές ανάλογα με τη σειρά κατάταξης τους ενδέχεται να έχουν συμφέρον για την ταχεία ολοκλήρωση της διαδικασίας εκκαθάρισης. Συναφώς, οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι το συμφέρον αυτό απορρέει, μεταξύ άλλων, από τον νόμο 22/2003, καθόσον αυτός προβλέπει αναστολή των τόκων για τις εγχειρόγραφες απαιτήσεις, όπερ συνεπάγεται, όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, ότι οι πιστωτές ανώτερης τάξης δεν αποζημιώνονται για την καθυστέρηση στην πληρωμή των οφειλόμενων ποσών.
- 82 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων, σταθμίζοντας τα συμφέροντα των διαφόρων κατηγοριών πιστωτών, έκρινε ότι ένα σενάριο μεγαλύτερης διάρκειας από εκείνο των επτά ετών δεν ήταν εφικτό σκοπό είχε όχι να ευνοήσει ορισμένες ομάδες πιστωτών, αλλά να μεγιστοποιήσει τα ποσά των ανακτήσεων για το σύνολο των πιστωτών.
- 83 Εν συνεχεία, προκειμένου να αποδείξουν ότι η διαδικασία εκκαθάρισης έπρεπε να διεξαχθεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων έλαβαν υπόψη το γεγονός ότι ένας από τους σκοπούς του νόμου 22/2003 συνίστατο στην αποφυγή της υπερβολικής διάρκειας των διαδικασιών εκκαθάρισης.
- 84 Συναφώς, η αιτιολογική σκέψη VII του νόμου 22/2003 προβλέπει ότι «[ο] νόμος αποσκοπεί στην αποφυγή υπερβολικής παράτασης των διαδικασιών εκκαθάρισης, προς τούτο δε τον σκοπό επιβάλλει στους συνδίκους την υποχρέωση να υποβάλλουν τριμηνιαία έκθεση σχετικά με την

πρόοδο των εργασιών αυτών και τάσσει προθεσμία ενός έτους για την ολοκλήρωσή τους, προβλέποντας, σε περίπτωση παράβασης της εν λόγω υποχρέωσης, τις κυρώσεις της ανάκλησης των συνδίκων και της απώλειας του δικαιώματος αμοιβής».

- 85 Επιπλέον, το άρθρο 153 του νόμου 22/2003 προβλέπει τη δυνατότητα κάθε ενδιαφερομένου να ζητήσει από τον πτωχευτικό δικαστή την ανάκληση των συνδίκων και τον διορισμό νέων συνδίκων όταν το στάδιο της εκκαθάρισης δεν έχει περατωθεί ένα έτος μετά την έναρξή της.
- 86 Επιπλέον, όπως επισημαίνει το Βασίλειο της Ισπανίας, με διάταξη της 19ης Ιουνίου 2015, το Juzgado de lo Mercantil nº 6 Madrid (εμποροδικείο αριθ. 6 Μαδρίτης, Ισπανία) έκρινε ότι ο νόμος 22/2003 «δεν ορίζει σε καμία περίπτωση κατά τρόπο επιτακτικό ότι το στάδιο εκκαθάρισης της διαδικασίας αφερεγγυότητας πρέπει να έχει μέγιστη διάρκεια ενός έτους, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από το γράμμα της αιτιολογικής έκθεσης [τμήμα VII] του νόμου [22/2003] και του άρθρου 153 του νόμου αυτού, το οποίο παρέχει τη δυνατότητα να ζητηθεί η ανάκληση των αμελών συνδίκων, η επιθυμία και η βούληση του νομοθέτη είναι να μη διαρκούν οι διαδικασίες εκκαθάρισης περισσότερο από όσο είναι αναγκαίο, γενομένου αρχικώς δεκτού ότι η περίοδος του ενός έτους είναι εύλογη για τη θέση τους σε εφαρμογή και την ολοκλήρωσή τους, συμπεριλαμβανομένης της πραγματοποίησης πληρωμών, της απόδοσης λογαριασμών και της περάτωσης της πτωχευτικής διαδικασίας».
- 87 Ο σκοπός της μη αδικαιολόγητης παράτασης της διαδικασίας εκκαθάρισης επιβεβαιώθηκε με την τροποποίηση του νόμου 22/2003 την οποία προβλέπει ο Ley 25/2015 de mecanismo de segunda oportunidad, reducción de la carga financiera y otras medidas de orden social (νόμος 25/2015 περί μηχανισμού δεύτερης ευκαιρίας, μείωσης των οικονομικών επιβαρύνσεων και άλλων κοινωνικών μέτρων), της 28ης Ιουλίου 2015 (BOE αριθ. 180, της 29ης Ιουλίου 2015, σ. 64479). Η τρίτη μεταβατική διάταξη σχετικά με τον πίνακα αμοιβών των δικαστικών πληρεξουσίων του νόμου 25/2015 προβλέπει τα εξής:
- «Από τον δέκατο τρίτο μήνα μετά την έναρξη του σταδίου της εκκαθάρισης, ο δικαστικός πληρεξούσιος δεν εισπράττει καμία αμοιβή, εκτός αν ο δικαστής αποφασίσει, αιτιολογημένα και αφού ακούσει τα μέρη, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, να παρατείνει την προθεσμία αυτή. Οι συμφωνούμενες παρατάσεις είναι τριμηνιαίες και δεν υπερβαίνουν συνολικά τους έξι μήνες.»
- 88 Με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2020, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) ερμήνευσε την τρίτη μεταβατική διάταξη του νόμου 25/2015 υπό την έννοια ότι ορίζει, «γενικώς, ότι το δικαίωμα του εκκαθαριστή να λαμβάνει αμοιβή κατά το στάδιο της εκκαθάρισης περιορίζεται στους πρώτους δώδεκα μήνες» και ότι, «από τον δέκατο τρίτο μήνα, δεν έχει το δικαίωμα να εισπράττει αμοιβή από την ομάδα [της περιουσίας], εκτός αν το δικαστήριο το επιτρέψει αιτιολογημένα και αφού ακούσει τα μέρη, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης». Το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) έκρινε ότι «η διάταξη αυτή περιλαμβάνεται μεταξύ των νομοθετικών διατάξεων που αποσκοπούν να διασφαλίσουν ότι το στάδιο της εκκαθάρισης δεν διαρκεί για υπερβολικά μεγάλο χρονικό διάστημα (άρθρο 152 του νόμου 22/2003)».
- 89 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ερμηνεία του νόμου 22/2003 από τα ισπανικά δικαστήρια στηρίζει τη θέση του γραφείου εκτιμήσεων ότι η διαδικασία εκκαθάρισης πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός εύλογης προθεσμίας.

- 90 Εξάλλου, προκειμένου να διαπιστώσουν ότι η διαδικασία εκκαθάρισης δεν θα μπορούσε να διαρκέσει πέραν των επτά ετών, το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων έλαβαν υπόψη και άλλους παράγοντες. Επισήμαναν, μεταξύ άλλων, ότι, μετά από ορισμένη χρονική διάρκεια, το κόστος της διαδικασίας και οι αβεβαιότητες που συναρτώνται με τη ρευστοποίηση των στοιχείων ενεργητικού δεν καθιστούν δυνατή τη διασφάλιση της μεγιστοποίησης των ανακτήσεων. Όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, οι μεγαλύτερες περιόδους εκκαθάρισης συνεπάγονται αυξημένο επίπεδο αβεβαιότητας όσον αφορά τις δυνητικές μειώσεις αξίας και τους μακροοικονομικούς κινδύνους.
- 91 Όπως υπογραμμίζουν το ΕΣΕ και το Βασίλειο της Ισπανίας, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι η συνεκτίμηση μιας διαδικασίας μεγαλύτερης διάρκειας προσπορίζει κατ' ανάγκην πλεονεκτήματα και οδηγεί κατ' ανάγκην στη μεγιστοποίηση των ανακτήσεων.
- 92 Από τα ανωτέρω προκύπτει, αφενός, ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι ο σκοπός της διαδικασίας εκκαθάρισης που συνίσταται στη μεγιστοποίηση των ανακτήσεων των πιστωτών προσέκρουε στην εκτίμηση του γραφείου εκτιμήσεων ότι η διαδικασία αυτή πρέπει να ολοκληρωθεί εντός εύλογης προθεσμίας. Αφετέρου, δεν απέδειξαν ότι η εκτίμηση αυτή οφείλεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της ισπανικής νομοθεσίας.
- 93 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων κακώς έκριναν ότι το άρθρο 153 του νόμου 22/2003, όπως τροποποιήθηκε το 2015, προέβλεπε περίοδο ενός έτους για τη διαδικασία εκκαθάρισης. Κατ' αυτές, κακώς έκρινε το γραφείο εκτιμήσεων ότι οι διατάξεις του νόμου 22/2003 σχετικά με την αμοιβή του εκκαθαριστή καθόριζαν «μέγιστη πραγματική» προθεσμία 18 μηνών για την εκκαθάριση της Banco Popular.
- 94 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι είχε εξετάσει ένα σενάριο εκκαθάρισης 18 μηνών, λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον νόμο 22/2003, ο εκκαθαριστής θα αμειβόταν μόνο για 12 μήνες, με πιθανή παράταση 6 μηνών για τις πολύπλοκες διαδικασίες. Ωστόσο, έκρινε ότι το μέγεθος και η πολυπλοκότητα της τράπεζας θα καθιστούσε εξαιρετικά απίθανο ένα τέτοιο σενάριο.
- 95 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων υπενθύμισε όσα είχε αναφέρει στην αποτίμηση 3, ήτοι ότι η κατάσταση δυνάμει του νόμου 22/2003, μετά τη μεταρρύθμιση του 2015, ήταν ότι μια περίοδος 18 μηνών θα ήταν το μέγιστο πραγματικό διάστημα για την εκκαθάριση της Banco Popular. Επισήμανε ότι σκοπός των τροποποιήσεων αυτών ήταν να αποφευχθεί η επ' αόριστον παράταση της διαδικασίας εκκαθάρισης και ότι ο νόμος 22/2003, όπως είχε τροποποιηθεί, καθιστούσε την αδικαιολόγητη παράταση του σταδίου της εκκαθάρισης λόγο ικανό να δικαιολογήσει την αντικατάσταση του εκκαθαριστή. Το γραφείο εκτιμήσεων υπενθύμισε, ωστόσο, ότι, λαμβανομένης υπόψη της πολυπλοκότητας της υποθετικής διαδικασίας αφερεγγυότητας της Banco Popular και του γεγονότος ότι μια υπερβολικά ταχεία διαδικασία θα δημιουργούσε προβλήματα δυναμικότητας της αγοράς, πτώση των τιμών και χαμηλά ποσά ανακτήσεων, είχε εξετάσει δύο σενάρια εκκαθάρισης μεγαλύτερης διάρκειας από το σενάριο των 18 μηνών του νόμου 22/2003. Προσέθεσε ότι τα πρόσθετα σενάρια 3 και 7 ετών θα καθιστούσαν δυνατή την αποτελεσματικότερη εκκαθάριση των στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular με υψηλότερα ποσοστά ανακτήσεων από ό,τι εξασφάλιζε το σενάριο των 18 μηνών, τηρώντας παράλληλα την αρχή της απόδοσης της αξίας στους πιστωτές εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.
- 96 Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι το γραφείο εκτιμήσεων θεώρησε εξαιρετικά απίθανο το σενάριο εκκαθάρισης των 18 μηνών και, ως εκ τούτου, ανέπτυξε δύο άλλα σενάρια μεγαλύτερης διάρκειας, είναι αλυσιτελή τα επιχειρήματα των προσφευγόντων με τα οποία προσάπτεται στο

γραφείο εκτιμήσεων ότι ερμήνευσε εσφαλμένως τον νόμο 22/2003 υπό την έννοια ότι προβλέπει «μέγιστη πραγματική» διάρκεια εκκαθάρισης 18 μηνών. Ομοίως, δεν ασκούν επιρροή ούτε τα περιλαμβανόμενα στη μαρτυρία του Α παραδείγματα διαδικασιών αφερεγγυότητας που άρχισαν μετά το 2015 και διήρκεσαν άνω των 3 ετών.

- 97 Κατά τρίτον, οι προσφεύγοντες, στηριζόμενοι στη μαρτυρία του Α, αμφισβητούν, αφενός, την εκτίμηση του γραφείου εκτιμήσεων που περιλαμβάνεται στο διευκρινιστικό έγγραφο και σύμφωνα με την οποία ορισμένοι πιστωτές ανώτερης τάξης σε σχέση με τους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές θα μπορούσαν να ζητήσουν την ανάκληση του εκκαθαριστή σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράτασης της περιόδου εκκαθάρισης πέραν του ενός έτους και, αφετέρου, την παραδοχή ότι ο εκκαθαριστής θα ανέμενε τέτοιες ενέργειες και θα επιτάχυνε τη διαδικασία.
- 98 Πάντως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες στηριζόμενοι στη μαρτυρία του Α, οι εξηγήσεις που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων με το διευκρινιστικό έγγραφο δεν σκοπούν να δικαιολογήσουν ένα σενάριο «ταχείας» εκκαθάρισης, αλλά να δικαιολογήσουν τον λόγο για τον οποίο η διαδικασία εκκαθάρισης δεν θα διαρκούσε περισσότερο από επτά έτη.
- 99 Αφενός, από την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 73 ανωτέρω, προκύπτει ότι το ΕΣΕ ανέφερε ότι, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι διάφοροι πιστωτές αξιολογούσαν το σχέδιο εκκαθάρισης, το γραφείο εκτιμήσεων, στην αποτίμηση 3, είχε λάβει υπόψη το γεγονός ότι η αναστολή της καταβολής τόκων μεταγενέστερων της εκκαθάρισης μπορούσε να είναι σημαντική, στο μέτρο που οι πιστωτές ανώτερης τάξης εκτιμούσαν ότι ήταν απίθανο να αποζημιωθούν σε περίπτωση καθυστέρησης στην επιστροφή των οφειλομένων ποσών.
- 100 Επομένως, οι διάφοροι πιστωτές της Banco Popular, ανάλογα με τη σειρά κατάταξής τους, μπορούσαν να έχουν αντικρουόμενα συμφέροντα όσον αφορά τη διάρκεια της διαδικασίας εκκαθάρισης και δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το γραφείο εκτιμήσεων και το ΕΣΕ κακώς έλαβαν υπόψη το σύνολο των συμφερόντων αυτών.
- 101 Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου του νόμου 22/2003, ο οποίος προβλέπει τη δυνατότητα ανάκλησης του εκκαθαριστή σε περίπτωση αδικαιολόγητης παράτασης της εκκαθάρισης, και του γεγονότος ότι ορισμένοι πιστωτές δεν έχουν συμφέρον να παραταθεί η διαδικασία, η ανάκληση αυτή συνιστά ενδεχόμενο το οποίο μπορούσε να ληφθεί υπόψη από το γραφείο εκτιμήσεων όταν αυτό προέβη σε αξιολόγηση της διάρκειας της διαδικασίας εκκαθάρισης.
- 102 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, με τη μαρτυρία του, στην οποία στηρίζονται οι προσφεύγοντες, ο Α δήλωσε ότι, «αν ορισμένες ομάδες πιστωτών ασκούσαν πίεση στον εκκαθαριστή για να επιταχύνουν τη διαδικασία εκκαθάρισης, άλλες ομάδες πιστωτών, όπως οι κάτοχοι απαιτήσεων μειωμένης εξασφάλισης, θα ήταν σε θέση να παρακάμψουν μια τέτοια στρατηγική» μέσω αγωγής αποζημίωσης κατά του εκκαθαριστή. Πρόσθεσε ότι, ως εκ τούτου, έκρινε «ότι [το γραφείο εκτιμήσεων] εκκιν[ούσε] από την αρχή ότι τα συμφέροντα και οι υποθετικές αγωγές των πιστωτών ανώτερης τάξης θα επηρέαζαν περισσότερο τον εκκαθαριστή από ό,τι τα συμφέροντα των πιστωτών κατώτερης τάξης» και ότι δεν έβλεπε «κανέναν λόγο να υποθέσει ότι ένας εκκαθαριστής θα ευνοούσε απλώς, κατά την κατάρτιση του σχεδίου εκκαθάρισης, μια συγκεκριμένη ομάδα πιστωτών σε σχέση με την άλλη, επιταχύνοντας αδικαιολόγητα τη διαδικασία αφερεγγυότητας και, κατά συνέπεια, παραιτούμενος από το ενδεχόμενο ανακτήσεων για τους κατόχους απαιτήσεων μειωμένης εξασφάλισης».

- 103 Αρκεί να επισημανθεί ότι η μαρτυρία του Α αποτελεί απλή άποψη η οποία δεν είναι ικανή να θέσει υπό αμφισβήτηση το ενδεχόμενο που έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων και σύμφωνα με το οποίο ορισμένοι πιστωτές θα μπορούσαν να θεωρήσουν ότι μια διάρκεια της διαδικασίας εκκαθάρισης πέραν των επτά ετών θα ήταν αδικαιολόγητη και θα μπορούσαν, εξ αυτού του λόγου, να παρακινηθούν να ζητήσουν την ανάκληση του εκκαθαριστή προκειμένου να επιτύχουν την εξόφληση των απαιτήσεών τους εντός εύλογης προθεσμίας.
- 104 Αφετέρου, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα για να αμφισβητήσουν τα λοιπά στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων κατά την αποτίμηση 3 και τα οποία υπενθυμίζονται στο διευκρινιστικό έγγραφο προς δικαιολόγηση του γεγονότος ότι η διαδικασία εκκαθάρισης δεν θα διαρκούσε περισσότερο από επτά έτη, όπως το υψηλότερο κόστος εκκαθάρισης, διαχείρισης και συντήρησης, η αύξηση της αβεβαιότητας για τον εκκαθαριστή όσον αφορά τα επίπεδα ρευστοποίησης των στοιχείων του ενεργητικού και το γεγονός ότι ο εκκαθαριστής δεν θα ήταν διατεθειμένος να προβεί σε εικασίες σχετικά με πιθανά μελλοντικά θετικά σημεία τα οποία θα ήταν εξαιρετικά αβέβαια.
- 105 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν βεβαίως να υποστηρίξουν ότι οι παραδοχές που έλαβε υπόψη το ΕΣΕ ή το γραφείο εκτιμήσεων όσον αφορά τη διάρκεια των σεναρίων εκκαθάρισης στηρίζονταν σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου 22/2003 και, ως εκ τούτου, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, η οποία στηρίζεται στη μη συνεκτίμηση μεγαλύτερης περιόδου εκκαθάρισης

- 106 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με τη μαρτυρία του Α που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής και με την προσθήκη της μαρτυρίας που επισυνάπτεται στο υπόμνημα απάντησης, μια εύλογη εκτίμηση της διάρκειας αφερεγγυότητας είναι δέκα ή παραπάνω έτη και τουλάχιστον επτά έτη. Στηρίζονται επίσης στις εκθέσεις τους εμπειρογνωμοσύνης, σύμφωνα με τις οποίες ένα δεκαετές σενάριο εκκαθάρισης θα οδηγούσε σε υψηλότερα ποσά ανακτήσεων. Επικαλούνται παραδείγματα αφερεγγυοτήτων, μνημονευόμενα στις εκθέσεις τους εμπειρογνωμοσύνης και στη μαρτυρία του Α, στο πλαίσιο των οποίων η διάρκεια εκκαθάρισης του χαρτοφυλακίου στοιχείων του ενεργητικού υπερέβη το ανώτατο χρονικό διάστημα εκκαθάρισης των επτά ετών που έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων.

- 107 Επισημαίνεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 2018/344 προβλέπει τα εξής:

«Κατά τον προσδιορισμό του προεξοφλημένου ποσού των αναμενόμενων ταμειακών ροών υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, ο εκτιμητής λαμβάνει υπόψη:

- α) το εφαρμοστέο δίκαιο και πρακτική περί αφερεγγυότητας στην αντίστοιχη περιοχή δικαιοδοσίας, που ενδέχεται να επηρεάζουν παράγοντες όπως η αναμενόμενη περίοδος διάθεσης ή τα ποσοστά ανάκτησης·

[...]

- γ) τις πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις αφερεγγυότητας παρεμφερών οντοτήτων, του πρόσφατου παρελθόντος, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμες και είναι συναφείς.»

- 108 Στην αιτιολογική σκέψη 121 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ επισήμανε ότι ορισμένοι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές είχαν αναφερθεί σε προγενέστερες περιπτώσεις αφερεγγυότητας στην Ισπανία και σε άλλες δικαιοδοσίες. Επισήμανε ότι, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων είχε παρατηρήσει ότι, μολονότι έλαβε υπόψη, σε ορισμένο βαθμό, τη διαδικασία αφερεγγυότητας της Banco de Madrid, οι σημαντικές τροποποιήσεις που επήλθαν μεταγενέστερα στο εθνικό πτωχευτικό δίκαιο (για παράδειγμα, οι τροποποιήσεις που επηρεάζουν τη διάρκεια των διαδικασιών αυτών) δεν καθιστούσαν δυνατή τη σύγκριση με προγενέστερες ισπανικές υποθέσεις. Επιπλέον, διαπίστωσε ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε εξετάσει αν άλλες περιπτώσεις εκκαθάρισης στην Ευρώπη μπορούσαν να παράσχουν μια επισκόπηση του υποθετικού σεναρίου εκκαθάρισης. Ωστόσο, λόγω της έλλειψης εναρμόνισης των διαφόρων ευρωπαϊκών νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας, το γραφείο εκτιμήσεων θεώρησε ότι η σύγκριση αυτή παρουσίαζε περιορισμένη αξία. Επιπλέον, το μακροοικονομικό πλαίσιο, οι συναλλαγές, οι δραστηριότητες και τα στοιχεία ενεργητικού της οικείας οντότητας ενδέχεται να διέφεραν σημαντικά από τη μία περίπτωση στην άλλη και να επηρέαζαν το αποτέλεσμα της αποτίμησης στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας. Το ΕΣΕ έκρινε ότι το γραφείο εκτιμήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/344, είχε λάβει υπόψη πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις αφερεγγυότητας παρεμφερών οντοτήτων, του πρόσφατου παρελθόντος, και είχε παράσχει επαρκή αιτιολογία ως προς τη συνάφειά τους.
- 109 Συναφώς, επισημαίνεται ότι τα παραδείγματα που μνημονεύουν οι προσφεύγοντες και τα οποία παρατίθενται στις εκθέσεις εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής και στο υπόμνημα απάντησης δεν αποτελούν κρίσιμα σημεία σύγκρισης όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας του σεναρίου εκκαθάρισης της Banco Popular.
- 110 Όσον αφορά τις περιπτώσεις που μνημονεύονται στη μαρτυρία του Α και στην έκθεση εμπειρογνωμοσύνης που επισυνάπτονται στο δικόγραφο της προσφυγής, περιπτώσεις οι οποίες αφορούν την AFINSA Bienes Tangibles SA, την Ploder Uicesa SA, την Assignia Infraestructuras SA και την Essentium Grupo SL, των οποίων οι διαδικασίες αφερεγγυότητας διήρκεσαν άνω των 18 μηνών, αρκεί η διαπίστωση, στην οποία προέβη και το ΕΣΕ, ότι οι επιχειρήσεις αυτές δεν είναι τραπεζικά ιδρύματα και ότι, επομένως, δεν πρόκειται για συναφή παραδείγματα.
- 111 Όσον αφορά τις Northern Rock, Bradford & Bingley, Dexia SA, Heta Asset Resolution AG, SNS Bank ή Banco Espíritu Santo, επισημαίνεται ότι οι περιπτώσεις αυτές δεν αφορούν ισπανικές τράπεζες και ότι, ως εκ τούτου, η διαδικασία αφερεγγυότητας των εν λόγω τραπεζών διεπόταν από εθνικές διατάξεις διαφορετικές από τις εφαρμοστέες στην περίπτωση της Banco Popular.
- 112 Επιπλέον, οι εμπειρογνώμονες των προσφευγόντων επισήμαναν, στην έκθεσή τους που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής, ότι δεν υφίσταντο περιπτώσεις αφερεγγυότητας τραπεζών συγκρίσιμων με την Banco Popular στην Ισπανία και ότι τα παραδείγματα της πορτογαλικής τράπεζας Banco Espíritu Santo και της ολλανδικής τράπεζας SNS Bank βασιζόνταν σε εκθέσεις υποθετικής αφερεγγυότητας. Επομένως, δεν μπορούν να χρησιμεύσουν ως παραδείγματα της πρακτικής στον τομέα της αφερεγγυότητας στην Ισπανία.
- 113 Επιπλέον, το ΕΣΕ επισήμανε ότι οι περιπτώσεις της Sociedad de Gestión de Activos procedentes de la Reestructuración Bancaria (SAREB), της Heta Asset Resolution, της Northern Rock, της Bradford & Bingley και της Dexia δεν αφορούσαν περιπτώσεις αφερεγγυότητας, πράγμα που παραδέχονται οι προσφεύγοντες καθώς και οι εμπειρογνώμονές τους στην έκθεσή τους που επισυνάπτεται στο υπόμνημα απάντησης.

- 114 Συναφώς, όσον αφορά τη SAREB, το μοναδικό παράδειγμα ισπανικής τράπεζας που μνημονεύουν οι προσφεύγοντες, οι τελευταίοι δεν αμφισβήτησαν τον ισχυρισμό του ΕΣΕ ότι η διάρκεια των δεκαπέντε ετών που προβλέφθηκε για τη συντεταγμένη μεταβίβαση των στοιχείων του ενεργητικού δεν αντιστοιχούσε σε διάρκεια εκκαθάρισης αλλά σε περίοδο αναδιάρθρωσης που καθορίστηκε στο πλαίσιο γενικής διαδικασίας αναδιάρθρωσης του ισπανικού τραπεζικού τομέα.
- 115 Τέλος, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν σε ποιο βαθμό η κατάσταση των διαφόρων ιδρυμάτων των παραδειγμάτων που παρέθεσαν είναι συγκρίσιμη με εκείνη της Banco Popular όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τη διάρθρωση των χαρτοφυλακίων στοιχείων ενεργητικού ή το μακροοικονομικό πλαίσιο.
- 116 Όσον αφορά την περίπτωση της Banco de Madrid, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αφερεγγυότητα της τράπεζας αυτής, η οποία είναι μικρότερη και λιγότερο περίπλοκη από την Banco Popular, διαρκεί περισσότερο από έξι έτη και καταδεικνύει ότι το ενδεδειγμένο σενάριο θα ήταν το δεκαετές.
- 117 Συναφώς, στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι είχε λάβει υπόψη την περίπτωση της Banco de Madrid, η οποία αποτελούσε τότε την τελευταία εκκρεμή διαδικασία ισπανικής τραπεζικής αφερεγγυότητας, διαπιστώνοντας παράλληλα ότι διέφερε από την περίπτωση της Banco Popular όσον αφορά τον συστημικό αντίκτυπό της. Επισήμανε επίσης ότι η εκκαθάριση της Banco de Madrid ήταν προγενέστερη ορισμένων σημαντικών νομικών τροποποιήσεων του νόμου 22/2003 οι οποίες θα είχαν αντίκτυπο στο εφαρμοστέο στην Banco Popular σενάριο. Επισήμανε, ωστόσο, ότι το προηγούμενο αυτό ήταν χρήσιμο όσον αφορά την επιβεβαίωση της ανάκλησης της τραπεζικής άδειας και την αποτίμηση ορισμένων στοιχείων του ενεργητικού.
- 118 Πράγματι, όπως επισήμανε και το γραφείο εκτιμήσεων στο διευκρινιστικό έγγραφο, η διαδικασία αφερεγγυότητας της Banco de Madrid ήταν προγενέστερη της τροποποίησης του νόμου 22/2003, η οποία μπορούσε δυνητικά να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της διαδικασίας εκκαθάρισης σε 18 μήνες. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 87 ανωτέρω, σκοπός της έκδοσης του νόμου 25/2015 ήταν να αποφεύγεται η αδικαιολόγητη παράταση της διαδικασίας εκκαθάρισης, με την πρόβλεψη της δυνατότητας περιορισμού της αμοιβής του εκκαθαριστή στους 18 μήνες.
- 119 Επιπλέον, κατά την ημερομηνία έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης, η διαδικασία εκκαθάρισης της Banco de Madrid, η οποία είχε αρχίσει τον Μάρτιο του 2015, είχε διαρκέσει επί 5 έτη και, ως εκ τούτου, δεν ήταν ασύμβατη με την παραδοχή ενός σεναρίου εκκαθάρισης μέγιστης διάρκειας επτά ετών. Τέλος, οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν για ποιον λόγο το παράδειγμα αυτό αποδεικνύει ότι το ενδεδειγμένο σενάριο εκκαθάρισης της Banco Popular ήταν το δεκαετές.
- 120 Ως εκ τούτου, τα παραδείγματα που παραθέτουν οι προσφεύγοντες δεν είναι ικανά να αποδείξουν ότι η συνεκτίμηση ενός σεναρίου εκκαθάρισης της Banco Popular μέγιστης διάρκειας επτά ετών ήταν προδήλως εσφαλμένη.
- 121 Εξάλλου, πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι από τις σκέψεις 66 έως 70 ανωτέρω προκύπτει ότι το γεγονός ότι οι εμπειρογνώμονες των προσφευγόντων προέβησαν σε δική τους αξιολόγηση της διαδικασίας εκκαθάρισης της Banco Popular προκειμένου να αποδείξουν ότι οι ανακτήσεις θα ήταν μεγαλύτερες σε χρονικό ορίζοντα δέκα ετών δεν είναι ικανό να ανατρέψει τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στην αποτίμηση 3.

- 122 Επιπλέον, ο ισχυρισμός του Α ότι, «κατά τη γνώμη [του], μια εύλογη εκτίμηση της διάρκειας αφερεγγυότητας είναι δέκα ή παραπάνω έτη και τουλάχιστον επτά έτη» συνιστά απλή γνώμη η οποία δεν στηρίζεται σε συγκεκριμένη εκτίμηση της κατάστασης της Banco Popular.
- 123 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 124 Από την ανάλυση του πρώτου σκέλους προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβησαν επιχειρήματα ικανά να ανατρέψουν την αξιοπιστία των εκτιμήσεων του γραφείου εκτιμήσεων κατά τις οποίες η μέγιστη διάρκεια της διαδικασίας εκκαθάρισης της Banco Popular επρόκειτο να είναι επτά έτη, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, του σκοπού να πραγματοποιηθεί η εκκαθάριση εντός εύλογης προθεσμίας, καθώς και των αβεβαιοτήτων που προκαλεί μια παρατεταμένη διάρκεια εκκαθάρισης. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενο στις εκτιμήσεις αυτές με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 125 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά την αποτίμηση των εξυπηρετούμενων δανείων

- 126 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι παραδοχές του γραφείου εκτιμήσεων στις οποίες στηρίχθηκε το ΕΣΕ στην προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά την αποτίμηση του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων της Banco Popular, είναι προδήλως εσφαλμένες και οδήγησαν σε σημαντική υποτίμηση του χαρτοφυλακίου αυτού.
- 127 Το σκέλος αυτό διαιρείται σε τέσσερις αιτιάσεις σχετικές με την ανάλυση στην οποία προέβη το γραφείο εκτιμήσεων όσον αφορά, πρώτον, την αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων, δεύτερον, τις υποθετικές περιπτώσεις πρόωρης εξόφλησης των εξυπηρετούμενων δανείων, τρίτον, τις νέες περιπτώσεις αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής των υπολοίπων εξυπηρετούμενων δανείων και, τέταρτον, το προεξοφλητικό επιτόκιο για την πώληση του υπολοίπου του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων.

1) Επί της πρώτης αιτίασης, η οποία αφορά την αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων

- 128 Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι είναι προδήλως εσφαλμένη η αιτιολογία που παρέθεσε το γραφείο εκτιμήσεων για να δικαιολογήσει το γεγονός ότι, με την αποτίμηση 3, αναταξινόμηση εξυπηρετούμενα δάνεια ποσού 1,1 δισεκατομμυρίων ευρώ στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων.
- 129 Κατά πρώτον, υποστηρίζουν ότι η χρήση του προτύπου IFRS 9 {International Financial Reporting Standard [Διεθνούς Προτύπου Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) 9]} και της circular 4/2017 del Banco de España, a entidades de crédito, sobre normas de información financiera pública y reservada, y modelos de estados financieros (εγκυκλίου 4/2017 της Τράπεζας της Ισπανίας, προς τα πιστωτικά ιδρύματα, σχετικά με τους κανόνες δημόσιας και αποκλειστικής χρηματοοικονομικής πληροφόρησης και των προτύπων χρηματοοικονομικών καταστάσεων), της 27ης Νοεμβρίου 2017 (ΒΟΕ αριθ. 296, της 6ης Δεκεμβρίου 2017, σ. 119454), δεν ενδείκνυται στο πλαίσιο αφερεγγυότητας και ότι το γραφείο εκτιμήσεων, προκειμένου να ανακατατάξει τα εξυπηρετούμενα δάνεια στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων, εφάρμοσε το

πρότυπο ΔΠΧΑ 9 κατά τρόπο υπερβολικά περιοριστικό. Τα κριτήρια που χρησιμοποίησε το γραφείο εκτιμήσεων δεν αντιστοιχούν σε αυτό που ορίζει το πρότυπο ΔΠΧΑ 9 ως δάνειο το οποίο πρέπει να ταξινομηθεί στο στάδιο 3 και, επομένως, να «απομειωθεί» και να εξέλθει από την ομάδα των εξυπηρετούμενων δανείων.

- 130 Συναφώς, στην αποτίμηση 3, όσον αφορά την αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων, το γραφείο εκτιμήσεων έλαβε υπόψη τους πελάτες οι οποίοι, στα λογιστικά βιβλία της Banco Popular, ήταν ταξινομημένοι στο στάδιο 2 σύμφωνα με το πρότυπο ΔΠΧΑ 9, ήτοι στους πελάτες υψηλού κινδύνου αθέτησης πληρωμών, και στη συνέχεια εφάρμοσε αντικειμενικά κριτήρια προκειμένου να καθορίσει ποιες ήταν οι δανειακές συμβάσεις που κατείχαν οι πελάτες αυτοί οι οποίες μπορούσαν να αναταξινομηθούν στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας της τράπεζας. Στη συνέχεια, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι έπρεπε να αναταξινομηθούν στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων τα δάνεια ως προς τα οποία η αθέτηση πληρωμής υπερέβαινε ήδη τις 30 ημέρες και των οποίων το οφειλόμενο υπόλοιπο ήταν υψηλότερο από το επίπεδο των παρασχεθεισών εγγυήσεων, καθώς και τα δάνεια των πελατών που είχαν ήδη σύμβαση δανείου μη εξυπηρετούμενη, όταν είτε οι παρασχεθείσες εγγυήσεις ήταν ανεπαρκείς είτε η μη εξυπηρετούμενη σύμβαση ήταν σημαντική στη συνολική σχέση με την τράπεζα.
- 131 Επομένως, από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν θεώρησε ότι ορισμένα δάνεια έπρεπε να ταξινομηθούν στο στάδιο 3 σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπει το πρότυπο ΔΠΧΑ 9 και ότι δεν αναταξινόμησε ορισμένα εξυπηρετούμενα δάνεια στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων σύμφωνα με το πρότυπο αυτό.
- 132 Επιπλέον, το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε, στην αποτίμηση 3, ότι η μέθοδός του ήταν σύμφωνη με την εγκύκλιο 4/2017 της Τράπεζας της Ισπανίας δεν σημαίνει, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ότι την εφάρμοσε για να προβεί στην αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων.
- 133 Ως εκ τούτου, το επιχείρημα των προσφευγόντων πρέπει να απορριφθεί, καθόσον στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποτίμησης 3.
- 134 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων, προκειμένου να δικαιολογήσει τις δυσχέρειες ενός δανειολήπτη να εξοφλήσει το δάνειό του, εσφαλμένως στηρίχθηκε στη δέσμευση των κεφαλαίων του, αγνοώντας, αφενός, το γεγονός ότι ένας δανειολήπτης θα μπορούσε να έχει λογαριασμούς σε άλλες τράπεζες και, αφετέρου, τη λειτουργία του ισπανικού συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων. Η αναφορά σε μη προσδιοριζόμενες «ανταγωγές» αποτελεί απλή εικασία. Υποστηρίζουν ότι οι ισχυρισμοί αυτοί είναι αόριστοι και ατεκμηρίωτοι και δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την ουσιαστική αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της αποτίμησης 3.
- 135 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, απαντώντας σε παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών με σκοπό την παροχή διευκρινίσεων σχετικά με την αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων που πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της αποτίμησης 3, το γραφείο εκτιμήσεων παρείχε τις ακόλουθες εξηγήσεις:

«Όπως αναφέρεται στην [αποτίμηση 3], η αφερεγγυότητα της Banco Popular θα είχε σημαντικές συνέπειες, μεταξύ άλλων και για τους δανειολήπτες, και θα μπορούσε να οδηγήσει σε αύξηση του επιπέδου της αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής (για παράδειγμα, οι δανειολήπτες που διατηρούν

τρεχούμενους λογαριασμούς στην Banco Popular θα μπορούσαν να βρεθούν αντιμέτωποι με δέσμευση των λογαριασμών τους αδυνατώντας να αποκτήσουν πρόσβαση στα κεφάλαιά τους, ενώ άλλοι θα μπορούσαν να ασκήσουν ανταγωγές προκειμένου να μην πραγματοποιήσουν ή να καθυστερήσουν τις προβλεπόμενες αποπληρωμές). Η αύξηση αυτή θα επικεντρωνόταν στα τμήματα του χαρτοφυλακίου και/ή στους δανειολήπτες που βρίσκονται ήδη σε δυσχερή κατάσταση και θα επιδεινωνόταν από τις δυσκολίες τήρησης μιας προορατικής στάσης στη διαχείριση αυτών των δανείων, λαμβανομένων υπόψη της διατάραξης των λειτουργιών και της αναστάτωσης του προσωπικού της Banco Popular λόγω της αφερεγγυότητας. Με βάση την πείρα [του] και την κρίση [του] ως εμπειρογνώμονα, [εκτίμησε] ότι οι δανειολήπτες που προσδιορίστηκαν ως ευρισκόμενοι στο στάδιο 2 [σύμφωνα με το πρότυπο ΔΠΧΑ 9] στα υποβληθέντα στοιχεία παρουσιάζαν υψηλό κίνδυνο αθέτησης πληρωμών. Ο εν λόγω χαρακτηρισμός σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες (για παράδειγμα, τις συναφείς εξασφαλίσεις) αποτελούσε καθοριστικό στοιχείο για την εκτίμηση της αύξησης της αθέτησης πληρωμών και της αναταξινόμησης. Από την άποψη αυτή, η κατάσταση [ήταν] διαφορετική από μια λογιστική ανάλυση υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας.»

- 136 Αρκεί να επισημανθεί ότι οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν απλώς ότι τα παραδείγματα που παρέθεσε το γραφείο εκτιμήσεων σχετικά με συμπεριφορές που θα μπορούσαν να υιοθετηθούν, σε περίπτωση εκκαθάρισης της Banco Popular, από δανειολήπτες δεν δικαιολογούν την έκταση της αναταξινόμησης που πραγματοποιήθηκε στην αποτίμηση 3. Τα επιχειρήματα αυτά πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή.
- 137 Πράγματι, οι εξηγήσεις που παρασχέθηκαν στην αποτίμηση 3 και στο διευκρινιστικό έγγραφο σχετικά με την αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων δεν βασίζονται στα παραδείγματα αυτά. Οι προσφεύγοντες φαίνεται να παραβλέπουν το γεγονός ότι η αναταξινόμηση που πραγματοποιήθηκε με την αποτίμηση 3, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 130 ανωτέρω, αφορούσε μόνον ορισμένα δάνεια που κατείχαν δανειολήπτες ως προς τους οποίους ήδη υπήρχε κίνδυνος αθέτησης πληρωμών. Συναφώς, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν επιχειρήματα προκειμένου να αμφισβητήσουν τις εκτιμήσεις του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με τις συνέπειες μιας απότομης παύσης των δραστηριοτήτων της τράπεζας, αφενός, στην επιδείνωση της κατάστασης των δανειοληπτών που αντιμετώπιζαν ήδη δυσκολίες αποπληρωμής των δανείων τους όταν η Banco Popular βρισκόταν σε λειτουργία και, αφετέρου, στην αύξηση του κινδύνου αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής δανείων τα οποία, λόγω των χαρακτηριστικών τους όπως το χαμηλό επίπεδο των συναφών εξασφαλίσεων, ήδη ενείχαν κινδύνους μη αποπληρωμής πριν από την εκκαθάριση.
- 138 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν βεβαίως να υποστηρίξουν ότι το ΕΣΕ όφειλε να διαπιστώσει ότι η αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων η οποία πραγματοποιήθηκε με την αποτίμηση 3 ήταν προδήλως εσφαλμένη. Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

2) Επί της δεύτερης αιτίασης, η οποία αφορά τις υποθετικές περιπτώσεις πρόωρης εξόφλησης των εξυπηρετούμενων δανείων

- 139 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το συμπέρασμα του γραφείου εκτιμήσεων στο πλαίσιο της αποτίμησης 3 σχετικά με τη μείωση του μεγέθους του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων από 59,5 δισεκατομμύρια ευρώ σε 24,9 δισεκατομμύρια ευρώ εντός 18 μηνών στηρίζεται σε μη ρεαλιστικές υποθετικές περιπτώσεις πρόωρης εξόφλησης. Αμφισβητούν τις υποθετικές αυτές περιπτώσεις όσον αφορά, αφενός, τα εξυπηρετούμενα δάνεια προς επιχειρήσεις και, αφετέρου, τα εξυπηρετούμενα ενυπόθηκα δάνεια.

140 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η σύγκριση στην οποία προβαίνουν οι προσφεύγοντες μεταξύ των επιπέδων πρόωρης εξόφλησης στην ισπανική αγορά το 2017 και των υποθετικών περιπτώσεων στις οποίες στηρίχθηκε το γραφείο εκτιμήσεων δεν ασκεί επιρροή. Πράγματι, στο μέτρο που η αποτίμηση 3 εκκινεί από την παραδοχή ότι η Banco Popular επρόκειτο να τεθεί υπό εκκαθάριση, τα επίπεδα πρόωρης εξόφλησης για επιχειρήσεις υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας δεν είναι συγκρίσιμα.

ι) Όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα δάνεια προς επιχειρήσεις

141 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την παραδοχή του γραφείου εκτιμήσεων ότι το 80,23 % του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων των επιχειρηματικών πελατών της Banco Popular θα εξοφλούνταν πρόωρα εντός ενός έτους από την αφερεγγυότητα της Banco Popular. Η παραδοχή αυτή στηρίζεται στην παράλογη και αντίθετη προς τα χαρακτηριστικά της ισπανικής αγοράς υπόθεση ότι οι επαγγελματίες πελάτες που χρειάζονται μια τράπεζα η οποία να παρέχει εμπορικές τραπεζικές υπηρεσίες θα αναγκάζονταν να αναχρηματοδοτήσουν τα δάνειά τους μέσω μιας νέας τράπεζας που θα μπορούσε να προσφέρει αυτές τις υπηρεσίες.

142 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ δανείου και τρεχούμενου λογαριασμού, ότι είναι ανακριβές ότι μια δανειολήπτρια επιχείρηση έχει μία μόνον τραπεζική σχέση για όλες τις ανάγκες της και ότι παρατηρείται απροθυμία των δανειοληπτών να αλλάξουν τράπεζα. Το γραφείο εκτιμήσεων παραδέχθηκε το ανωτέρω με το διευκρινιστικό έγγραφο και στηρίχθηκε σε γενικές δηλώσεις περί των στενών σχέσεων των ισπανικών τραπεζών με τους πελάτες τους ή περί των στρατηγικών των ανταγωνιστριών τραπεζών, χωρίς να προσδιορίσει πόσοι επιχειρηματικοί πελάτες της Banco Popular που έλαβαν δάνεια χρησιμοποιούσαν και άλλες τραπεζικές λειτουργίες τις οποίες θα χρειαζόταν να εξασφαλίσουν από αλλού.

143 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι τα ποσοστά πρόωρης εξόφλησης ενδέχεται να ήταν σημαντικά υψηλότερα σε ένα σενάριο εκκαθάρισης από ό,τι στην περίπτωση μιας λειτουργούσας τράπεζας, δεδομένου ότι οι πελάτες που είχαν τη σχετική δυνατότητα θα είχαν την τάση να μετακινηθούν προς άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και να αποπληρώσουν το χρέος τους προς την τράπεζα, και ότι οι άλλες μεγάλες ισπανικές τράπεζες ήταν επίσης πιθανό να προσπαθήσουν ενεργά να προσελκύσουν τους καλύτερους πελάτες της υπό εκκαθάριση τράπεζας. Έκρινε ότι η υπόθεση αυτή ήταν κατά μείζονα λόγο αληθής για τους επιχειρηματικούς πελάτες οι οποίοι, για τη διαχείριση των καθημερινών δραστηριοτήτων τους, έπρεπε να στηριχθούν σε μια τράπεζα πλήρως λειτουργική, ικανή να προσφέρει προϊόντα και υπηρεσίες όπως ανακυκλούμενες πιστωτικές διευκολύνσεις, άλλες αναλήψεις, λειτουργία σημείου πωλήσεως και λοιπές υπηρεσίες τις οποίες η Banco Popular δεν θα ήταν σε θέση να συνεχίσει να παρέχει μετά τη θέση της υπό εκκαθάριση.

144 Επισήμανε επίσης ότι είχε υποθέσει ότι όλοι οι επιχειρηματικοί πελάτες θα μετακινούνταν, πλην των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο επιτήρησης, οι οποίες ήταν απίθανο να αναχρηματοδοτηθούν από άλλη τράπεζα, και των εταιριών ανάπτυξης ακινήτων, για τις οποίες οι ανταγωνίστριες τράπεζες είχαν μικρό ενδιαφέρον κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης.

145 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, μετά τις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών ότι ο αριθμός των υποθετικών περιπτώσεων πρόωρης εξόφλησης για τα εξυπηρετούμενα δάνεια φαινόταν υπερεκτιμημένος, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε τα εξής:

«Εκτός αυτού, διαπιστώσαμε ότι το ισπανικό οικονομικό μοντέλο της λιανικής τραπεζικής βασίζεται στη δημιουργία στενών σχέσεων με τους πελάτες. Σε αυτό το σενάριο εκκαθάρισης της Banco Popular, μεγάλος αριθμός επιχειρηματικών πελατών θα διεξήγε εμπορικές συζητήσεις με άλλους παρόχους τραπεζικών υπηρεσιών, κατά τη διάρκεια των οποίων η εναλλακτική οντότητα θα είχε μεγάλη πιθανότητα να αναλάβει τα δάνεια των επιχειρηματικών πελατών καθώς και τις τραπεζικές συναλλαγές τους. Προς αποφυγή οποιασδήποτε αμφιβολίας, δεν υποθέτουμε ότι υπάρχει λειτουργικός δεσμός μεταξύ των δύο προϊόντων. Ωστόσο, υποθέτουμε ότι οι εμπορικές συζητήσεις που θα προέκυπταν θα κάλυπταν το σύνολο των τραπεζικών αναγκών του πελάτη (είτε πρόκειται για εμπορικές συναλλαγές είτε για δάνεια) και ότι ο έτερος πάροχος θα ήθελε να αναλάβει τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό νέων δραστηριοτήτων. Οι συζητήσεις αυτές μπορεί να είναι ευκολότερες όταν υπάρχει ήδη τραπεζική σχέση (πελάτες συνδεδεμένοι με πολλαπλές τράπεζες). Ειδικότερα, οι ΜΜΕ και τα χαμηλότερης κατηγορίας franchise της Banco Popular είχαν, κατά τη γνώμη μας, στρατηγικό ενδιαφέρον για άλλες ισπανικές τράπεζες την εποχή εκείνη, οπότε το πιθανό αποτέλεσμα ενός σεναρίου εκκαθάρισης θα μπορούσε να είναι μια προορατική στρατηγική για την προσέλκυση των πελατών της Banco Popular από έναν ή περισσότερους ανταγωνιστές. Στο πλαίσιο αυτό, θεωρούμε εύλογες τις παραδοχές στις οποίες στηρίζεται η αύξηση του επιπέδου των πρόωρων εξοφλήσεων δανείων, όπως αυτές περιγράφονται στην [αποτίμηση 3].»

146 Επιπλέον, απαντώντας στις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών που άφηναν να εννοηθεί ότι η αδράνεια των δανειοληπτών θα μείωνε το επίπεδο μετακίνησης προς άλλη τράπεζα και ότι η συμπεριφορά των πελατών δεν είναι πάντοτε ορθολογική, το γραφείο εκτιμήσεων συμφώνησε ότι, μολονότι τούτο παίζει ρόλο σε συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας, εντούτοις η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική σε ένα σενάριο εκκαθάρισης. Υπενθύμισε ότι οι πελάτες που βασιζόνταν στην Banco Popular για την παροχή υπηρεσιών τραπεζικών συναλλαγών θα αναγκάζονταν να αλλάξουν τράπεζα και, ακόμη και αν δεν υπήρχε λειτουργικός δεσμός, πιθανότατα θα μετέφεραν ταυτόχρονα τα δάνειά τους προκειμένου να διατηρήσουν τα επίπεδα των παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και για λόγους διοικητικής διευκόλυνσης.

147 Εξ αυτού προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων δέχθηκε ότι δεν υπάρχει λειτουργικός δεσμός μεταξύ δανείου και τρεχούμενου λογαριασμού δεν αναιρεί την εκτίμησή του ότι οι επιχειρηματικοί πελάτες πρέπει να στηρίζονται σε τράπεζα ικανή να τους προσφέρει ένα πλήρες φάσμα προϊόντων και υπηρεσιών. Το γεγονός ότι η Banco Popular, λόγω της εκκαθάρισής της, δεν θα ήταν πλέον σε θέση να τους παράσχει τις υπηρεσίες αυτές αποτελεί στοιχείο ικανό να ευνοήσει τη μετακίνηση των πελατών αυτών προς άλλες τράπεζες και, επομένως, την πρόωρη εξόφληση των δανείων τους.

148 Επιπλέον, από την αποτίμηση 3 δεν προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων στηρίχθηκε στην παραδοχή ότι μια επιχείρηση έχει μία μόνον τραπεζική σχέση για όλες τις ανάγκες της. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων αναγνώρισε το σφάλμα της παραδοχής του όταν δέχτηκε την ύπαρξη πολλαπλών τραπεζικών σχέσεων με το διευκρινιστικό έγγραφο απαντώντας σε ορισμένες παρατηρήσεις. Συναφώς, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι το γεγονός ότι ένας πελάτης της Banco Popular τηρεί λογαριασμό σε άλλη τράπεζα θα μπορούσε να αποτελέσει στοιχείο ικανό να διευκολύνει την εξαγορά των δανείων τους από αυτόν τον άλλο πάροχο και, επομένως, την πρόωρη εξόφληση των εξυπηρετούμενων δανείων.

- 149 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το γραφείο εκτιμήσεων δεν παραδέχθηκε με το διευκρινιστικό έγγραφο την ύπαρξη απροθυμίας των δανειοληπτών να αλλάξουν τράπεζα σε περίπτωση εκκαθάρισης της Banco Popular.
- 150 Τέλος, στο μέτρο που το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε σαφώς τις κατηγορίες επιχειρηματικών πελατών τους οποίους είχε αποκλείσει από την παραδοχή του ως μη δυνάμενους να μεταφέρουν τα δάνεια τους, είναι αλυσιτελές το επιχείρημα με το οποίο του προσάπτεται ότι δεν προσδιόρισε πόσοι εκ των επιχειρηματικών πελατών που είχαν λάβει δάνεια επωφελούνταν από άλλες τραπεζικές λειτουργίες.
- 151 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, με το υπόμνημα απάντησης, ότι το γραφείο εκτιμήσεων έθεσε τις «στενές τραπεζικές σχέσεις», ως καθοριστικό παράγοντα για την πρόωρη εξόφληση, υπεράνω όλων των λοιπών εκτιμήσεων, συμπεριλαμβανομένου του κόστους δανεισμού. Κατ' αυτές, οι επιχειρηματικοί πελάτες, ιδίως οι ΜΜΕ, αποδίδουν μεγαλύτερη σημασία στο κόστος δανεισμού παρά στη φύση των τραπεζικών τους σχέσεων.
- 152 Αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό των προσφευγόντων δεν λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες μιας ενδεχόμενης θέσης της Banco Popular υπό εκκαθάριση όχι μόνο στην αδυναμία της να παράσχει το σύνολο των τραπεζικών υπηρεσιών, αλλά και στη στάση των ανταγωνιστριών τραπεζών. Ειδικότερα, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε, στο διευκρινιστικό έγγραφο, ότι μέρος των επιχειρηματικών πελατών της Banco Popular, ιδίως οι ΜΜΕ, θα παρουσίαζαν στρατηγικό ενδιαφέρον για άλλες ισπανικές τράπεζες οι οποίες θα μπορούσαν να εφαρμόσουν στρατηγική προσέλκυσης των πελατών αυτών σε περίπτωση εκκαθάρισης.
- 153 Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι η ύπαρξη στενών σχέσεων των Ισπανών επιχειρηματικών πελατών με την τράπεζά τους δεν συνιστούσε κρίσιμο στοιχείο δυνάμενο να ληφθεί υπόψη από το γραφείο εκτιμήσεων. Τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν αναιρούν την αξιοπιστία της παραδοχής, την οποία έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων, ότι, κατόπιν της εκκαθάρισης της Banco Popular, οι επιχειρηματικοί πελάτες που θα έπρεπε να μεταφέρουν τις εμπορικές συναλλαγές τους σε άλλη τράπεζα θα επέλεγαν να μεταφέρουν και τα δάνειά τους, προκειμένου να διατηρήσουν μια σχέση που να καλύπτει το σύνολο των τραπεζικών υπηρεσιών.
- 154 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες προβάλλουν, κατ' ουσίαν, έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον το γραφείο εκτιμήσεων δεν προσκόμισε αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τα συγκριτικά επιτόκια και τα έξοδα καταγγελίας τα οποία έλαβε υπόψη.
- 155 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, απαντώντας σε σχόλια σχετικά με τα συγκριτικά επιτόκια και το κόστος μεταφοράς του δανείου, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι έλαβε υπόψη, όταν διατύπωσε τις υποθέσεις του περί πρόωρης εξόφλησης, την επιθυμία του πελάτη να μετακινηθεί προς άλλη τράπεζα (για παράδειγμα, τα εφαρμοζόμενα συγκριτικά επιτόκια μεταξύ της Banco Popular και άλλων παρόχων), τα πιθανά εμπόδια (π.χ. το κόστος μεταφοράς) και την ελκυστικότητα του πελάτη για άλλες τράπεζες κατά την εξέταση της αναχρηματοδότησης των δανείων του πελάτη (λαμβάνοντας υπόψη το προφίλ κινδύνου του δανειολήπτη, το ιστορικό της πίστωσης, την κατάτμηση, την οικονομική κατάσταση κ.λπ.). Επισήμανε ότι εξέτασε τα συγκριτικά επιτόκια, συγκρίνοντας το καταβλητέο επιτόκιο επί του ανεξόφλητου ποσού των δανείων (όπως προκύπτει από τα παρασχεθέντα στοιχεία) με τα εφαρμοζόμενα επιτόκια σε ανάλογες νέες συναλλαγές κατά την ημερομηνία καταγγελίας, και τα έξοδα καταγγελίας,

προβαίνοντας στο πλαίσιο αυτό και στην εξέταση δείγματος συμβάσεων ώστε να κατανοήσει τα έξοδα καταγγελίας που προβλέπονταν για κάθε τυποποιημένη σύμβαση, καθώς και το μέγεθος του αντίκτυπου της καταγγελίας της σύμβασης αυτής.

156 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αιτιολογία αυτή είναι επαρκής για να αποδειχθεί ότι το γραφείο εκτιμήσεων έλαβε πράγματι υπόψη, στην αποτίμηση 3, τα επιτόκια που εφάρμοζαν η Banco Popular και οι λοιπές τράπεζες, καθώς και το κόστος μεταφοράς ενός δανείου. Η εξήγηση αυτή είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του άρθρου 6, στοιχείο β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/344, κατά το οποίο η αποτίμηση πρέπει να περιλαμβάνει επεξήγηση των βασικών μεθοδολογιών και των παραδοχών που υιοθετήθηκαν, καθώς και του βαθμού ευαισθησίας της αποτίμησης σε αυτές τις επιλογές. Το γραφείο εκτιμήσεων δεν όφειλε να προσδιορίσει στην αποτίμηση 3 όλα τα στοιχεία και τα αριθμητικά δεδομένα στα οποία στηρίχθηκε.

157 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν κανένα επιχειρήμα ικανό να ανατρέψει την αξιοπιστία της παραδοχής του γραφείου εκτιμήσεων ότι το 80,23 % του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων των επιχειρηματικών πελατών της Banco Popular επρόκειτο να εξοφληθεί πρόωρα.

ii) Όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα ενυπόθηκα δάνεια

158 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η παραδοχή στην οποία στηρίχθηκε το γραφείο εκτιμήσεων, σύμφωνα με την οποία το 33,55 % του χαρτοφυλακίου των ενυπόθηκων δανείων της Banco Popular επρόκειτο να εξοφληθεί πρόωρα εντός 18 μηνών, στηρίζεται σε μη τεκμηριωμένες γενικεύσεις.

159 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι τα επιτόκια των ενυπόθηκων δανείων στην ισπανική αγορά ήταν αισθητά υψηλότερα από τα επιτόκια του 1 και του 1,2 % που εφάρμοσε το γραφείο εκτιμήσεων και στηρίζονται στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, η οποία παραπέμπει στα στοιχεία του Στατιστικού Δελτίου της Τράπεζας της Ισπανίας του Ιουλίου του 2018 και σε εκείνα της ΕΚΤ που δημοσίευσε η Standard & Poor's. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι πελάτες που κατέβαλλαν επιτόκιο 2 % ή μικρότερο επί του ενυπόθηκου δανείου τους, το οποίο αντιστοιχεί στο επιτόκιο των δανείων αυτών στην ισπανική αγορά τον Ιούνιο του 2017, δεν είχαν κανένα συμφέρον να αλλάξουν τράπεζα. Στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων δεν αμφισβήτησε τα στοιχεία αυτά ούτε τη σημασία τους, αλλά εισήγαγε μια άνευ σημασίας διάκριση μεταξύ των επιτοκίων στην ισπανική αγορά τον Ιούνιο του 2017 και των ισχυόντων επιτοκίων καθ' όλη τη διάρκεια της υποθήκης.

160 Οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την ορθότητα της χρήσης των ισχυόντων επιτοκίων καθ' όλη τη διάρκεια της υποθήκης, καθόσον οι πελάτες δεν αποφασίζουν να συνάψουν ενυπόθηκο δάνειο βάσει του επιτοκίου αυτού, αλλά αποκλειστικά βάσει του αρχικού επιτοκίου που είναι διαθέσιμο στην αγορά, και καθόσον τα αρχικά επιτόκια έχουν την τάση να είναι χαμηλότερα από ένα μέσο επιτόκιο κατά τη διάρκεια του δανείου.

161 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι οι πελάτες ως προς τους οποίους η αναλογία μεταξύ του δανείου και της αξίας του αγαθού που αγοράστηκε μέσω του δανείου αυτού (στο εξής: λόγος «δανείου προς αξία») είναι κάτω του 90 % και οι οποίοι δεν περιλαμβάνονταν στον κατάλογο επιτήρησης ή οι πελάτες με δάνεια των οποίων η ληκτότητα παρέμενε μεγαλύτερη των 2 ετών ήταν πιθανότερο να θελήσουν να μετακινηθούν προς άλλη τράπεζα. Έκρινε ότι οι πελάτες με λόγο «δανείου προς αξία» κάτω του 80 % θα εξοφλούσαν πρόωρα το δάνειό τους εάν

κατέβαλλαν επιτόκιο 1 % ή μεγαλύτερο και ότι οι πελάτες με λόγο «δανείου προς αξία» μεταξύ 80 % και 90 % θα εξοφλούσαν πρόωρα το δάνειό τους εάν κατέβαλλαν επιτόκιο 1,2 % ή μεγαλύτερο.

- 162 Επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα με τα οποία οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τη συνεκτίμηση των επιτοκίων του 1 και του 1,2 % προβλήθηκαν ήδη από ορισμένους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές κατά τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης.
- 163 Συναφώς, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι τα στοιχεία που προκύπτουν από το Στατιστικό Δελτίο της Τράπεζας της Ισπανίας του Ιουλίου του 2018 και εκείνα της ΕΚΤ τα οποία δημοσίευσε η Standard & Poor's, τα οποία επικαλέστηκαν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές, ήταν διαφορετικά από εκείνα που χρησιμοποιήθηκαν στην αποτίμηση 3, στο μέτρο που αντικατόπτριζαν μόνον το αρχικό επιτόκιο της υποθήκης.
- 164 Το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι τα επιτόκια των ενυπόθηκων δανείων που χρησιμοποιήθηκαν στην αποτίμηση 3 είχαν υπολογιστεί μέσω σύγκρισης των επιτοκίων (σταθερών και κυμαινόμενων) του χαρτοφυλακίου της Banco Popular με εκείνα που πρότειναν στις 6 Ιουνίου 2017 οι κύριοι πάροχοι ενυπόθηκων δανείων στην ισπανική αγορά. Επιπλέον, ανέφερε ότι έλαβε υπόψη τα ισχύοντα επιτόκια καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος του ενυπόθηκου δανείου (και όχι για την αρχική διάρκεια και μόνον), δεδομένου ότι τα ενυπόθηκα δάνεια στην Ισπανία έχουν συνήθως διαφορετικό επιτόκιο στην αρχή του δανείου σε σχέση με την υπόλοιπη διάρκεια ισχύος της σύμβασης. Το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι τα επιτόκια αυτά είχαν υπολογιστεί με βάση τον μέσο όρο του ποσοστού των ενυπόθηκων δανείων τόσο κυμαινόμενου όσο και σταθερού επιτοκίου στην ισπανική αγορά κατά την περίοδο εκείνη και ότι οι σταθμίσεις αυτές είχαν πολλαπλασιαστεί, αντιστοίχως, με το μέσο προσφερόμενο επιτόκιο για τις νέες συμβάσεις ενυπόθηκων δανείων κυμαινόμενου και σταθερού επιτοκίου.
- 165 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν αμφισβήτησε την κρισιμότητα των στοιχείων τους τα οποία προκύπτουν από το Στατιστικό Δελτίο της Τράπεζας της Ισπανίας του Ιουλίου του 2018 και των στοιχείων της ΕΚΤ που δημοσίευσε η Standard & Poor's. Είναι σαφές ότι, στο μέτρο που τα στοιχεία αυτά δεν αντικατόπτριζαν το επιτόκιο της υποθήκης καθ' όλη τη διάρκεια του δανείου, δεν είχαν ληφθεί υπόψη κατά την αποτίμηση 3.
- 166 Επιπλέον, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι οι πελάτες λαμβάνουν υπόψη μόνον το αρχικό επιτόκιο του δανείου και όχι το ισχύον καθ' όλη τη διάρκεια του ενυπόθηκου δανείου δεν στηρίζεται σε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο. Όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, ο ισχυρισμός αυτός αντικρούεται επίσης από το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι οι πελάτες επιδιώκουν «να επιτύχουν χαμηλότερο μέσο μακροπρόθεσμο επιτόκιο».
- 167 Ομοίως, ο ισχυρισμός των προσφευγόντων ότι τα αρχικά επιτόκια έχουν την τάση να είναι χαμηλότερα από ένα μέσο επιτόκιο κατά τη διάρκεια του δανείου δεν στηρίζεται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.
- 168 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα επιχειρήματα των προσφευγόντων συνίστανται μόνο στην προβολή των δικών τους παραδοχών προκειμένου να αντικρούσουν τις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν στην αποτίμηση 3 και δεν είναι ικανά να ανατρέψουν την αξιοπιστία της εκτίμησης στην οποία προέβη το γραφείο εκτιμήσεων. Επιπλέον, τα επιχειρήματα αυτά δεν

λαμβάνουν υπόψη άλλα στοιχεία, όπως ο λόγος «δανείου προς αξία» και η διάρκεια ληκτότητας του δανείου, στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων για να καθορίσει ποια ήταν τα εξυπηρετούμενα ενυπόθηκα δάνεια που θα εξοφλούνταν πρόωρα.

- 169 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την εκτίμηση του γραφείου εκτιμήσεων ότι τα έξοδα πρόωρης εξόφλησης ενυπόθηκου δανείου δεν αποτελούσαν κρίσιμο παράγοντα και θεωρούν ότι κακώς απέκλεισε τις δαπάνες που συνδέονται με τη σύσταση νέου ενυπόθηκου δανείου.
- 170 Στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι, κατά την εκπόνηση των υποθέσεων περί πρόωρης εξόφλησης, είχε λάβει υπόψη όλους τους παράγοντες που μπορούσαν να επηρεάσουν τη διαδικασία μετακίνησης των πελατών προς άλλη οντότητα, τόσο από πλευράς της προσφοράς, όπως την πιστωτική ποιότητα του πελάτη ή τη διαθεσιμότητα των εγγυήσεων, όσο και από πλευράς της ζήτησης, ήτοι τον αντίκτυπο του κόστους ακύρωσης των κατεχόμενων από την Banco Popular ενυπόθηκων δανείων καθώς και το κόστος τυπικής σύναψης των νέων ενυπόθηκων δανείων με έτερο πάροχο.
- 171 Υπενθύμισε την εκτίμησή του, η οποία περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 3, ότι δεν υπήρχε κανένα εμπόδιο για έναν πελάτη να μεταφέρει το ενυπόθηκο δάνειό του σε άλλον πάροχο, παρά το γεγονός ότι ορισμένα δάνεια συνεπάγονται έξοδα πρόωρης εξόφλησης. Έκρινε ότι οι πελάτες που είχαν καταθέσεις στην Banco Popular έπρεπε να βρουν άλλον πάροχο για τις καταθέσεις αυτές και ότι ήταν πιθανό οι πάροχοι αυτοί να ενθαρρύνουν και να απλουστεύσουν τη διαδικασία μεταφοράς των λοιπών προϊόντων τους. Κατά συνέπεια, δεν θεώρησε ότι τα έξοδα αυτά αποθάρρυναν τους πελάτες από τη μεταφορά των ενυπόθηκων πιστώσεών τους. Έκρινε επίσης ότι ο εκκαθαριστής θα μπορούσε να μην είναι σε θέση να επιβάλει την καταβολή των εξόδων πρόωρης εξόφλησης αν θεωρούνταν ότι οι πελάτες έπρεπε να αλλάξουν πάροχο λόγω των λειτουργικών δυσχερειών που θα αντιμετώπιζε η Banco Popular κατόπιν της εκκαθάρισης. Τέλος, εκτίμησε τα έξοδα αυτά σε περίπου 40 εκατομμύρια ευρώ για όλους τους πελάτες που εγκατέλειψαν την Banco Popular και, επομένως, δεν συμπεριέλαβε τα σχετικά έξοδα.
- 172 Επί του τελευταίου αυτού σημείου, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε επίσης, στο διευκρινιστικό έγγραφο, ότι είχε εξετάσει δείγμα συναλλαγών προκειμένου να κατανοήσει τα συνήθη έξοδα ακύρωσης που επιβάρυναν την Banco Popular και ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα έξοδα αυτά τοποθετούνταν εντός των ορίων της αγοράς.
- 173 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν έλαβε υπόψη, κατά την εκτίμηση των υποθετικών περιπτώσεων πρόωρης εξόφλησης των εξυπηρετούμενων ενυπόθηκων δανείων, τα έξοδα που συνδέονταν με τη μεταφορά των δανείων αυτών σε άλλη τράπεζα.
- 174 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες απλώς υποστηρίζουν ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων για να μη λάβει υπόψη τα έξοδα πρόωρης εξόφλησης είναι επιφανειακές και ότι το γραφείο αυτό δεν παρέσχε καμία εξήγηση όσον αφορά τον αποκλεισμό των εξόδων που συνδέονται με τη σύσταση νέου δανείου. Θεωρούν ότι η εξήγηση που βασίζεται στα κίνητρα των ανταγωνιστριών τραπεζών είναι αμιγώς υποθετική, ότι ο εκκαθαριστής δεν θα παραιτούνταν από τις ανακτήσεις των εξόδων πρόωρης εξόφλησης και ότι, αν και το ποσό των 40 εκατομμυρίων ευρώ δεν ήταν σημαντικό σε συνολικό επίπεδο, η εξέταση έπρεπε να πραγματοποιηθεί σε ατομικό επίπεδο.

- 175 Αρκεί η διαπίστωση ότι οι εξηγήσεις του γραφείου εκτιμήσεων αποσκοπούσαν στο να αποδειχθεί ότι δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα έξοδα που συνδέονταν με τη μεταφορά των εξυπηρετούμενων ενυπόθηκων δανείων προς άλλη τράπεζα, αλλά ότι τα έξοδα αυτά δεν ήταν αποτρεπτικά. Τα επιχειρήματα των προσφευγόντων στηρίζονται σε απλούς ισχυρισμούς που δεν αποδεικνύουν ότι οι παραδοχές που έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων ήταν προδήλως εσφαλμένες.
- 176 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν κανένα επιχειρήμα ικανό να ανατρέψει την αξιοπιστία της παραδοχής του γραφείου εκτιμήσεων ότι το 33,55 % του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων ενυπόθηκων δανείων των επιχειρηματικών πελατών της Banco Popular επρόκειτο να εξοφληθεί πρόωρα.
- 177 Από την ανάλυση της δεύτερης αιτίας προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κρίνοντας, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το γραφείο εκτιμήσεων «είχε παραθέσει κατάλληλα επιχειρήματα με βάση τις παραδοχές του σχετικά με την αύξηση του επιπέδου πρόωρης εξόφλησης» των εξυπηρετούμενων δανείων στο διευκρινιστικό έγγραφο. Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 3) Επί της τρίτης αιτίας, η οποία αφορά τις νέες περιπτώσεις αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής των υπόλοιπων εξυπηρετούμενων δανείων*
- 178 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι δεν αμφισβητούν τη μέθοδο υπολογισμού των ανακτήσεων που αναμένονταν από την εκκαθάριση των υπόλοιπων εξυπηρετούμενων δανείων, ήτοι των δανείων που απέμεναν στο χαρτοφυλάκιο μετά την αφαίρεση εκείνων που αναταξινομήθηκαν στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων και εκείνων που προέκυπταν από τις υποθετικές περιπτώσεις πρόωρης εξόφλησης, και ότι δέχονται ότι ορισμένα από τα δάνεια αυτά θα καθίσταντο μη εξυπηρετούμενα κατά τη διάρκεια ισχύος τους. Εντούτοις, υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν παρέσχε κανένα έρεισμα για την υπόθεση, η οποία περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 3, ότι θα υπήρχε «σημαντική αύξηση» των νέων περιπτώσεων αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής σε περίπτωση αφερεγγυότητας.
- 179 Οι προσφεύγοντες παραπέμπουν σε απόσπασμα πίνακα, ο οποίος περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 3 και περιέχει σύνοψη της εφαρμοσθείσας από το γραφείο εκτιμήσεων στρατηγικής ρευστοποίησης των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular, σύμφωνα με το οποίο απόσπασμα, «[τ]ο χαρτοφυλάκιο εξυπηρετούμενων δανείων θα εκκαθαριστεί μέχρι το τέλος της περιόδου εκκαθάρισης, λαμβανομένων υπόψη της απόδοσής τους, μιας σημαντικής αύξησης του ποσοστού πρόωρης εξόφλησης και νέων περιπτώσεων αθέτησης πληρωμών, ακολουθούμενων από τελική πώληση του εναπομένουστος χαρτοφυλακίου».
- 180 Ως εκ τούτου, το γραφείο εκτιμήσεων μνημόνευσε σημαντική αύξηση του ποσοστού πρόωρης εξόφλησης των εξυπηρετούμενων δανείων και όχι νέες περιπτώσεις αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής των υπόλοιπων εξυπηρετούμενων δανείων.
- 181 Επομένως, αρκεί η επισήμανση, στην οποία προέβη και το ΕΣΕ, ότι το επιχειρήμα αυτό των προσφευγόντων στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της αποτίμησης 3.
- 182 Ως εκ τούτου, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

4) Επί της τέταρτης αιτίας, η οποία αφορά το προεξοφλητικό επιτόκιο για την πώληση του υπολοίπου του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων

- 183 Οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι, στο πλαίσιο του υποθετικού σεναρίου εκκαθάρισης των επτά ετών, το γραφείο εκτιμήσεων εφάρμοσε προεξοφλητικό επιτόκιο για την πώληση του υπολοίπου του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων (το «rump») κυμαινόμενο μεταξύ του 5,1 % στην καλύτερη περίπτωση και 6,1 % στη χειρότερη περίπτωση, χωρίς να εξηγήσει τη διαφορά αυτή του 1 %.
- 184 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι το προεξοφλητικό επιτόκιο που χρησιμοποιήθηκε στο τέλος της περιόδου εκκαθάρισης σε κάθε σενάριο αντικατόπτριζε τα ποσοστά απόδοσης που απαιτούνται στην ισπανική αγορά για κάθε κατηγορία στοιχείων ενεργητικού με βάση το προβλεπόμενο προφίλ κινδύνου κατά τη στιγμή της εκκαθάρισης, γεγονός που συνεπαγόταν την ανάγκη προσαρμογών. Το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε σε ποια στοιχεία στηρίχθηκε για να προβεί στις προσαρμογές αυτές. Εξήγησε ότι τα διάφορα προεξοφλητικά επιτόκια που χρησιμοποιήθηκαν στα διάφορα σενάρια εκκαθάρισης αντανακλούσαν την εξέλιξη του συνδυασμού των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού του χαρτοφυλακίου και των εικαζόμενων προεξοφλητικών επιτοκίων τους.
- 185 Πάντως, αρκεί η διαπίστωση ότι οι εξηγήσεις αυτές, οι οποίες δεν αμφισβητούνται από τους προσφεύγοντες, αρκούν για να δικαιολογήσουν τη συνεκτίμηση ενός προεξοφλητικού επιτοκίου για την πώληση του υπολοίπου του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων το οποίο να είναι διαφορετικό για την καλύτερη και για τη χειρότερη περίπτωση σε κάθε εναλλακτικό χρονικό σενάριο.
- 186 Εξάλλου, όσον αφορά την παραπομπή των προσφευγόντων στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, η οποία στηρίζεται στην παραδοχή ενός ανώτατου προεξοφλητικού επιτοκίου της τάξης του 5 %, υπενθυμίζεται ότι από τις σκέψεις 66 έως 70 ανωτέρω προκύπτει ότι η σύγκριση με την ανάλυση που πραγματοποιήθηκε στην έκθεση εμπειρογνωμοσύνης των προσφευγόντων δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το ζήτημα αν το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως με την αποτίμηση 3.
- 187 Κατά συνέπεια, η τέταρτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 188 Από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν επιχειρήματα ικανά να ανατρέψουν τις εκτιμήσεις του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με την αποτίμηση του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων της Banco Popular. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενο στις εκτιμήσεις αυτές με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 189 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά την αποτίμηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων

- 190 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η εκτίμηση της ανάκτησης των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην αποτίμηση 3 στηρίζεται σε ασυνεπείς και αβάσιμες παραδοχές και δεν συμβιβάζεται με τα δεδομένα αναφοράς, γεγονός που οδήγησε σε υποτίμηση της ανάκτησης αυτής.

- 191 Κατά πρώτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν την παραδοχή που έγινε δεκτή στην αποτίμηση 3, κατά την οποία όλα τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια επρόκειτο να πωληθούν εντός 18 μηνών από την εκκαθάριση. Υποστηρίζουν ότι το χαρτοφυλάκιο των εξασφαλισμένων μη εξυπηρετούμενων δανείων συνίσταται κυρίως σε δάνεια εξασφαλισμένα με ακίνητη περιουσία και ότι, ως εκ τούτου, η αξία του καθορίζεται από την αξία του υποκείμενου περιουσιακού στοιχείου. Στην αποτίμηση 3, μολονότι το γραφείο εκτιμήσεων αναγνώρισε ότι το κύριο κριτήριο αποτίμησης των εξασφαλισμένων μη εξυπηρετούμενων δανείων είναι η ανάκτηση των ποσών που προέρχονται από την πώληση των αναληφθέντων περιουσιακών στοιχείων, η προσέγγιση που ακολούθησε ήταν ασυνεπής διότι στηρίχθηκε στην παραδοχή ότι η βέλτιστη περίοδος μεταβίβασης είναι διαφορετική για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και για τα ακίνητα.
- 192 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι η σχεδιασθείσα στρατηγική εκκαθάρισης συνίστατο στην πώληση του χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενων δανείων το συντομότερο δυνατόν, προκειμένου να αποφευχθεί νέα επιδείνωση της κατάστασης της τράπεζας και λαμβανομένης υπόψη της «όρεξης» της ισπανικής αγοράς για τα εν λόγω στοιχεία ενεργητικού, και ότι τούτο συμβάδιζε με την εμπειρία από άλλες τραπεζικές εκκαθαρίσεις. Έκρινε ότι τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια αναμένονταν να πωληθούν τον Δεκέμβριο του 2018, δηλαδή περίπου 18 μήνες μετά την ημερομηνία της εξυγίανσης, στα τρία εναλλακτικά σενάρια των 18 μηνών, των 3 ετών και των 7 ετών.
- 193 Κατόπιν παρατηρήσεων των θιγόμενων μετόχων και των πιστωτών στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης, το γραφείο εκτιμήσεων, υποστηρίζοντας ότι μια μεγαλύτερη προθεσμία μεταβίβασης των μη εξυπηρετούμενων δανείων θα καθιστούσε δυνατή την επίτευξη μεγαλύτερου προϊόντος πώλησης, επισήμανε, στο διευκρινιστικό έγγραφο, ότι η υπόθεση ότι η Banco Popular θα διατηρούσε μη εξυπηρετούμενα δάνεια για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα είχε ληφθεί υπόψη κατά την εκπόνηση της αποτίμησης 3. Ωστόσο, υποστήριξε ότι ένα χρονοδιάγραμμα διάρκειας 18 μηνών για τη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου των μη εξυπηρετούμενων δανείων εξακολουθούσε να είναι το καταλληλότερο.
- 194 Συναφώς, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι, αν το χρονοδιάγραμμα είχε μεγαλύτερη διάρκεια, θα ήταν αβέβαιη η ανάκτηση μεγαλύτερων ποσών, ενώ ήταν περισσότερο βέβαια τόσο το κόστος διατήρησης της ομάδας εκκαθάρισης (λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου που συνδέεται με την αποχώρηση του βασικού προσωπικού, η οποία θα αύξανε το επίπεδο της δυνητικής αναποτελεσματικότητας) όσο και άλλοι παράγοντες, όπως η διστακτικότητα των υπερήμερων δανειοληπτών να συμμετάσχουν σε συζητήσεις με μια αφερέγγυα τράπεζα. Επιπλέον, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα αύξανε επίσης τον μακροοικονομικό κίνδυνο, ιδίως λόγω της ύπαρξης ενεργού αγοράς για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2017, και έκρινε ότι ήταν μάλλον απίθανο να θέλει ένας εκκαθαριστής να «ποντάρει» στο ότι θα επικρατούν για μεγάλο χρονικό διάστημα ευνοϊκοί όροι (ιδίως σε ένα πλαίσιο δυνητικά σημαντικής μακροοικονομικής αποδιοργάνωσης που θα μπορούσε να προκύψει από την εκκαθάριση της Banco Popular). Ως εκ τούτου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια πώληση σε σχετικά σύντομο διάστημα ήταν τελικά πιο συμφέρουσα και δεν θα δημιουργούσε προβλήματα δυνατοτήτων του αγοραστή τα οποία θα επηρέαζαν το επίπεδο των ρευστοποιήσεων που θα επιτυγχανόνταν.
- 195 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ μνημόνευσε τις εξηγήσεις αυτές του γραφείου εκτιμήσεων και τις ενέκρινε.

- 196 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι, όσον αφορά τη μεθοδολογία που επελέγη στην αποτίμηση 3, είχε υιοθετήσει ένα δυναμικό σενάριο, συνιστάμενο σε μια μέθοδο η οποία καθορίζει διαφορετικά χρονικά σημεία ρευστοποίησης κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης και προσδιορίζει στη συνέχεια μια αξία του στοιχείου ενεργητικού αναλόγως, μεταξύ άλλων, του χρόνου ρευστοποίησης. Συγκεκριμένα, επισήμανε ότι, για καθένα από τα εναλλακτικά χρονικά σενάρια, είχε εξετάσει τη βέλτιστη στρατηγική και τον βέλτιστο χρόνο μεταβίβασης προκειμένου να μεγιστοποιήσει τη ρευστοποίηση των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού, ανάλογα με την υποκείμενη φύση τους και τη ρευστότητά τους.
- 197 Οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τη μεθοδολογία αυτή.
- 198 Επομένως, ακόμη και αν το 66,6 % του χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενων δανείων της Banco Popular ήταν εξασφαλισμένο με ακίνητα, τα δάνεια αυτά και τα ακίνητα δεν ανήκουν στην ίδια κατηγορία στοιχείων ενεργητικού και η μεταβίβασή τους στο πλαίσιο εκκαθάρισης δεν ανταποκρίνεται στην ίδια στρατηγική.
- 199 Το γεγονός ότι η αξία των εξασφαλισμένων μη εξυπηρετούμενων δανείων στηρίζεται στην αξία των εμπράγματων ασφαλειών επί ακινήτων αποτελεί, βεβαίως, τον κύριο παράγοντα της αποτίμησής τους. Εντούτοις, δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το ζήτημα ποια είναι η καταλληλότερη προθεσμία για τη μεγιστοποίηση της ανάκτησης των δανείων αυτών.
- 200 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι υφίσταται ανακολουθία λόγω του ότι ελήφθη υπόψη διαφορετική προθεσμία μεταβίβασης για τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και για τα ακίνητα.
- 201 Οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν με το διευκρινιστικό έγγραφο, οι οποίες μνημονεύονται στη σκέψη 194 ανωτέρω και οι οποίες παραθέτουν τους λόγους για τους οποίους η μεγιστοποίηση της ανάκτησης των δανείων αυτών συνεπαγόταν την ταχεία μεταβίβασή τους μετά την έναρξη της εκκαθάρισης.
- 202 Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες, προκειμένου να υποστηρίξουν ότι αν παρεχόταν μεγαλύτερη προθεσμία μεταβίβασης θα ήταν δυνατό να ανακτηθούν μεγαλύτερα ποσά, απλώς επισημαίνουν προβαλλόμενες διαφορές, όσον αφορά τους μακροοικονομικούς κινδύνους, μεταξύ της προσέγγισης του γραφείου εκτιμήσεων για τη μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου των μη εξυπηρετούμενων δανείων και της προσέγγισής του για τη μεταβίβαση των ακινήτων ή αναφέρουν ότι οι εμπειρογνώμονές τους έχουν διαφορετική άποψη ως προς το κόστος διατήρησης του χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενων δανείων και ως προς την διστακτικότητα των ευρισκόμενων σε αδυναμία πληρωμής δανειοληπτών να διαπραγματευθούν. Όμως, ούτε η σύγκριση με την αποτίμηση των ακινήτων ούτε η σύγκριση με τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στην έκθεση εμπειρογνομosύνης των προσφευγόντων είναι ικανές να αποδείξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το ότι ελήφθη υπόψη προθεσμία μεταβίβασης 18 μηνών.

- 203 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η εκτίμηση της ανάκτησης των μη εξυπηρετούμενων δανείων δεν συμπίπτει με τα στοιχεία αναφοράς. Υποστηρίζουν ότι ο εσωτερικός βαθμός απόδοσης (EBA) 16 % που ελήφθη υπόψη στην αποτίμηση 3 είναι αδικαιολόγητα υψηλός, γεγονός που είχε ως συνέπεια τη μείωση της τιμής του χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενων δανείων.
- 204 Υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων αγνόησε τα πραγματικά στοιχεία της αγοράς σχετικά με τον EBA, στηριζόμενο στη «χαμηλότερη ποιότητα» της διαδικασίας μεταβίβασης και στην αδυναμία του εκκαθαριστή να «παράσχει δηλώσεις και εγγυήσεις». Οι ισχυρισμοί αυτοί προϋποθέτουν πλημμελή διαχείριση της εκκαθάρισης από τον εκκαθαριστή, κατά παράβαση των επιταγών του νόμου 22/2003. Επιπλέον, από μελέτες της αγοράς που πραγματοποίησαν οι εμπειρογνώμονες των προσφευγόντων προκύπτει ότι η έλλειψη δηλώσεων και εγγυήσεων έχει περιορισμένο αντίκτυπο στον EBA.
- 205 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε τα εξής:
- «EBA: Υποθέσαμε ότι οι επενδυτές που αντιμετωπίζουν δυσκολίες οι οποίοι ενδιαφέρονται για αυτό το είδος χαρτοφυλακίου [των εξασφαλισμένων μη εξυπηρετούμενων δανείων] θα απαιτούσαν εσωτερικούς βαθμούς απόδοσης (EBA) μεταξύ 16 % στην περίπτωση της υψηλής εκτίμησης και 20 % στην περίπτωση της χαμηλής εκτίμησης, οι οποίοι είναι μεγαλύτεροι από ό,τι παρατηρούμε στην αγορά λόγω του γεγονότος ότι η πώληση ενός χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενων δανείων σε ένα σενάριο εκκαθάρισης πρέπει να λαμβάνει υπόψη:
- την αναμενόμενη χαμηλότερη ποιότητα των διαδικασιών και των πληροφοριών που παρέχονται στους δυνητικούς αγοραστές·
 - την αδυναμία του πωλητή (εκκαθαριστή) να παράσχει δηλώσεις και εγγυήσεις στη σύμβαση αγοραπωλησίας.»
- 206 Αφενός, αρκεί η επισήμανση ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν ισχυρίστηκε ότι η έλλειψη πληροφοριών μπορούσε να καταλογιστεί στον εκκαθαριστή ή ότι υπέθεσε ότι ο τελευταίος διέπραξε το παραμικρό διαχειριστικό πταίσμα. Αφετέρου, οι προσφεύγοντες περιορίζονται να επαναλάβουν μια άποψη των εμπειρογνομόνων τους κατόπιν των ερευνών αγοράς που φέρονται να πραγματοποίησαν, χωρίς να μνημονεύεται καμία διευκρίνιση ως προς τη φύση των μελετών αυτών ή ως προς το αποτέλεσμά τους. Επομένως, τα ως άνω επιχειρήματα πρέπει να απορριφθούν.
- 207 Εξάλλου, όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, τα πραγματικά δεδομένα της αγοράς δεν μπορούν να χρησιμεύσουν ως δεδομένα αναφοράς στο πλαίσιο υποθετικής διαδικασίας αφερεγγυότητας και απαιτούν προσαρμογές προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι δυσχέρειες, ιδίως οι διοικητικές, που συνδέονται με την εκκαθάριση.
- 208 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ και το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την αποτίμηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων.
- 209 Από την ανάλυση του τρίτου σκέλους προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν επιχειρήματα ικανά να ανατρέψουν τις εκτιμήσεις του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με την αποτίμηση του χαρτοφυλακίου μη εξυπηρετούμενων δανείων της Banco Popular. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενο στις εκτιμήσεις αυτές με την προσβαλλόμενη απόφαση.

210 Ως εκ τούτου, το τρίτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

δ) Επί του τέταρτου σκέλους, σχετικά με την αποτίμηση των ακινήτων

- 211 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η αποτίμηση των ακινήτων που κατείχε έμμεσα η Banco Popular στην οποία προέβη το γραφείο εκτιμήσεων στηρίζεται σε ανακόλουθες παραδοχές και ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης που οδήγησαν σε υποτίμηση των ανακτήσεων που συνδέονται με τα ακίνητα αυτά.
- 212 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η παραδοχή του γραφείου εκτιμήσεων ότι τα ακίνητα που κατείχε έμμεσα η Banco Popular, ήτοι οι θυγατρικές που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων, θα μεταβιβάζονταν εντός ταχείας προθεσμίας 18 μηνών, ανεξαρτήτως του μελετώμενου σεναρίου εκκαθάρισης, έρχεται σε αντίθεση με την εκτίμησή του σχετικά με τα ακίνητα που κατείχε άμεσα η Banco Popular, των οποίων η μεταβίβαση θα πραγματοποιούνταν σταδιακά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εκκαθάρισης προκειμένου να μεγιστοποιηθούν οι ανακτήσεις.
- 213 Υποστηρίζουν επίσης ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν προσδιόρισε ποσοτικά, και το ΕΣΕ δεν εξέτασε, τις ανακτήσεις που μπορούσαν να πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια μιας μεγαλύτερης περιόδου μεταβίβασης, η οποία αντιστοιχεί σε εκείνη που ελήφθη υπόψη για τα ακίνητα που κατείχε άμεσα η Banco Popular. Οι προσφεύγοντες, στηριζόμενοι στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης, αμφισβητούν τους λόγους που προέβαλε το γραφείο εκτιμήσεων στο διευκρινιστικό έγγραφο και για τους οποίους έκρινε ότι μια μεγαλύτερη περίοδος μεταβίβασης για τις θυγατρικές που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων δεν καθιστούσε δυνατή τη μεγιστοποίηση των ανακτήσεων.
- 214 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ επισήμανε ότι ορισμένοι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές είχαν υποστηρίξει, κατά τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης, ότι η στρατηγική εκκαθάρισης που πρότεινε το γραφείο εκτιμήσεων για τις θυγατρικές που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ήταν ακατάλληλη και ασύμβατη με τις πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στην αποτίμηση 3 σχετικά με τα ακίνητα που κατείχε άμεσα η Banco Popular. Οι ως άνω θιγόμενοι ισχυρίστηκαν ότι οι ρευστοποιήσεις θα μεγιστοποιούνταν χάρη σε συντεταγμένη μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εκκαθάρισης και ότι η περίοδος των 18 μηνών είχε επιταχυνθεί άνευ λόγου, γεγονός που οδήγησε σε σημαντική υποτίμηση των ανακτήσεων.
- 215 Το ΕΣΕ ανέφερε ότι, όπως εξηγείται στο διευκρινιστικό έγγραφο, για τις θυγατρικές που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων, το γραφείο εκτιμήσεων θεώρησε ότι οι πωλήσεις –υπό συνθήκες λειτουργίας– των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων κατά τους πρώτους 18 μήνες της εκκαθάρισης αποτελούσαν τη βέλτιστη στρατηγική ρευστοποίησης. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι ο χαρακτηρισμός των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως επιχειρήσεων σε λειτουργία και όχι ως απλών ιδιοκτητών ακινήτων παρείχε στις εν λόγω θυγατρικές τη δυνατότητα να ρευστοποιηθούν, μετά την πώλησή τους, με ταχύτερο και πιο συντεταγμένο τρόπο, χωρίς οι τιμές των ακινήτων να είναι πολύ χαμηλές και χωρίς κορεσμό της δυναμικότητας της αγοράς. Προσέθεσε ότι, μολονότι το γραφείο εκτιμήσεων εξέτασε άλλες στρατηγικές, με σκοπό μεταξύ άλλων να διατηρήσει η Banco Popular τις οντότητες και να καθορίσει η ίδια την αξία των στοιχείων ενεργητικού ή να πραγματοποιήσει σταδιακά τις μεταβιβάσεις σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, οι στρατηγικές

αυτές θα συνεπάγονταν μια διαδικασία πιο περίπλοκη και με υψηλή ένταση κεφαλαίου, καθώς και πρόσθετα έξοδα και πρόσθετους κινδύνους τους οποίους ο εκκαθαριστής θα δίσταζε να αποδεχθεί, χωρίς τη βεβαιότητα ότι θα εξασφάλιζε υψηλότερες ανακτήσεις.

- 216 Συναφώς, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων διευκρίνισε τους λόγους για τους οποίους δεν είχε επιλέξει, στην αποτίμηση 3, στρατηγική μεταβίβασης των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων με μεγαλύτερο χρονικό ορίζοντα. Το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε τα εξής:

«[Κ]ατά την εκπόνηση [της αποτίμησης 3], εξετάσαμε άλλες στρατηγικές, με σκοπό μεταξύ άλλων να διατηρήσει η Banco Popular τις οντότητες και να υπολογίσει η ίδια την αξία των στοιχείων ενεργητικού σε μεγαλύτερο χρονικό ορίζοντα ή να πραγματοποιήσει σταδιακά τις μεταβιβάσεις σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα· ωστόσο, πρόκειται για μια διαδικασία δυνητικά εντατικότερη από πλευράς κεφαλαίου και πιο περίπλοκη στη διαχείρισή της, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της εκκαθάρισης της Banco Popular. Πιο συγκεκριμένα, εν αναμονή μεταβιβάσεων στοιχείων του ενεργητικού, οι οντότητες θα μπορούσαν να χρειαστούν χρηματοδότηση, επιπλέον δε, στο πλαίσιο της πτώχευσης της Banco Popular και του δυνητικού μακροοικονομικού αντίκτυπου επί της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού, μια τέτοια στρατηγική θα εξέθετε τον εκκαθαριστή σε πρόσθετο κίνδυνο (ακόμη και από λειτουργικής απόψεως) τον οποίο, κατά την άποψή μας, ο εκκαθαριστής θα δίσταζε να αποδεχθεί. Περαιτέρω, λαμβανομένων υπόψη του πρόσθετου κόστους και των πρόσθετων κινδύνων, εκτιμήσαμε ότι ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα για την πώληση των εν λόγω οντοτήτων θα μπορούσε να έχει αρνητικό αντίκτυπο στο προϊόν της ρευστοποίησης, συνεκτιμώμενου του πιθανού αντίκτυπου μιας διαδικασίας εκκαθάρισης της μητρικής εταιρίας στη διαχείριση των εν λόγω οντοτήτων. Εκτός αυτού, η μη πώληση των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων μέχρι το τέλος του χρονοδιαγράμματος εκκαθάρισης θα συνεπαγόταν υψηλότερο κόστος εκκαθάρισης, καθώς και υψηλότερο κόστος διαχείρισης και συντήρησης, και όχι κατ' ανάγκην υψηλότερες ανακτήσεις.»

- 217 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι, στο μέτρο που είχε εξετάσει το ενδεχόμενο της μεταβίβασης των θυγατρικών της Banco Popular που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως επιχειρήσεων υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας και όχι ως έμμεσα κατεχόμενων ακινήτων, η μεταβίβαση σε χρονικό ορίζοντα μεγαλύτερο των 18 μηνών δεν καθιστούσε δυνατή τη μεγιστοποίηση των ανακτήσεων.

- 218 Συναφώς, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι οι δικαιολογητικοί λόγοι που προέβαλε το γραφείο εκτιμήσεων ίσχυαν τόσο για τα ακίνητα που κατείχε έμμεσα η Banco Popular όσο και για εκείνα που κατείχε άμεσα. Αμφισβητούν ότι η διαχείριση των έμμεσα κατεχομένων ακινήτων θα συνεπαγόταν πρόσθετα έξοδα, στο μέτρο που, κατά τους εμπειρογνώμονές τους, ο εκκαθαριστής θα επωφελούνταν από την εμπειρογνωμοσύνη των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων, οι οποίες θα τον επικουρούσαν στη διαχείριση του κινδύνου που συνδέεται με τα ακίνητα περιουσιακά στοιχεία. Επισημαίνουν ότι αγνοούν ποιες είναι οι ειδικές χρηματοδοτικές ανάγκες τις οποίες μνημονεύει το γραφείο εκτιμήσεων.

- 219 Επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά δεν αρκούν για να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις εξηγήσεις που δόθηκαν από το ΕΣΕ και από το γραφείο εκτιμήσεων, κατά τις οποίες η μεταβίβαση, σε μεγαλύτερο χρονικό ορίζοντα, των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως έμμεσα κατεχόμενων ακινήτων θα αύξανε το κόστος, τόσο το συνδεδεμένο με τη λειτουργία των θυγατρικών αυτών όσο και το συνδεδεμένο με την εκκαθάριση, καθώς και τους κινδύνους, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του κινδύνου κορεσμού της αγοράς ακινήτων, και, ως εκ τούτου, δεν καθιστούσε δυνατή τη μεγιστοποίηση των ανακτήσεων.

- 220 Επιπλέον, τα επιχειρήματα των προσφευγόντων δεν μπορούν να αποδείξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας τη μεταβίβαση των θυγατρικών της Banco Popular που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως μεταβίβαση επιχειρήσεων σε λειτουργία. Το γεγονός ότι, σύμφωνα με την έκθεση εμπειρογνωμοσύνης τους, ήταν δυνατή μια άλλη στρατηγική, ήτοι η μεταβίβαση των εν λόγω θυγατρικών ως έμμεσα κατεχόμενων ακινήτων, δεν αρκεί για να ανατρέψει την αξιοπιστία της παραδοχής του γραφείου εκτιμήσεων.
- 221 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 196 και 197 ανωτέρω, οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν τη μεθοδολογία αποτίμησης που υιοθέτησε το γραφείο εκτιμήσεων, σύμφωνα με την οποία το εν λόγω γραφείο εξέτασε τη βέλτιστη στρατηγική και τον βέλτιστο χρόνο μεταβίβασης προκειμένου να μεγιστοποιήσει τις ρευστοποιήσεις των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού, ανάλογα με την υποκείμενη φύση τους και τη ρευστότητά τους.
- 222 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι η συνεκτίμηση διαφορετικών διαρκείων μεταβιβάσεων για δύο διαφορετικές κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού, ήτοι τις θυγατρικές που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως επιχειρήσεις υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας και τα ακίνητα που κατείχε άμεσα η Banco Popular, είναι αντιφατική.
- 223 Επιπλέον, στο μέτρο που το γραφείο εκτιμήσεων δικαιολόγησε τους λόγους για τους οποίους η μεταβίβαση των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως έμμεσα κατεχομένων ακινήτων δεν καθιστούσε δυνατή την εξασφάλιση υψηλότερων ανακτήσεων, κακώς οι προσφεύγοντες του προσάπτουν ότι δεν προσδιόρισε ποσοτικώς τις ανακτήσεις που προέκυπταν από μια τέτοια παραδοχή.
- 224 Τέλος, επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα των προσφευγόντων καθώς και η έκθεση εμπειρογνωμοσύνης στην οποία στηρίζονται, με σκοπό να αποδείξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων όφειλε να έχει εξετάσει μεγαλύτερη περίοδο μεταβίβασης, βασίζονται στην παραδοχή μεταβίβασης των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως ακινήτων έμμεσα κατεχόμενων από την Banco Popular. Επομένως, τα επιχειρήματα αυτά δεν είναι ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με τη διάρκεια μεταβίβασης των θυγατρικών που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως επιχειρήσεων υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας.
- 225 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν υποστηρίζουν ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης των θυγατρικών της Banco Popular που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων ως επιχειρήσεων σε λειτουργία, η συνεκτίμηση περιόδου μεταβίβασης 18 μηνών θα ήταν εσφαλμένη.
- 226 Εξ αυτών έπεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν επιχειρήματα ικανά να ανατρέψουν την αξιοπιστία των εκτιμήσεων του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με την αποτίμηση των θυγατρικών της Banco Popular που δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ακινήτων. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενο στις εκτιμήσεις αυτές με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 227 Ως εκ τούτου, το τέταρτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

ε) Επί του πέμπτου σκέλους, το οποίο αφορά την αποτίμηση των νομικών κινδύνων

- 228 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η εκτίμηση των νομικών κινδύνων, στην αποτίμηση 3, η οποία τοποθετείται εντός ευρύτατου πλαισίου κυμαινόμενου από 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ στην καλύτερη περίπτωση έως 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ στη χειρότερη περίπτωση, προκύπτει από νομικά σφάλματα και πρόδηλα σφάλματα εκτίμησης και οδήγησε σε αυθαίρετη υπερεκτίμηση των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους καθώς και σε μείωση του επιπέδου των ανακτήσεων.
- 229 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων παρουσίασε τη γενική προσέγγισή του όσον αφορά την αποτίμηση των νομικών κινδύνων. Επισήμανε ότι είχε ελέγξει τις οικονομικές καταστάσεις της Banco Popular και είχε εξετάσει, από κοινού με την εσωτερική νομική ομάδα της τράπεζας, αν οι εκτιμήσεις έπρεπε να αναθεωρηθούν ή αν μπορούσαν να γεννηθούν πρόσθετες αξιώσεις σε περίπτωση εκκαθάρισης της τράπεζας. Το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι υπολόγισε εκ νέου τους νομικούς κινδύνους που περιλαμβάνονταν στις οικονομικές καταστάσεις χρησιμοποιώντας τις δικές του παραδοχές βάσει των πληροφοριών που παρέσχε η τράπεζα και λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, την υφιστάμενη νομολογία. Σημείωσε ότι η κήρυξη της αφερεγγυότητας δεν εμπόδιζε τα μέρη να προβάλουν νέες αξιώσεις και ότι, πράγματι, η πείρα του από άλλες καταστάσεις έδειχνε ότι σε ένα σενάριο εκκαθάρισης ενδέχεται να ανακύψουν πρόσθετες αξιώσεις, δυνητικά σημαντικές και απρόβλεπτες μέχρι τότε, δεδομένου ότι οι πελάτες, οι πιστωτές ή οι μέτοχοι επιδιώκουν να μεγιστοποιήσουν τις προοπτικές τους για ανάκτηση. Διευκρίνισε επίσης ότι, όπως και για κάθε ένδικη διαδικασία, δεν ήταν δυνατόν να προεξοφληθεί ο τρόπος με τον οποίο τα δικαστήρια θα αποφαινόταν επί των προβληθεισών αξιώσεων, ιδίως εκείνων που ήταν τότε αμιγώς υποθετικές. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι η ανάλυσή του μπορούσε να αποτελεί συνετή εκτίμηση των πιθανών νομικών κινδύνων για τους σκοπούς της αποτίμησης.
- 230 Όσον αφορά τη μεθοδολογία και τις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι είχε θεωρήσει ότι οι κύριοι νομικοί κίνδυνοι περιλαμβάνονταν στις οικονομικές καταστάσεις της Banco Popular και ότι είχε εξετάσει τις παραδοχές της τράπεζας και υπολογίσει εκ νέου το πιθανό ποσό που μπορούσε να αξιωθεί. Το γραφείο εκτιμήσεων διευκρίνισε ότι συμπεριέλαβε στην ανάλυσή του τον κίνδυνο σχετικά με τις αξιώσεις που συνδέονται με τις αυξήσεις κεφαλαίου σε ένα σενάριο εκκαθάρισης, με βάση τις γνώσεις του στον κλάδο.
- 231 Στη συνέχεια, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε τη μέθοδο που είχε χρησιμοποιήσει για να αποτιμήσει κάθε κατηγορία νομικών κινδύνων, ήτοι τις ρήτρες κατώτατου επιτοκίου των ενυπόθηκων δανείων, τα υποχρεωτικά μετατρέψιμα ομόλογα, τα έξοδα που συνδέονται με τα ενυπόθηκα δάνεια, τις αυξήσεις κεφαλαίου της Banco Popular του 2012 και του 2016 και τις εγγυήσεις για δραστηριότητα ανάπτυξης ακινήτων.
- 232 Κατά πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσέγγιση του γραφείου εκτιμήσεων δεν είναι σύμφωνη με το ισπανικό δίκαιο. Υποστηρίζουν, στηριζόμενοι στη συνημμένη στο δικόγραφο της προσφυγής μαρτυρία του Α, ότι, στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας κατ' εφαρμογήν του ισπανικού δικαίου, ο εκκαθαριστής δεν σχηματίζει γενικώς προβλέψεις για τις εκκρεμείς αξιώσεις ή τις εν δυνάμει αξιώσεις κατά της υπό εκκαθάριση οντότητας. Κατά το ισπανικό δίκαιο, ο εκκαθαριστής αποφεύγει να εικάζει την έκβαση των αξιώσεων που δεν έχουν υλοποιηθεί, ώστε να μη θίγονται οι υφιστάμενοι πιστωτές. Ο εκκαθαριστής θα μπορούσε, κατ' εξαίρεση, να πραγματοποιήσει πρόβλεψη για την αξία εκκρεμούς αξίωσης ήδη καταχωρισμένης, εάν έκρινε ότι είναι πολύ πιθανό να ευδοκιμήσει, αλλά, σύμφωνα με την υποχρέωσή του να μεγιστοποιήσει τις ανακτήσεις για τους υφιστάμενους πιστωτές, δεν αποτιμά τις αξιώσεις που δεν έχουν ακόμη καταχωριστεί.

- 233 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι το επιχείρημα αυτό των προσφευγόντων στηρίζεται σε απλούς ισχυρισμούς του μάρτυρά τους Α, ο οποίος δεν μνημονεύει ρητώς καμία διάταξη της ισπανικής νομοθεσίας.
- 234 Επιπλέον, όπως επισημαίνει το ΕΣΕ, το άρθρο 87, παράγραφος 4, του νόμου 22/2003 ορίζει τα εξής:
- «Αν το πτωχευτικό δικαστήριο κρίνει ότι είναι πιθανή η πλήρωση της διαλυτικής αίρεσης ή η βεβαίωση της ενδεχόμενης απαίτησης, μπορεί, κατόπιν αιτήσεως ενός διαδίκου, να λάβει τα ασφαλιστικά μέτρα της σύστασης προβλέψεων επί της πτωχευτικής περιουσίας, της σύστασης ασφαλειών από τα μέρη και οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει πρόσφορο σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.»
- 235 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, ο νόμος 22/2003 δεν περιορίζει τη δυνατότητα του εκκαθαριστή να λαμβάνει υπόψη αξιώσεις στην εξαιρετική περίπτωση κατά την οποία κρίνει ότι είναι «πολύ πιθανό» να ευδοκιμήσουν.
- 236 Κατά δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων υπολόγισε εκ νέου το ποσό των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους που είχε ήδη προβλεφθεί στις οικονομικές καταστάσεις της Banco Popular βάσει όχι των αξιώσεων που είχαν ήδη καταχωρισθεί, αλλά βάσει της πείρας του ή των δικών του παραδοχών. Κατά τους προσφεύγοντες, τούτο δεν αποτελεί επαρκή λόγο για τη μη συνεκτίμηση των οικονομικών καταστάσεων της Banco Popular. Ενώ το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε στην αποτίμηση 2 ότι για την εκτίμηση των πιθανοτήτων ευδοκίμησης των αξιώσεων απαιτούνταν νομική γνωμοδότηση, από κανένα στοιχείο της αποτίμησης 3 δεν προκύπτει ότι έλαβε τέτοια γνωμοδότηση.
- 237 Πρώτον, επισημαίνεται, όπως τόνισε και το ΕΣΕ στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε, στην αποτίμηση 3 και στο διευκρινιστικό έγγραφο, ότι συμβουλευθήκε τη νομική υπηρεσία της Banco Popular και εξέτασε μαζί της αν οι εκτιμήσεις που περιείχονταν στις οικονομικές καταστάσεις της τράπεζας έπρεπε να αναθεωρηθούν ή αν μπορούσαν να γεννηθούν πρόσθετες αξιώσεις σε περίπτωση εκκαθάρισης.
- 238 Επιπλέον, από την αποτίμηση 3 προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων στηρίχθηκε στην εφαρμοστέα ισπανική νομοθεσία για να διενεργήσει την αποτίμηση. Οι προσφεύγοντες, πάντως, δεν αμφισβητούν ότι το γραφείο εκτιμήσεων διέθετε τις απαιτούμενες ικανότητες για την αποτελεσματική διενέργεια της αποτίμησης 3 κατά την έννοια του άρθρου 38, σημείο 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, περιλαμβανομένων των νομικών ικανοτήτων.
- 239 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι απαιτούνταν πρόσθετη νομική γνωμοδότηση για την πραγματοποίηση της αποτίμησης 3.
- 240 Δεύτερον, όσον αφορά το γεγονός ότι οι εκτιμήσεις του γραφείου εκτιμήσεων απέκλιναν από το επίπεδο των προβλέψεων που περιλαμβάνονταν στις οικονομικές καταστάσεις της Banco Popular, το ΕΣΕ επισήμανε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι από το διευκρινιστικό έγγραφο προέκυπτε ότι τα λογιστικά κριτήρια που εφάρμοσε η Banco Popular για τον υπολογισμό των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας δεν είχαν εφαρμογή στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας.
- 241 Συναφώς, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε, στο διευκρινιστικό έγγραφο, ότι τα λογιστικά κριτήρια που εφάρμοσε η Banco Popular για τον υπολογισμό των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους στις περιπτώσεις πλην της διαδικασίας αφερεγγυότητας ήταν διαφορετικά από τα εφαρμοζόμενα για

τον υπολογισμό που πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο σεναρίου εκκαθάρισης και ότι τα λογιστικά κριτήρια δεν είχαν εφαρμογή σε περίπτωση αφερεγγυότητας. Επιπλέον, το γραφείο εκτιμήσεων μνημόνευσε ότι η δημιουργία λογιστικής πρόβλεψης δεν συνεπαγόταν ειδικά δικαιώματα στο εσωτερικό της ιεράρχησης των πιστωτών σε περίπτωση εκκαθάρισης και δεν έδινε προτίμηση στους πιστωτές αυτούς για την ανάκτηση οποιουδήποτε ποσού. Επισήμανε ότι, κατά συνέπεια, τα επίπεδα των προβλέψεων που υπολόγισε η Banco Popular στις οικονομικές καταστάσεις της ήταν πιθανώς διαφορετικά, δεδομένου ότι τα επίπεδα των προβλέψεων της Banco Popular δεν αντικατόπτριζαν κάποιο σενάριο εκκαθάρισης.

- 242 Επιπλέον, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε επίσης ότι η έναρξη κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα μπορούσε να οδηγήσει σε διαδικασίες προβολής πρόσθετων αξιώσεων δυνάμενες να κινηθούν από πιστωτές πρόθυμους να μεγιστοποιήσουν τις ανακτήσεις τους πριν από το τέλος της εκκαθάρισης.
- 243 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων αιτιολόγησε επαρκώς τον λόγο για τον οποίο απέκλινε από τις οικονομικές καταστάσεις της Banco Popular και στηρίχθηκε στις δικές του εκτιμήσεις προκειμένου να αποτιμήσει τους νομικούς κινδύνους στο πλαίσιο σεναρίου εκκαθάρισης στην αποτίμηση 3.
- 244 Με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν τεκμηρίωσε τον ισχυρισμό του ότι οι εκτιμήσεις των νομικών κινδύνων είναι υψηλότερες σε περίπτωση αφερεγγυότητας από ό,τι στην περίπτωση επιχείρησης σε λειτουργία. Σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονές τους, η εκτίμηση θα έπρεπε να αναμένεται να είναι χαμηλότερη σε περίπτωση αφερεγγυότητας.
- 245 Αρκεί η διαπίστωση ότι, πέραν της διευκρίνισης που μνημονεύθηκε στη σκέψη 242 ανωτέρω, το γραφείο εκτιμήσεων είχε επισημάνει στην αποτίμηση 3 ότι οι διαδικασίες εκκαθάρισης οδηγούν κατά κανόνα σε σημαντικές ένδικες διαφορές και αξιώσεις στηριζόμενες σε υποθέσεις δύσκολες να προβλεφθούν. Όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 229 ανωτέρω, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι, σύμφωνα με την πείρα του, σε ένα σενάριο εκκαθάρισης μπορούσαν να ανακύψουν πρόσθετες αξιώσεις, δυνητικά σημαντικές και απρόβλεπτες μέχρι τότε, με σκοπό τη μεγιστοποίηση των προοπτικών ανάκτησης.
- 246 Επιπλέον, στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων παρείχε συγκεκριμένες εξηγήσεις σχετικά με τον κίνδυνο αύξησης των αξιώσεων για κάθε κατηγορία νομικών κινδύνων. Για παράδειγμα, όσον αφορά τις ρήτρες κατώτατου επιτοκίου των ενυπόθηκων δανείων, το γραφείο εκτιμήσεων έλαβε υπόψη το γεγονός ότι το 2018 τέθηκε σε ισχύ νέα νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών.
- 247 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων αιτιολόγησε επαρκώς τον λόγο για τον οποίο εκτίμησε υψηλότερες προβλέψεις για νομικούς κινδύνους στην αποτίμηση 3 από εκείνες που προκύπτουν από τις οικονομικές καταστάσεις της Banco Popular.
- 248 Κατά τρίτον, οι προσφεύγοντες αμφισβητούν τις εκτιμήσεις των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους σχετικά με τις αυξήσεις κεφαλαίου της Banco Popular το 2012 και το 2016.
- 249 Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων υπενθύμισε ότι η Banco Popular είχε προβεί σε δύο αυξήσεις κεφαλαίου, τον Νοέμβριο του 2012 και τον Μάιο του 2016, καθεμία για 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Επισήμανε ότι η υπόθεση Bankia αποτελούσε προηγούμενο όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο οι μέτοχοι θα μπορούσαν να ανατρέξουν σε τυχόν σφάλματα ή

παραλείψει στο αρχικό ενημερωτικό δελτίο για την άντληση κεφαλαίων προκειμένου να θεμελιώσουν αξίωση η οποία, εάν γινόταν δεκτή, θα παρείχε στον μέτοχο τη δυνατότητα να λάβει αποζημίωση από την τράπεζα. Για να εκτιμήσει τις δυνητικές αξιώσεις, το γραφείο εκτιμήσεων εξήγησε ότι έλαβε, μεταξύ άλλων, υπόψη, αφενός, τον χρόνο που είχε παρέλθει, διευκρινίζοντας ότι η προθεσμία παραγραφής σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 δεν είχε εκπνεύσει, και, αφετέρου, το προφίλ των επενδυτών, στηρίχθηκε δε στις δημόσια διαθέσιμες πληροφορίες και στη μετοχική δομή που παρέσχε η Banco Popular.

- 250 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ επισήμανε ότι ορισμένοι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές διατύπωσαν παρατηρήσεις, σύμφωνα με τις οποίες η προβολή αξιώσεων σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 ήταν ελάχιστα πιθανή λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που είχε παρέλθει. Επισήμανε ότι, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων είχε κρίνει ότι η πιθανότητα προβολής τέτοιων αξιώσεων, έστω και αν ήταν δυνητικά μικρότερη από την πιθανότητα προβολής αξιώσεων σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2016, εντούτοις δεν μπορούσε να αποκλειστεί εντελώς. Ειδικότερα, κατά το γραφείο εκτιμήσεων, το ενδεχόμενο προβολής αξιώσεων όσον αφορά την αύξηση κεφαλαίου της Banco Popular του 2012 σε σχέση με ενδεχόμενα σφάλματα ή παραλείψεις στο αρχικό ενημερωτικό δελτίο για την αύξηση κεφαλαίου ήταν πιθανό, η πιθανότητα δε αυτή δεν μπορούσε να αποκλειστεί λόγω του ότι η προθεσμία παραγραφής δεν είχε ακόμη εκπνεύσει. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι, κατά συνέπεια, το γραφείο εκτιμήσεων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, ακόμη και αν η προβολή αξιώσεων σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 ήταν ελάχιστα πιθανή λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που είχε παρέλθει, δεν μπορούσε να αποκλειστεί.
- 251 Επισημαίνεται ότι, στο διευκρινιστικό έγγραφο, το γραφείο εκτιμήσεων αποσαφήνισε ότι είχε θεωρήσει ότι οι αξιώσεις αυτές θα ήταν μηδενικές όταν εκπόνησε την καλύτερη υπόθεση σχετικά με την αποτίμηση των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους.
- 252 Πρώτον, όσον αφορά τους νομικούς κινδύνους που συνδέονται με την αύξηση κεφαλαίου του 2016, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι οι εμπειρογνώμονές τους εκτίμησαν ότι μια δίκαιη, συνετή και εύλογη πρόβλεψη ανερχόταν σε 1,1 δισεκατομμύρια ευρώ βάσει της εκτίμησης στην οποία προέβη η Ernst & Young για λογαριασμό της Bankia και της εκτίμησης της Banco Santander.
- 253 Αρκεί η διαπίστωση ότι, κατ' εφαρμογήν των σκέψεων 67 έως 70 ανωτέρω, το επιχείρημα αυτό με το οποίο οι προσφεύγοντες αρκούνται να παραπέμψουν στον υπολογισμό που πραγματοποιήθηκε στην έκθεσή τους εμπειρογνωμοσύνης δεν είναι λυσιτελής για να αποδειχθεί η ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στο πλαίσιο της αποτίμησης 3.
- 254 Δεύτερον, όσον αφορά τους νομικούς κινδύνους που συνδέονται με την αύξηση κεφαλαίου του 2012, οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι, τόσο στην καλύτερη όσο και στη χειρότερη περίπτωση, το ύψος τους θα έπρεπε να είναι μηδενικό, δεδομένου ότι η προβολή αξιώσεων ήταν ελάχιστα πιθανή λαμβανομένου υπόψη του χρόνου που είχε παρέλθει, και ότι, σύμφωνα με τη μαρτυρία του A, ο εκκαθαριστής δεν θα είχε την εξουσία να πραγματοποιήσει πρόβλεψη για τέτοιες απαιτήσεις.
- 255 Συναφώς, αρκεί να υπομνησθεί ότι από τις σκέψεις 234 και 235 ανωτέρω προκύπτει ότι ο εκκαθαριστής έχει τη δυνατότητα να λάβει υπόψη ενδεχόμενες απαιτήσεις και ότι το επιχείρημα αυτό έχει ήδη απορριφθεί.

- 256 Οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν επιχειρήματα ικανά να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις εξηγήσεις που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων και ενέκρινε το ΕΣΕ, οι οποίες μνημονεύθηκαν στη σκέψη 250 ανωτέρω και οι οποίες δικαιολογούν το ενδεχόμενο γένεσης αξιώσεων σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 ακόμη και μετά την εκκαθάριση της Banco Popular.
- 257 Συναφώς, το γεγονός, το οποίο επισήμαναν οι προσφεύγοντες, ότι το γραφείο εκτιμήσεων δέχθηκε, με το διευκρινιστικό έγγραφο, ότι η προβολή αξιώσεων ήταν λιγότερο πιθανή σε σχέση με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 από ό,τι σε σχέση με εκείνη του 2016 δεν αρκεί για να θέσει υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία της παραδοχής ότι οι αξιώσεις σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 δεν μπορούσαν να αποκλειστούν πλήρως.
- 258 Εξάλλου, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι το ποσό της πρόβλεψης για νομικούς κινδύνους σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012, που ελήφθη υπόψη για τη χειρότερη περίπτωση της αποτίμησης 3, ήταν σημαντικό και προδήλως εσφαλμένο, συγκρίνοντας το συνολικό ποσό των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους της καλύτερης και της χειρότερης περίπτωσης που περιλαμβάνονται στην αποτίμηση 3. Πράγματι, το συνολικό αυτό ποσό περιλαμβάνει την αξιολόγηση όλων των κατηγοριών νομικών κινδύνων που μνημονεύονται στη σκέψη 231 ανωτέρω.
- 259 Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν κανένα επιχείρημα ικανό να ανατρέψει την αξιοπιστία της εκτίμησης του γραφείου εκτιμήσεων ότι το ποσό των προβλέψεων για νομικούς κινδύνους σχετικά με την αύξηση κεφαλαίου του 2012 μπορούσε να μην είναι μηδενικό στη χειρότερη περίπτωση.
- 260 Κατά τέταρτον, για πρώτη φορά με το υπόμνημα απάντησης, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, σύμφωνα με τις οικονομικές καταστάσεις της Banco Santander του 2020, η πρόβλεψη για τις ρήτρες κατώτατου επιτοκίου στην οποία προέβη η Banco Popular στις οικονομικές καταστάσεις της ήταν ορθή και ότι η αύξηση της πρόβλεψης αυτής στην οποία προέβη το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν δικαιολογημένη.
- 261 Αρκεί η διαπίστωση, στην οποία προέβη και το ΕΣΕ, ότι το επιχείρημα αυτό σχετικά με τις ρήτρες κατώτατου επιτοκίου προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απάντησης και ότι, δεδομένου ότι δεν αποτελεί ανάπτυξη λόγου προβληθέντος με το δικόγραφο της προσφυγής και ότι οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα νομικό ή πραγματικό στοιχείο που να ανέκυψε κατά τη διαδικασία, είναι απαράδεκτο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα αυτό, το οποίο στηρίζεται σε πραγματικά στοιχεία που ανέκυψαν μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν ανατρέπει την αξιοπιστία των παραδοχών στις οποίες στηρίχθηκε το γραφείο εκτιμήσεων στο πλαίσιο της αποτίμησης 3.
- 262 Εκτός αυτού, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων και να υποχρεώσει το ΕΣΕ να παράσχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να ελέγξει τον φάκελο και να ορίσει κατάλληλες εγγυήσεις ώστε να επιτραπεί στον εκπρόσωπό τους να τον εξετάσει.
- 263 Είναι σημαντικό να υπενθυμιστεί συναφώς ότι, για να μπορέσει το Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τη χρησιμότητα των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, ο διάδικος που υποβάλλει τη σχετική αίτηση πρέπει να εξατομικεύει τα ζητούμενα έγγραφα και να παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τουλάχιστον ένα ελάχιστο στοιχείο που να βεβαιώνει τη χρησιμότητα των εγγράφων αυτών για τις ανάγκες της δίκης (βλ. αποφάσεις της 28ης Ιουλίου 2011, *Diputación Foral de Vizcaya* κ.λπ.

κατά Επιτροπής, C-474/09 P έως C-476/09 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2011:522, σκέψη 92 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 20ής Μαρτίου 2019, Hércules Club de Fútbol κατά Επιτροπής, T-766/16, EU:T:2019:173, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 264 Αρκεί η επισήμανση ότι οι προσφεύγοντες δεν διευκρινίζουν ποιες είναι οι πληροφορίες των οποίων ζητούν την προσκόμιση ούτε ποια θα ήταν η χρησιμότητά τους. Πρέπει να γίνει δεκτό ότι το αίτημα των προσφευγόντων δεν είναι αρκούντως σαφές και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 265 Εξ αυτών έπεται ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν επιχειρήματα ικανά να ανατρέψουν τις εκτιμήσεις του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με την αποτίμηση των νομικών κινδύνων. Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στηριζόμενο στις εκτιμήσεις αυτές με την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 266 Ως εκ τούτου, το πέμπτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.
- 267 Εν κατακλείδι του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγοντες προβάλλουν προσβολή του δικαιώματός τους ιδιοκτησίας. Υποστηρίζουν ότι από τα επιχειρήματα που ανέπτυξαν με τα πέντε σκέλη του λόγου αυτού προκύπτει ότι το συμπέρασμα της προσβαλλόμενης απόφασης ότι δεν τους οφείλεται καμία αποζημίωση δεν ισοδυναμεί με δίκαιη αποζημίωση. Σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισαν, στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας θα λάμβαναν πλήρη ή τουλάχιστον σημαντική ανάκτηση του ποσού των ομολόγων τους.
- 268 Δεδομένου ότι τα πέντε σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως απορρίφθηκαν, αρκεί η διαπίστωση ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως αποφασίζοντας να μην τους χορηγήσει αποζημίωση. Επομένως, δεν μπορούν βασίμως να υποστηρίξουν ότι η απόφαση αυτή προσβάλλει το δικαίωμά τους ιδιοκτησίας.
- 269 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διόρισε το γραφείο εκτιμήσεων ως ανεξάρτητο εκτιμητή

- 270 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον διόρισε το γραφείο εκτιμήσεων για τη διενέργεια της αποτίμησης 3 κατά παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014. Πρώτον, υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ δεν εξέτασε την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων. Δεύτερον, θεωρούν ότι, εν πάση περιπτώσει, το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν ανεξάρτητος εκτιμητής κατά την έννοια του άρθρου 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

α) Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ δεν εξέτασε την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων

- 271 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ ανέθεσε στο ίδιο το γραφείο εκτιμήσεων το καθήκον να εξακριβώσει αν το γραφείο αυτό ήταν ανεξάρτητο, κατά παράβαση του άρθρου 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Το ΕΣΕ δεν παρέσχε λεπτομέρειες σχετικά με τους ελέγχους εσωτερικής σύγκρουσης που είχε ζητήσει από το γραφείο εκτιμήσεων ούτε σχετικά με τις επαρκείς εγγυήσεις που ισχυρίζεται το γραφείο εκτιμήσεων ότι εφάρμοσε, ούτε σχετικά με τα επαγγελματικά πρότυπα που ισχυρίζεται ότι ακολούθησε, ούτε σχετικά με την εποπτεία που

ισχυρίζεται ότι άσκησε προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν θα ανέκυπτε πραγματικό ή δυνητικό υλικό συμφέρον ικανό να επηρεάσει ή να θεωρηθεί ευλόγως ότι επηρεάζει την κρίση του γραφείου εκτιμήσεων στη διαδικασία.

- 272 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ μεριμνά για τη διενέργεια αποτίμησης από ανεξάρτητο πρόσωπο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, ήτοι από πρόσωπο ανεξάρτητο από κάθε δημόσια αρχή, συμπεριλαμβανομένου του ΕΣΕ και της εθνικής αρχής εξυγίανσης, καθώς και από την ενδιαφερόμενη οντότητα.
- 273 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του διαγωνισμού που κατέληξε στην ανάθεση στο γραφείο εκτιμήσεων της ειδικής σύμβασης που μνημονεύθηκε στη σκέψη 4 ανωτέρω, το γραφείο αυτό υπέβαλε στο ΕΣΕ, στις 18 Μαΐου 2017, δήλωση περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων με την Banco Popular. Στις 22 Μαΐου 2017, το γραφείο εκτιμήσεων υπέβαλε δήλωση περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων περιλαμβανόμενη στην «πρόταση για παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών και υπηρεσιών υποστήριξης σχετικά με την οικονομική και χρηματοοικονομική αποτίμηση στο πλαίσιο του τμήματος 2 (SRB/OP/1/2015)», στην οποία ανέφερε τις υπηρεσίες που είχε παράσχει στην Banco Popular.
- 274 Στις 23 Μαΐου 2017, ημερομηνία διορισμού του ως εκτιμητή, το γραφείο εκτιμήσεων προσκόμισε επίσης δήλωση σχετική με την ανεξαρτησία του σύμφωνα με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2016/1075, στην οποία επισήμανε, μεταξύ άλλων, ότι γνώριζε τις νομικές απαιτήσεις και ότι είχαν ληφθεί κατάλληλα μέτρα, εφόσον ήταν αναγκαία, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ούτε το ίδιο ούτε κάποιο μέλος της προτεινόμενης για την εκτέλεση της ειδικής σύμβασης ομάδας είχε ουσιώδες συμφέρον, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Δεσμεύτηκε να θέσει σε εφαρμογή όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι κάθε μελλοντική υπηρεσία που επρόκειτο να παρασχεθεί στα άλλα μέρη δεν θα υπονόμει την ανεξαρτησία του. Επισήμανε ότι κάθε προσθήκη νέων μελών στην ομάδα του θα υπέκειτο στην τήρηση των απαιτήσεων ανεξαρτησίας καθώς και στην έγκριση του ΕΣΕ.
- 275 Μετά τον διορισμό του ως εκτιμητή, στις 21 Σεπτεμβρίου 2017 και στις 11 Απριλίου 2019, το γραφείο εκτιμήσεων υπέβαλε πρόσθετες δηλώσεις σχετικές με την ανεξαρτησία του μετά την προσθήκη νέων μελών στην ομάδα που εκπονούσε την αποτίμηση 3.
- 276 Επιπλέον, στις 18 Δεκεμβρίου 2019, κατόπιν αιτήματος του ΕΣΕ μετά τις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και των πιστωτών στο πλαίσιο της διαδικασίας σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης, το γραφείο εκτιμήσεων προσκόμισε νέα δήλωση μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων. Επιβεβαίωσε ότι, στις 15 Νοεμβρίου 2019, λαμβανομένων υπόψη των συστημάτων και των ελέγχων του, ήταν και είχε υπάρξει ανεξάρτητο για τους σκοπούς της αποτίμησης 3 και ότι δεν γνώριζε την ύπαρξη συγκρούσεων με άλλες εργασίες που είχε εκτελέσει ούτε την ύπαρξη ατομικών συγκρούσεων συμφερόντων. Ανέφερε, μεταξύ άλλων, τις υπηρεσίες που είχε παράσχει στην Banco Santander και διευκρίνισε ότι δεν υπήρχε σύνδεση μεταξύ των υπηρεσιών αυτών και των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν στο ΕΣΕ για τη διενέργεια της αποτίμησης 3 ή την κατάρτιση του διευκρινιστικού εγγράφου. Πρόσθεσε δε ότι δεν είχε παράσχει υπηρεσίες σχετικές με την αποτίμηση ή τη χρηματοοικονομική αναφορά των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που αποτελούν αντικείμενο της αποτίμησης 3.
- 277 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ έκρινε ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ανεξάρτητο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και του κεφαλαίου IV του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Επισήμανε ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε επιλεγεί στο πλαίσιο διαδικασίας διαγωνισμού, κατά το πέρας της οποίας το

ΕΣΕ εκτίμησε ότι το συγκεκριμένο γραφείο διέθετε τα προσόντα, την πείρα, τις ικανότητες, τις γνώσεις και τους πόρους που απαιτούνται για την πραγματοποίηση της αποτίμησης 3 και δεν τελούσε σε αδικαιολόγητη εξάρτηση από οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή την Banco Popular, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 38, σημείο 1, και του άρθρου 39 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Το ΕΣΕ έκρινε ότι το γραφείο εκτιμήσεων, λαμβανομένων υπόψη της φύσης, της κλίμακας και της πολυπλοκότητας της προς διενέργεια αποτίμησης, διέθετε τους κατάλληλους ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους για τη διενέργεια της αποτίμησης 3, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

- 278 Επιπλέον, το ΕΣΕ έκρινε ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν νομική οντότητα ανεξάρτητη από τις δημόσιες αρχές και την Banco Popular και, στο πλαίσιο αυτό, ότι ήταν εντελώς ανεξάρτητο από το ΕΣΕ και δεν του είχαν ανατεθεί οι ετήσιες λογιστικές εργασίες της Banco Popular.
- 279 Τέλος, το ΕΣΕ επισήμανε ότι, όσον αφορά την απουσία ουσιωδών κοινών ή αντικρουόμενων συμφερόντων, υφιστάμενων ή δυνητικών, κατά την έννοια του άρθρου 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, το γραφείο εκτιμήσεων είχε διενεργήσει εσωτερικό έλεγχο υπό το πρίσμα των εφαρμοστέων επαγγελματικών προτύπων. Λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματος του ελέγχου αυτού, το γραφείο εκτιμήσεων έκρινε ότι δεν υφίστατο σύγκρουση συμφερόντων όσον αφορά τον διορισμό του ως ανεξάρτητου εκτιμητή. Συναφώς, το ΕΣΕ μνημόνευσε τις διάφορες δηλώσεις περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων που είχε προσκομίσει το γραφείο εκτιμήσεων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του διαγωνισμού και μετά τον διορισμό του, οι οποίες αποσκοπούσαν στη διασφάλιση τόσο της δικής του ανεξαρτησίας όσο και αυτής των μελών των ομάδων του, ιδίως της επιφορτισμένης με τη διενέργεια της αποτίμησης 3.
- 280 Λαμβανομένων υπόψη των δηλώσεων αυτών και των διαβεβαιώσεων που είχε παράσχει το γραφείο εκτιμήσεων, το ΕΣΕ έκρινε ότι το γραφείο αυτό παρείχε επαρκείς εγγυήσεις ώστε να αποφευχθεί κάθε πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, με οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή με την Banco Popular. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ανεξάρτητο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 20, παράγραφος 16, του κανονισμού 806/2014 και των άρθρων 39 έως 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.
- 281 Επιπλέον, υπό τον τίτλο 6.2.1 «παρατηρήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων» της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ απάντησε ειδικώς στις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών σχετικά με την έλλειψη ανεξαρτησίας του γραφείου εκτιμήσεων έναντι του ιδίου, της Banco Santander και της Banco Popular και σχετικά με το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε πραγματοποιήσει την αποτίμηση 2. Ο τίτλος αυτός της προσβαλλόμενης απόφασης περιέχει τη λεπτομερή συλλογιστική του ΕΣΕ με την οποία εξηγείται ότι το γραφείο εκτιμήσεων, κατά τον χρόνο του διορισμού του και κατά τη διάρκεια διενέργειας της αποτίμησης 3, δεν είχε πραγματικά ή δυνητικά ουσιώδη συμφέροντα, κοινά ή αντικρουόμενα, κατά την έννοια του άρθρου 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.
- 282 Επομένως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το ΕΣΕ εξέτασε τις διάφορες δηλώσεις περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων που διαβίβασε το γραφείο εκτιμήσεων και οι οποίες μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 273 έως 276 ανωτέρω, δηλώσεις οι οποίες περιείχαν, μεταξύ άλλων, περιγραφή των υπηρεσιών που είχε παράσχει το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Popular και στην Banco Santander. Επιπλέον, από τη δήλωση περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων της 18ης Δεκεμβρίου 2019 προκύπτει ότι η δήλωση αυτή προσκομίστηκε από το

γραφείο εκτιμήσεων κατόπιν αιτήματος του ΕΣΕ, μετά από ορισμένες παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών, προκειμένου να δοθούν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη ενδεχόμενης σύγκρουσης συμφερόντων όσον αφορά τις υπηρεσίες που είχαν παρασχεθεί στην Banco Santander.

- 283 Επομένως, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης της Banco Popular, το ΕΣΕ φρόντισε, όπως όφειλε, να διασφαλίσει ότι το γραφείο εκτιμήσεων πληρούσε τις απαιτήσεις ανεξαρτησίας και, ειδικότερα, τις απαιτήσεις σχετικά με τη μη σύγκρουση συμφερόντων που προβλέπονται στο άρθρο 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.
- 284 Εξάλλου, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η προσβαλλόμενη απόφαση περιείχε επαρκείς πληροφορίες ώστε να καθίσταται σαφές βάσει ποιων απαιτήσεων και με ποιον τρόπο το ΕΣΕ έλεγξε την ανεξαρτησία του εκτιμητή.
- 285 Συναφώς, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων προκειμένου το ΕΣΕ ή το γραφείο εκτιμήσεων να παράσχουν πληροφορίες ώστε να καταστούν κατανοητές οι σχέσεις του γραφείου εκτιμήσεων με την Banco Popular και την Banco Santander.
- 286 Αρκεί να υπομνησθεί ότι, όσον αφορά τις αιτήσεις που έχει υποβάλει διάδικος για τη λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας ή τη διεξαγωγή αποδείξεων, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει κατά πόσον είναι αναγκαία η συμπλήρωση των πληροφοριακών στοιχείων τα οποία διαθέτει στις υποθέσεις ενώπιόν του [βλ. αποφάσεις της 4ης Μαρτίου 2021, *Liaño Reig* κατά ΕΣΕ, C-947/19 P, EU:C:2021:172, σκέψη 98 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 1ης Ιουνίου 2022, *Algebris (UK)* και *Anchorage Capital Group* κατά Επιτροπής, T-570/17, EU:T:2022:314, σκέψη 435 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 287 Στο μέτρο, όμως, που το ΕΣΕ επισύναψε στο υπόμνημα αντίκρουσης τις δηλώσεις του γραφείου εκτιμήσεων που παρατίθενται στις σκέψεις 273 έως 276 ανωτέρω, στις οποίες το γραφείο εκτιμήσεων περιγράφει τις υπηρεσίες που παρέσχε στην Banco Popular και στην Banco Santander, το μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων που ζήτησαν οι προσφεύγοντες δεν είναι αναγκαίο.
- 288 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν ανεξάρτητο κατά την έννοια του άρθρου 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075

- 289 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 41, παράγραφος 4, στοιχεία α' και γ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, το γραφείο εκτιμήσεων δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για να θεωρηθεί ότι δεν έχει πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, με οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή με την ενδιαφερόμενη οντότητα, τούτο δε για τρεις λόγους που αφορούν τις σχέσεις του γραφείου εκτιμήσεων με την Banco Popular, τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στην Banco Santander και το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε διενεργήσει την αποτίμηση 2.

290 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι κανόνες σχετικά με την ανεξαρτησία των εκτιμητών διευκρινίζονται στο κεφάλαιο IV του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, του οποίου το άρθρο 38 ορίζει τα εξής:

«Ως εκτιμητής μπορεί να οριστεί ένα νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Ο εκτιμητής θεωρείται ότι είναι ανεξάρτητος από κάθε σχετική δημόσια αρχή και από την ενδιαφερόμενη οντότητα, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- 1) ο εκτιμητής διαθέτει τα προσόντα, την πείρα, τις ικανότητες, τις γνώσεις και τους πόρους που απαιτούνται και μπορεί να διενεργήσει την αποτίμηση αποτελεσματικά και χωρίς αδικαιολόγητη εξάρτηση από οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή από την ενδιαφερόμενη οντότητα, σύμφωνα με το άρθρο 39·
- 2) ο εκτιμητής διαχωρίζεται νομικά από τις σχετικές δημόσιες αρχές και την ενδιαφερόμενη οντότητα, σύμφωνα με το άρθρο 40·
- 3) ο εκτιμητής δεν έχει ουσιώδες κοινό ή αντικρουόμενο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 41.»

291 Το άρθρο 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, σχετικά με τα ουσιώδη κοινά ή αντικρουόμενα συμφέροντα, προβλέπει τα εξής:

«1) Ο ανεξάρτητος εκτιμητής δεν έχει πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, με οποιαδήποτε σχετική δημόσια αρχή ή με την ενδιαφερόμενη οντότητα.

2) Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, ένα πραγματικό ή δυνητικό συμφέρον θεωρείται ουσιώδες, όταν, κατά την εκτίμηση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής ή τυχόν άλλης αρχής η οποία μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να εκτελέσει την εν λόγω εργασία στο οικείο κράτος μέλος, θα μπορούσε να επηρεάσει –ή θεωρείται εύλογα ότι επηρεάζει– την κρίση του ανεξάρτητου εκτιμητή κατά τη διενέργεια της αποτίμησης.

3) Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, κρίνονται ως συναφή τα κοινά ή αντικρουόμενα συμφέροντα τουλάχιστον με τα ακόλουθα μέρη:

- α) τα ανώτατα διοικητικά στελέχη και τα μέλη του διοικητικού οργάνου της ενδιαφερόμενης οντότητας·
- β) τα νομικά ή φυσικά πρόσωπα που ελέγχουν ή έχουν ειδική συμμετοχή στην ενδιαφερόμενη οντότητα·
- γ) τους πιστωτές που προσδιορίζονται από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, ή τυχόν άλλη αρχή η οποία μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να εκτελέσει την εν λόγω εργασία στο οικείο κράτος μέλος, ως σημαντικοί με βάση τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ή τυχόν άλλη αρχή η οποία μπορεί να εξουσιοδοτηθεί να εκτελέσει την εν λόγω εργασία στο οικείο κράτος μέλος·
- δ) κάθε οντότητα του ομίλου.

4) Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, θεωρούνται συναφή τουλάχιστον τα ακόλουθα ζητήματα:

- α) η παροχή υπηρεσιών από τον ανεξάρτητο εκτιμητή, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που έχουν παρασχεθεί στο παρελθόν, στην ενδιαφερόμενη οντότητα και στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, και ιδίως η σύνδεση ανάμεσα στις εν λόγω υπηρεσίες και στα στοιχεία που είναι συναφή με την αποτίμηση·
- β) προσωπικές και οικονομικές σχέσεις μεταξύ του ανεξάρτητου εκτιμητή και της ενδιαφερόμενης οντότητας και των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 3·
- γ) επενδύσεις ή άλλα ουσιώδη οικονομικά συμφέροντα του ανεξάρτητου εκτιμητή·
- δ) για τα νομικά πρόσωπα, τυχόν διαρθρωτικός διαχωρισμός ή άλλες ρυθμίσεις που εφαρμόζονται προκειμένου να αντιμετωπιστούν καταστάσεις που απειλούν την ανεξαρτησία, όπως οι κίνδυνοι αυτοαξιολόγησης, ιδίου συμφέροντος, υπεράσπισης, εξοικείωσης, εμπιστοσύνης ή εκφοβισμού, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων με στόχο τη διαφοροποίηση μεταξύ των μελών του προσωπικού που ενδέχεται να συμμετέχουν στην αποτίμηση και των λοιπών μελών του προσωπικού.

[...]»

292 Προκαταρκτικώς, διευκρινίζεται ότι οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν ότι το γραφείο εκτιμήσεων πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 38, σημεία 1 και 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, ήτοι ότι διέθετε τα προσόντα, την πείρα, τις ικανότητες, τις γνώσεις και τους πόρους που απαιτούνται για την αποτελεσματική διενέργεια της αποτίμησης 3 και ότι διαχωριζόταν νομικά από τις σχετικές δημόσιες αρχές και την Banco Popular.

293 Ούτε υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, με τη σχετική δημόσια αρχή, ήτοι το ΕΣΕ.

1) Επί της πρώτης αιτίας, σχετικά με τους δεσμούς μεταξύ του γραφείου εκτιμητών και της Banco Popular

294 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν ανεξάρτητο από την Banco Popular, καθόσον φαίνεται να της παρέσχε υπηρεσίες μεταξύ 2012 και 2016, συμπεριλαμβανομένων υπηρεσιών σχετικών με την αποτίμηση 3. Το ΕΣΕ δεν έλαβε υπόψη την ύπαρξη σημαντικών συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ του γραφείου εκτιμήσεων και της Banco Popular, κατά παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

295 Πρώτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ο ελεγκτής της Banco Popular το 2012.

296 Συναφώς, αφενός, αρκεί η διαπίστωση ότι από τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον ιστότοπο της Comisión nacional del mercado de valores (CNMV, Εθνικής επιτροπής αγοράς κινητών αξιών, Ισπανία), τις οποίες μνημονεύει το ΕΣΕ, προκύπτει σαφώς ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν ο ελεγκτής της Banco Popular μεταξύ 1991 και 2017.

- 297 Αφετέρου, το επιχείρημα των προσφευγόντων στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του εγγράφου της Τράπεζας της Ισπανίας της 28ης Σεπτεμβρίου 2012 με τίτλο «Proceso de recapitalización y reestructuración bancaria» (Διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης και αναδιάρθρωσης τραπεζών), το οποίο επισυνάπτουν στο δικόγραφο της προσφυγής.
- 298 Συγκεκριμένα, ο πίνακας που προέρχεται από το εν λόγω έγγραφο δεν αναφέρει ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ο ελεγκτής της Banco Popular το 2012, πράγμα το οποίο παραδέχθηκαν οι προσφεύγοντες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Από το ως άνω έγγραφο προκύπτει ότι η Τράπεζα της Ισπανίας ανέθεσε στο γραφείο εκτιμήσεων εργασίες σχετικές με τον λογιστικό έλεγχο του χαρτοφυλακίου πιστώσεων και των περιουσιακών στοιχείων που κατασχέθηκαν ή ελήφθησαν προς εξόφληση των οφειλών της Banco Popular και τριών άλλων τραπεζών, στο πλαίσιο της ανεξάρτητης αποτίμησης του ισπανικού τραπεζικού τομέα που πραγματοποιήθηκε το 2012.
- 299 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, στη δήλωσή του περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων της 22ας Μαΐου 2017, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 273 ανωτέρω, το γραφείο εκτιμήσεων διευκρίνισε ότι δεν ήταν ο ελεγκτής της Banco Popular.
- 300 Εξ αυτού προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το γραφείο εκτιμήσεων δεν παρέσχε υπηρεσίες λογιστικού ελέγχου στην Banco Popular.
- 301 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, το 2015, το γραφείο εκτιμήσεων παρέσχε συμβουλές στην Banco Popular σχετικά με την πώληση της Popular Banca Privada, SA (στο εξής: Banca Privada). Στηρίζονται σε απόσπασμα του εγγράφου αναφοράς της Banco Popular του 2015, κατά το οποίο, «[κ]ατά τον Νοέμβριο του 2015, η [Banco] Popular είχε αναθέσει [στο γραφείο εκτιμήσεων] να πωλήσει το 40 % της θυγατρικής της Banca Privada» και κατά το οποίο, «[κατά] την ημερομηνία του εγγράφου αυτού, δεν [είχε] πραγματοποι[ηθεί] καμία πώληση και το αρχικό ποσοστό μπορ[ούσε] να είναι διαφορετικό».
- 302 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, στη δήλωσή του περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων που μνημονεύεται στη σκέψη 273 ανωτέρω, το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι είχε παράσχει στην Banco Popular υπηρεσίες στήριξης στους τομείς της αποτίμησης και των συναλλαγών, αλλά ότι οι υπηρεσίες αυτές δεν συνεπάγονταν σύγκρουση συμφερόντων στο μέτρο που αφορούσαν είτε συνδρομή για την πώληση περιουσιακών στοιχείων ή επιχειρήσεων που δεν αποτελούσαν πλέον μέρος της τράπεζας είτε στήριξη σε πράξεις αγοράς και πώλησης σε σχέση με μη σημαντικές συναλλαγές που δεν πραγματοποιήθηκαν ή δεν είχαν υλική αξία.
- 303 Αρκεί η διαπίστωση ότι από την αποτίμηση 3 προκύπτει ότι, κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, η Banca Privada ήταν θυγατρική εταιρία ανήκουσα στην Banco Popular και ότι η συναλλαγή στην οποία αναφέρονται οι προσφεύγοντες δεν είχε πραγματοποιηθεί το 2015.
- 304 Τρίτον, οι προσφεύγοντες επισημαίνουν ότι, σύμφωνα με άρθρο του Τύπου, το 2016 η Banco Popular είχε αναθέσει στο γραφείο εκτιμήσεων την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών σχετικά με την εφαρμογή νέων ρυθμιστικών προτύπων, ήτοι της εγκυκλίου 4/2017 της Τράπεζας της Ισπανίας και του προτύπου ΔΠΧΑ 9, βάλλουν δε κατά της χρήσης των προτύπων αυτών στην αποτίμηση 3. Τις υπηρεσίες αυτές αφορούν, κατά τους προσφεύγοντες, η αιτιολογική σκέψη 40 και το άρθρο 41, παράγραφος 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

- 305 Οι προσφεύγοντες στηρίζονται σε ένα άρθρο του *El Mundo*, της 13ης Φεβρουαρίου 2018, με τίτλο «[Το γραφείο εκτιμήσεων] παρείχε συμβουλές στον Angel Ron το 2016 σχετικά με τη λογιστική πολιτική της Banco Popular» ([το γραφείο εκτιμήσεων] advised Angel Ron in 2016 on Banco Popular's accounting policy), από το οποίο προκύπτει ότι το 2016 η Banco Popular ανέθεσε στο γραφείο εκτιμήσεων την παροχή τεχνικών συμβουλών σχετικά με τις συνέπειες της έναρξης ισχύος του προτύπου ΔΠΧΑ 9 στις εφαρμοστέες από την 1η Φεβρουαρίου 2018 νέες κανονιστικές διατάξεις.
- 306 Επισημαίνεται ότι από το ίδιο άρθρο προκύπτει ότι το γραφείο εκτιμήσεων ανέφερε ότι ουδέποτε είχε ασχοληθεί με οποιαδήποτε πτυχή των προβλέψεων που είχε εγγράψει η Banco Popular και ότι επρόκειτο για συμβουλές σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η τράπεζα έπρεπε να προσαρμοστεί σε νέα ρύθμιση που επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2018.
- 307 Οι προσφεύγοντες δεν προσκομίζουν κανένα στοιχείο ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τους ισχυρισμούς αυτούς του γραφείου εκτιμήσεων σχετικά με τη φύση των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν στην Banco Popular στο πλαίσιο της εφαρμογής του προτύπου ΔΠΧΑ 9.
- 308 Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι οι υπηρεσίες που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Popular, τόσο στο πλαίσιο του σχεδίου πώλησης της Banca Privada όσο και στο πλαίσιο της εφαρμογής του προτύπου ΔΠΧΑ 9, συνδέονταν με τα συναφή στοιχεία για την αποτίμηση 3, κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν σε ποιο βαθμό οι υπηρεσίες αυτές παρασχέθηκαν κατά το παρελθόν από το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Popular θα ήταν ικανές να επηρεάσουν την κρίση του εκτιμητή κατά τη διενέργεια της αποτίμησης 3 και, επομένως, ικανές να καταδείξουν την ύπαρξη πραγματικού ή δυνητικού ουσιώδους συμφέροντος, κοινού ή αντικρουόμενου, με την Banco Popular, κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 2, του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.
- 309 Επομένως, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 2) *Επί της δεύτερης αιτίασης, σχετικά με τους δεσμούς μεταξύ του γραφείου εκτιμήσεων και της Banco Santander*
- 310 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε παράσχει λογιστικές υπηρεσίες στην Banco Santander από το 2002 έως το 2016 και ήταν ο κύριος ελεγκτής του ομίλου Santander το 2015. Υποστηρίζουν ότι, αντιθέτως προς ό,τι ανέφερε το ΕΣΕ στην προσβαλλόμενη απόφαση, το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ίσως ανεξάρτητο στις 23 Μαΐου 2017, ημερομηνία κατά την οποία το ΕΣΕ τού ανέθεσε την αποστολή του εκτιμητή, δεν ασκεί επιρροή για τους σκοπούς της αποτίμησης 3. Μολονότι το ΕΣΕ δεν μπορούσε να προβλέψει τη συμμετοχή της Banco Santander στη διαδικασία εξυγίανσης τον Μάιο του 2017, θα έπρεπε να έχει λάβει υπόψη τον παράγοντα αυτόν τον Ιούνιο του 2017, όταν ανέθεσε στο γραφείο εκτιμήσεων τη διενέργεια της αποτίμησης 3. Το ΕΣΕ όφειλε επίσης να έχει λάβει υπόψη τις υπηρεσίες που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Santander κατόπιν της εξυγίανσης της Banco Popular κατά την ενσωμάτωση της τελευταίας στον όμιλο Santander.
- 311 Θεωρούν ότι οι υπηρεσίες που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Santander είναι κρίσιμες υπό το πρίσμα του άρθρου 41, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, το οποίο αφορά την προηγούμενη παροχή υπηρεσιών σε οντότητα που κατέχει την οντότητα την οποία αφορά η εξυγίανση.

- 312 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης, ορισμένοι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές υπέβαλαν παρατηρήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων, η οποία υπονομεύθηκε κατά τη γνώμη τους από το γεγονός ότι το γραφείο αυτό είχε παράσχει υπηρεσίες στην Banco Santander πριν και μετά την εξυγίανση της Banco Popular.
- 313 Πρώτον, στην προσβαλλόμενη απόφαση, απαντώντας στις παρατηρήσεις αυτές, το ΕΣΕ έκρινε ότι οι υπηρεσίες λογιστικού ελέγχου που είχαν παρασχεθεί στην Banco Santander από το γραφείο εκτιμήσεων δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της ανεξαρτησίας στην οποία προέβη το ΕΣΕ κατά τον χρόνο της επιλογής του γραφείου αυτού στις 23 Μαΐου 2017, στο μέτρο που η εν λόγω εκτίμηση πραγματοποιήθηκε σε σχέση με την Banco Popular. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι, κατά την ημερομηνία εκείνη, δεν είχε πραγματοποιηθεί εκτίμηση της ανεξαρτησίας του γραφείου εκτιμήσεων έναντι των δυνητικών αγοραστών στο μέτρο που, αφενός, δεν προβλεπόταν από το νομικό πλαίσιο και, αφετέρου, η διαδικασία αποτίμησης ήταν διαδικασία διαφορετική από τη διαδικασία πώλησης η οποία καθόριζε τον αγοραστή. Ειδικότερα, το γραφείο εκτιμήσεων δεν είχε πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με τα ονόματα των δυνητικών αγοραστών ή την ταυτότητα του αγοραστή πριν από την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης.
- 314 Το ΕΣΕ έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου και του σκοπού της αποτίμησης 3, οι υπηρεσίες λογιστικού ελέγχου που είχαν παρασχεθεί στο παρελθόν στην Banco Santander από το γραφείο εκτιμήσεων δεν επηρέαζαν την ανεξαρτησία του τελευταίου όσον αφορά τη διενέργεια της αποτίμησης 3 και δεν δημιουργούσαν πραγματικό ή δυνητικό ουσιώδες συμφέρον, κοινό ή αντικρουόμενο, κατά την έννοια του άρθρου 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075. Ειδικότερα, επισήμανε ότι η αποτίμηση 3 αφορούσε αποκλειστικώς τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της Banco Popular πριν από την πώλησή της στην Banco Santander και όχι εκείνα της Banco Santander.
- 315 Δεύτερον, το ΕΣΕ έκρινε ότι οι υπηρεσίες που παρέσχε το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Santander σχετικά με την ενσωμάτωση της Banco Popular δεν συνεπάγονταν την ύπαρξη ουσιωδών συμφερόντων, κοινών ή αντικρουόμενων, κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφοι 2 και 4, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, με κάποιο ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 3, του ίδιου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού.
- 316 Αφενός, το ΕΣΕ έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου και του σκοπού της αποτίμησης 3, οι υπηρεσίες που παρασχέθηκαν από το γραφείο εκτιμήσεων μετά την ημερομηνία εξυγίανσης σχετικά με επιχείρηση υπό συνθήκες συνεχιζόμενης δραστηριότητας δεν θα μπορούσαν να επηρεάσουν την αποτίμηση 3 και τα στοιχεία που αυτή περιέχει. Επιπλέον, επισήμανε ότι η αποτίμηση 3 δεν θα μπορούσε να επηρεάσει τη θέση της Banco Popular ή της Banco Santander, στο μέτρο που καθόριζε μόνον αν έπρεπε να χορηγηθεί αποζημίωση στους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές μέσω του Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης (ETE).
- 317 Αφετέρου, το ΕΣΕ έκρινε ότι, εν πάση περιπτώσει, μετά την έγκριση του καθεστώτος εξυγίανσης, το γραφείο εκτιμήσεων είχε παράσχει πρόσθετες διαβεβαιώσεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στην Banco Santander δεν μπορούσαν να δημιουργήσουν πραγματικά ή δυνητικά ουσιώδη συμφέροντα, κοινά ή αντικρουόμενα. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι, στη δήλωσή του της 18ης Δεκεμβρίου 2019, το γραφείο εκτιμήσεων είχε επιβεβαιώσει ότι καμία από τις παρασχεθείσες στην Banco Santander υπηρεσίες δεν συνδεόταν ούτε με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού ή παθητικού που αποτελούσαν αντικείμενο της αποτίμησης 3 ούτε με

τη σχετική με αυτά χρηματοοικονομική αναφορά. Επιπλέον, επισήμανε ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε επιβεβαιώσει ότι δεν υπήρχε ροή πληροφοριών μεταξύ των εργασιών αποτίμησης που εκτελούσε και άλλων έργων, δεδομένων των μέτρων προστασίας που είχαν τεθεί σε εφαρμογή και των πρωτοκόλλων εμπιστευτικότητας.

- 318 Ειδικότερα, όσον αφορά τις υπηρεσίες σχετικά με την ενσωμάτωση της Banco Popular, το ΕΣΕ ανέφερε ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε διευκρινίσει επαρκώς ότι, ακόμη και αν είχε παράσχει συμβουλευτικές υπηρεσίες στην Banco Santander, οι υπηρεσίες αυτές δεν συνδέονταν με τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο ΕΣΕ, δεν αφορούσαν κανένα ζήτημα σχετικό με τις υπηρεσίες αποτίμησης που παρασχέθηκαν στο ΕΣΕ αλλά ούτε και περιλάμβαναν υπηρεσίες εκτίμησης ή νομικές υπηρεσίες συνδεόμενες με την Banco Popular.
- 319 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, με την από 18 Δεκεμβρίου 2019 δήλωσή του περί μη ύπαρξης σύγκρουσης συμφερόντων, η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 276 ανωτέρω, το γραφείο εκτιμήσεων επισήμανε ότι δεν υπήρχε σύνδεση μεταξύ των υπηρεσιών που παρείχε στην Banco Santander και της αποτίμησης 3 ή του διευκρινιστικού εγγράφου.
- 320 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 41, παράγραφος 4, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075, προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη πραγματικού ή δυνητικού ουσιώδους συμφέροντος, κοινού ή αντικρουόμενου, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, θεωρείται συναφής η παροχή υπηρεσιών από τον ανεξάρτητο εκτιμητή, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών που έχουν παρασχεθεί στο παρελθόν, στην ενδιαφερόμενη οντότητα και στα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, και ιδίως η σύνδεση ανάμεσα στις εν λόγω υπηρεσίες και στα στοιχεία που είναι συναφή με την αποτίμηση.
- 321 Επισημαίνεται όμως ότι οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν κανένα επιχείρημα προκειμένου να θέσουν υπό αμφισβήτηση τις εκτιμήσεις του ΕΣΕ σχετικά με την έλλειψη σύνδεσης μεταξύ, αφενός, των υπηρεσιών λογιστικού ελέγχου και των υπηρεσιών σχετικά με την ενσωμάτωση της Banco Popular που παρασχέθηκαν στην Banco Santander από το γραφείο εκτιμήσεων και, αφετέρου, των κρίσιμων στοιχείων για την αποτίμηση 3, η οποία αφορούσε μόνον την εκτίμηση της Banco Popular και όχι την εκτίμηση της Banco Santander.
- 322 Οι προσφεύγοντες δεν εξηγούν με ποιον τρόπο οι υπηρεσίες αυτές θα ήταν ικανές να επηρεάσουν ή θα μπορούσαν ευλόγως να θεωρηθούν ότι επηρεάζουν την κρίση του γραφείου εκτιμήσεων κατά τη διενέργεια της αποτίμησης 3, κατά την έννοια του άρθρου 41, παράγραφος 2, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.
- 323 Εκτός αυτού, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε σημαντικό οικονομικό συμφέρον να ικανοποιηθεί η Banco Santander από αρνητική αποτίμηση της Banco Popular. Φρονούν ότι το γεγονός ότι η αποζημίωση καταβάλλεται από το ΕΤΕ και όχι από την Banco Santander δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, αν ευδοκίμουςαν οι εκκρεμείς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίες για την ακύρωση του καθεστώτος εξυγίανσης, η Banco Santander θα μπορούσε να αναγκαστεί να καταβάλει υψηλότερο τίμημα για την Banco Popular. Επομένως, είναι προς το συμφέρον της Banco Santander η αξία των ανακτήσεων της Banco Popular σε περίπτωση αφερεγγυότητας να μην είναι υψηλότερη στην αποτίμηση 3 από ό,τι στην αποτίμηση 2.
- 324 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ επισήμανε ότι, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της αποτίμησης 3, ο οποίος συνίσταται στο να καθοριστεί αν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές θα είχαν τύχει καλύτερης μεταχείρισης στο πλαίσιο μιας υποθετικής κανονικής διαδικασίας

αφερεγγυότητας, η εν λόγω αποτίμηση δεν θα μπορούσε να ασκήσει επιρροή στην πώληση της Banco Popular ούτε να επηρεάσει τη θέση της Banco Santander. Το ΕΣΕ έκρινε ότι η αποτίμηση 3 παρήγε αποτελέσματα μόνον έναντι του ιδίου, στο μέτρο που θα όφειλε να καταβάλει αποζημίωση, μέσω του ΕΤΕ, σε περίπτωση διαφορετικής μεταχείρισης.

- 325 Επισημαίνεται ότι οι προσφεύγοντες δεν ισχυρίζονται ότι το αποτέλεσμα της αποτίμησης 3 ασκεί επιρροή τόσο στη νομιμότητα και τον θεμιτό χαρακτήρα της απόφασης περί υπαγωγής της Banco Popular σε διαδικασία εξυγίανσης όσο και στο αποτέλεσμα της εξυγίανσης αυτής, ήτοι την πώλησή της στην Banco Santander.
- 326 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι η αποτίμηση 2 είχε αντικείμενο διαφορετικό από εκείνο της αποτίμησης 3, ήτοι την εκτίμηση της αξίας του συνόλου της Banco Popular για έναν ενδεχόμενο αγοραστή στο πλαίσιο της εφαρμογής του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων. Επομένως, η εκτίμηση της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού της Banco Popular στο πλαίσιο μιας υποθετικής κανονικής διαδικασίας αφερεγγυότητας, εκτίμηση που πραγματοποιήθηκε στην αποτίμηση 3, δεν είναι ικανή να θέσει υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση που πραγματοποιήθηκε στην αποτίμηση 2.
- 327 Τέλος, κατά το άρθρο 85, παράγραφος 4, τελευταίο εδάφιο, της οδηγίας 2014/59, όταν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να προστατεύονται τα συμφέροντα τρίτων μερών, τα οποία, ενεργώντας καλή τη πίστη, έχουν αποκτήσει μετοχές του ιδρύματος υπό εξυγίανση στο πλαίσιο της χρήσης εργαλείων εξυγίανσης, η ακύρωση απόφασης μιας αρχής εξυγίανσης δεν επηρεάζει οιοσδήποτε επακόλουθες διοικητικές πράξεις ή τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν από τη σχετική αρχή εξυγίανσης, οι οποίες βασίζονταν στην ακυρωθείσα απόφαση.
- 328 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, η ενδεχόμενη ακύρωση της απόφασης εξυγίανσης δεν μπορεί να οδηγήσει σε τροποποίηση των όρων πώλησης της Banco Popular στην Banco Santander. Επομένως, εν πάση περιπτώσει, η πώληση της Banco Popular στην Banco Santander για την τιμή ενός ευρώ δεν μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση και το αποτέλεσμα της αποτίμησης 3 είναι αδιάφορο εν προκειμένω.
- 329 Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι προσφεύγοντες ανέφεραν τον αντίκτυπο που θα μπορούσε να έχει η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης επί ποινικών αγωγών ασκούμενων ενώπιον των ισπανικών δικαστηρίων.
- 330 Συναφώς, αρκεί η επισήμανση ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι τόσο η αγωγή αποζημίωσης όσο και η αγωγή ακυρώσεως έχουν ως αποτέλεσμα να απαιτείται από το υπό εξυγίανση πιστωτικό ίδρυμα ή επιχείρηση επενδύσεων, ή από τον διάδοχο των οντοτήτων αυτών, να αποζημιώσει τους μετόχους για τις ζημιές που υπέστησαν λόγω της άσκησης, εκ μέρους της αρχής εξυγίανσης, της εξουσίας απομείωσης και μετατροπής όσον αφορά στοιχεία του παθητικού του εν λόγω ιδρύματος ή επιχείρησης ή να απαιτείται να προβεί σε πλήρη επιστροφή των ποσών που επενδύθηκαν κατά την ανάληψη μετοχών των οποίων απομειώθηκε η αξία λόγω της συγκεκριμένης διαδικασίας εξυγίανσης. Τέτοιες ενέργειες θα έθεταν συνολικά υπό αμφισβήτηση την αποτίμηση στην οποία στηρίζεται η απόφαση εξυγίανσης, δεδομένου ότι η σύνθεση του κεφαλαίου αποτελεί μέρος των αντικειμενικών στοιχείων της εν λόγω αποτίμησης. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας J. Richard de la Tour στα σημεία 82 και 95 των προτάσεών του, θα αναιρούνταν η ίδια η διαδικασία εξυγίανσης καθώς και οι σκοποί που επιδιώκονται με την οδηγία 2014/59 [απόφαση της 5ης Μαΐου 2022, Banco Santander (Εξυγίανση της τράπεζας Banco Popular), C-410/20, EU:C:2022:351, σκέψη 43].

331 Ως εκ τούτου, στο μέτρο που η αποτίμηση 3, ανεξαρτήτως του αποτελέσματός της, δεν μπορούσε να επηρεάσει την κατάσταση της Banco Santander, κακώς υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε συμφέρον να την ευνοήσει.

332 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη καθόσον εκτίμησε ότι οι υπηρεσίες που είχε παράσχει το γραφείο εκτιμήσεων στην Banco Santander δεν συνεπάγονταν την ύπαρξη πραγματικών ή δυνητικών ουσιωδών συμφερόντων, ικανών να επηρεάσουν ή να θεωρηθούν ευλόγως ότι επηρεάζουν την κρίση του, κατά την έννοια του άρθρου 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.

333 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

3) Επί της τρίτης αιτίασης, η οποία αφορά το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων πραγματοποίησε την αποτίμηση 2

334 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προγενέστερη συμμετοχή του γραφείου εκτιμήσεων στη διαδικασία εξυγίανσης θα μπορούσε να έχει επηρεάσει την κρίση του. Η αποτίμηση 3 φαίνεται να σχεδιάστηκε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να καταλήξει σε συμπέρασμα σύμφωνο με την περιλαμβανόμενη στην αποτίμηση 2 εκτίμηση σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση. Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι το ΕΣΕ είχε τη δυνατότητα να διορίσει άλλον εκτιμητή.

335 Επισημαίνεται ότι η αιτίαση αυτή αφορά το δεύτερο μέρος της αποτίμησης 2, το οποίο περιλαμβάνει προσομοίωση σεναρίου εκκαθάρισης και έχει ως αντικείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 9, του κανονισμού 806/2014, την εκτίμηση της μεταχείρισης που θα μπορούσε να αναμένεται για κάθε τάξη μετόχων και πιστωτών σε περίπτωση εκκαθάρισης οντότητας υποκείμενης σε μέτρο εξυγίανσης σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας κατ' εφαρμογήν της ισπανικής νομοθεσίας.

336 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι καμία διάταξη του κανονισμού 806/2014 ή του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 δεν απαγορεύει ρητώς την πραγματοποίηση των αποτιμήσεων 2 και 3 από τον ίδιο εκτιμητή.

337 Εν συνεχεία, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, κατά τη διαδικασία σχετικά με το δικαίωμα ακρόασης, ορισμένοι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές υπέβαλαν παρατηρήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων, η οποία υπονομεύθηκε κατά τη γνώμη τους από το γεγονός ότι το γραφείο αυτό είχε πραγματοποιήσει τόσο την αποτίμηση 2 όσο και την αποτίμηση 3. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι ορισμένοι εκ των ανωτέρω υποστήριζαν ότι το γραφείο εκτιμήσεων επεδίωκε να επιβεβαιώσει τα συμπεράσματα της ανάλυσης που είχε διενεργήσει στην αποτίμηση 2 και η οποία αφορούσε την αρχή ότι κανένας πιστωτής δεν μπορεί να τύχει χειρότερης μεταχείρισης.

338 Το ΕΣΕ επισήμανε ότι οι αποτιμήσεις 2 και 3 πραγματοποιήθηκαν με διαφορετικούς σκοπούς και, ως εκ τούτου, χρησιμοποίησαν διαφορετικές προσεγγίσεις. Σκοπός της αποτίμησης 2 ήταν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, του κανονισμού 806/2014, η τεκμηρίωση του μέτρου εξυγίανσης με την εκτίμηση της οικονομικής αξίας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού της Banco Popular κατά την ημερομηνία της εξυγίανσης, ενώ η αποτίμηση 3 αποσκοπούσε στην εκτίμηση της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές στο πλαίσιο υποθετικής διαδικασίας αφερεγγυότητας, ήτοι σε σχέση με επιχείρηση τελούσα υπό παύση δραστηριοτήτων, σύμφωνα με το άρθρο 20, παράγραφος 18, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

- 339 Το ΕΣΕ επισήμανε ότι το νομικό πλαίσιο δεν το εμπόδιζε να ορίσει τον ίδιο εκτιμητή για τη διενέργεια διαφόρων αποτιμήσεων για την ίδια εξυγίανση και ότι ένας τέτοιος διορισμός δεν έθιγε αφ' εαυτού την ανεξαρτησία του εκτιμητή.
- 340 Το ΕΣΕ επισήμανε ότι, ενώ η εκ των προτέρων εκτίμηση της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει οι θυγόμενοι μέτοχοι και οι πιστωτές σε μια υποθετική διαδικασία αφερεγγυότητας, εκτίμηση περιλαμβανόμενη στην αποτίμηση 2, είχε πραγματοποιηθεί εντός συγκεκριμένης προθεσμίας και στηριζόταν στις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή του το γραφείο εκτιμήσεων πριν από την εξυγίανση, ήτοι κυρίως σε εκείνες που ήταν διαθέσιμες στις 31 Μαρτίου 2017, η αποτίμηση 3 στηριζόταν σε λεπτομερέστερες πληροφορίες οι οποίες ήταν διαθέσιμες στις 6 Ιουνίου 2017, ημερομηνία παύσης των δραστηριοτήτων. Το ΕΣΕ έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων πληροφοριών στις οποίες στηρίζονταν οι εκτιμήσεις αυτές, καθώς και του διαφορετικού σκοπού τους, το γραφείο εκτιμήσεων θα μπορούσε κάλλιστα να καταλήξει σε διαφορετικά συμπεράσματα.
- 341 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ υπογράμμισε επίσης ότι το εφαρμοστέο νομικό πλαίσιο αναγνώριζε ότι η προσωρινή εκτίμηση της αποτίμησης 2 όσον αφορά τη μεταχείριση της οποίας θα είχαν τύχει οι θυγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές εάν η οντότητα είχε εκκαθαριστεί δεν μπορούσε να είναι τόσο ακριβής όσο η εκτίμηση της αποτίμησης 3, τούτο δε για διάφορους λόγους, ήτοι, μεταξύ άλλων, για τον λόγο ότι η αποτίμηση 2 χαρακτηριζόταν από χρονικούς περιορισμούς και από έλλειψη δεδομένων αρκετά κοντινών στην ημερομηνία της εξυγίανσης. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 20, παράγραφος 9, του κανονισμού 806/2014, η αποτίμηση 2 περιλαμβάνει «εκτίμηση» της εν λόγω μεταχείρισης, ενώ, κατά το άρθρο 20, παράγραφος 17, του ίδιου κανονισμού, η αποτίμηση 3 πρέπει να «προσδιορίζει» τη μεταχείριση αυτή. Το ΕΣΕ επισήμανε ότι το γεγονός και μόνον ότι η προσωρινή εκτίμηση που περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 2 και η αποτίμηση 3 είχαν παρόμοια αποτελέσματα, αλλά βασιζόνταν σε διαφορετικές παραδοχές, δεν μπορούσε να θεωρηθεί αφ' εαυτού ως επαρκής απόδειξη ότι η αποτίμηση 3 δεν είχε διενεργηθεί σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις.
- 342 Επιπλέον, αφενός, επισημαίνεται ότι, στην αποτίμηση 2, το γραφείο εκτιμήσεων εξέφρασε πολλές επιφυλάξεις ως προς την αξιοπιστία της προσομοίωσης του σεναρίου εκκαθάρισης που περιείχε η αποτίμηση αυτή.
- 343 Συναφώς, στην αποτίμηση 2, το γραφείο εκτιμήσεων διευκρίνισε ότι δεν διέθετε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και δεδομένα ούτε τον επαρκή χρόνο ώστε η εκτίμησή του να μην είναι απλώς και μόνον ενδεικτική στο στάδιο αυτό. Επισήμανε επανειλημμένως ότι η προσομοίωση του σεναρίου εκκαθάρισης στηριζόταν σε πολλούς αστάθμητους παράγοντες και ότι, όταν θα είχε στη διάθεσή του ακριβέστερες πληροφορίες, θα ήταν σε θέση να επεξεργαστεί περαιτέρω τις παραδοχές του και να προετοιμάσει ένα πιο «στιβαρό» και πιο αξιόπιστο σενάριο εκκαθάρισης.
- 344 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν μπορούν να υποστηρίξουν ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν ανεξάρτητο για τον λόγο ότι θεωρούσε ότι δεσμεύεται από τα συμπεράσματα της αποτίμησης 2.
- 345 Αφετέρου, στην αποτίμηση 2, η προσομοίωση ενός σεναρίου εκκαθάρισης της Banco Popular βασιζόταν στα δεδομένα που ήταν διαθέσιμα στις 31 Μαρτίου 2017 και προέβλεπε ένα σενάριο τριών ετών. Στην αποτίμηση 3, το γραφείο εκτιμήσεων βασίστηκε στις μη ελεγχθείσες χρηματοοικονομικές πληροφορίες της 6ης Ιουνίου 2017 ή, αν δεν ήταν διαθέσιμες, στις πληροφορίες της 31ης Μαΐου 2017, προκειμένου να καταρτίσει τρία διακριτά χρονικά σενάρια εκκαθάρισης.

- 346 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της αποτίμησης 3, το γραφείο εκτιμήσεων δεν αρκέστηκε στην επιβεβαίωση του αποτελέσματος της προσομοίωσης που περιλαμβάνεται στην αποτίμηση 2.
- 347 Συναφώς, για παράδειγμα, στην αποτίμηση 2, το σύνολο της ρευστοποίησης των στοιχείων ενεργητικού της Banco Popular για τους πιστωτές, βάσει του σεναρίου εκκαθάρισης τριών ετών, εκτιμήθηκε μεταξύ 120,9 δισεκατομμυρίων ευρώ στην καλύτερη περίπτωση και 116,5 δισεκατομμυρίων ευρώ στη χειρότερη περίπτωση. Στην αποτίμηση 3, για το σενάριο εκκαθάρισης τριών ετών, η αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού οδήγησε σε διαφορετικό αποτέλεσμα, δηλαδή σε 101,546 δισεκατομμύρια ευρώ στην καλύτερη περίπτωση και 97,593 δισεκατομμύρια ευρώ στη χειρότερη περίπτωση.
- 348 Το γεγονός και μόνον ότι το γραφείο εκτιμήσεων κατέληξε στο ίδιο συμπέρασμα, ήτοι ότι οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές δεν θα επιτύγχαναν ανάκτηση σε περίπτωση εκκαθάρισης της Banco Popular, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι το γραφείο αυτό θεώρησε ότι δεσμεύεται από την εκτίμηση στην οποία προέβη με την αποτίμηση 2 όταν διενήργησε την αποτίμηση 3.
- 349 Εξ αυτών προκύπτει ότι το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι το γραφείο εκτιμήσεων επιδίωξε με την αποτίμηση 3 να επιβεβαιώσει την αποτίμηση 2 αντικρούεται από το περιεχόμενο των αποτιμήσεων αυτών.
- 350 Επομένως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι το ΕΣΕ κακώς έκρινε ότι το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων είχε διενεργήσει την αποτίμηση 2 δεν μπορούσε να θέσει υπό αμφισβήτηση την ανεξαρτησία του για τη διενέργεια της αποτίμησης 3 και τον διορισμό του ιδίου ως ανεξάρτητου εκτιμητή. Συναφώς, το επιχείρημα ότι το ΕΣΕ θα μπορούσε να έχει διορίσει άλλον εκτιμητή είναι αλυσιτελές.
- 351 Ως εκ τούτου, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 352 Από την ανάλυση του δεύτερου σκέλους προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες δεν προέβαλαν επιχειρήματα ικανά να κλονίσουν το συμπέρασμα του ΕΣΕ ότι το γραφείο εκτιμήσεων ήταν ανεξάρτητο κατά την έννοια των άρθρων 38 και 41 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075.
- 353 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος και, ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.

4. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ μεταβίβασε αδικαιολόγητα στο γραφείο εκτιμήσεων τις εξουσίες λήψης αποφάσεων που του παρέχει ο κανονισμός 806/2014

- 354 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία συνεπάγεται ευρεία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά την αποζημίωση των μετόχων και των πιστωτών που θίγονται από την απόφαση εξυγίανσης, εκδόθηκε από το ΕΣΕ βάσει της αποτίμησης 3 την οποία πραγματοποίησε ιδιωτικός φορέας. Υποστηρίζουν ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το ΕΣΕ αρκέστηκε να συνοψίσει την αποτίμηση 3 και το διευκρινιστικό έγγραφο, ήτοι τις ουσιώδεις πτυχές της άσκησης της εξουσίας να τους αποζημιώσει ή όχι. Η ανάθεση στο γραφείο εκτιμήσεων της εκτίμησης όλων των ζητημάτων που αφορούν την αποτίμηση χωρίς εξέταση των υποκείμενων στοιχείων ή των παρατηρήσεων των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών και χωρίς

επαλήθευση των προδήλως ανακόλουθων παραδοχών που εκτίθενται λεπτομερώς στον πρώτο λόγο ακυρώσεως είναι αντίθετη προς την αρχή που έθεσε η απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).

- 355 Κατά τους προσφεύγοντες, το ΕΣΕ δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η εξέταση της αποτίμησης 3 στην οποία είχε προβεί δεν ήταν απλώς επιφανειακή, εξέτασε δε μόνον το διευκρινιστικό έγγραφο που συνέταξε το γραφείο εκτιμήσεων και όχι τις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών σχετικά με την αποτίμηση 3. Το ΕΣΕ δεν απέκλινε από την αποτίμηση 3 και η απόφαση σχετικά με το αν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές είχαν δικαίωμα αποζημίωσης ελήφθη από το γραφείο εκτιμήσεων, το οποίο άσκησε την εξουσία λήψης αποφάσεων του ΕΣΕ. Θεωρούν ότι η αρχή την οποία έθεσε η απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), έχει εφαρμογή όταν οι εξουσίες του ΕΣΕ, ακόμη και αν πρόκειται για σαφώς καθορισμένες εκτελεστικές εξουσίες, μεταβιβάζονται στο γραφείο εκτιμήσεων χωρίς δέουσα εποπτεία του ΕΣΕ.
- 356 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι οι Συνθήκες δεν περιέχουν καμία διάταξη η οποία να προβλέπει την ανάθεση αρμοδιοτήτων σε όργανο ή οργανισμό της Ένωσης. Συγκεκριμένα, δεν υπάρχει καμία μνεία των οργανισμών ούτε στο άρθρο 290 ΣΛΕΕ, το οποίο αναθέτει στην Επιτροπή τη λήψη αποφάσεων υπό τη μορφή νομοθετικών πράξεων, ούτε στο άρθρο 291 ΣΛΕΕ, το οποίο αναγνωρίζει εκτελεστικές εξουσίες στα κράτη μέλη, την Επιτροπή, και, σε πιο περιορισμένη έκταση, στο Συμβούλιο (προτάσεις του γενικού εισαγγελέα N. Jääskinen στην υπόθεση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-270/12, EU:C:2013:562, σημείο 75).
- 357 Επομένως, οι αρχές που διέπουν τη μεταβίβαση εξουσιών διατυπώθηκαν από τη νομολογία και, ιδίως, από την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), και στη συνέχεια από την απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2014, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-270/12, EU:C:2014:18), στην περίπτωση που ο νομοθέτης της Ένωσης έχει αναθέσει εξουσίες σε οργανισμό.
- 358 Στη σκέψη 41 της απόφασης της 22ας Ιανουαρίου 2014, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-270/12, EU:C:2014:18), το Δικαστήριο επισήμανε ότι, με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), είχε υπογραμμίσει, κατ' ουσίαν, ότι οι συνέπειες που προκύπτουν από τη μεταβίβαση εξουσιών είναι πολύ διαφορετικές, ανάλογα με το αν αυτή αφορά σαφώς οριοθετημένες εκτελεστικές εξουσίες, η άσκηση των οποίων, ως εκ τούτου, επιδέχεται αυστηρό έλεγχο υπό το πρίσμα αντικειμενικών κριτηρίων, καθοριζόμενων από τη μεταβιβάζουσα αρχή, ή αν η μεταβίβαση αφορά «διακριτική εξουσία, που προϋποθέτει ευρεία ελευθερία εκτιμήσεως και μπορεί, ανάλογα με τον τρόπο ασκήσεώς της, ν' αποτελέσει έκφραση πραγματικής οικονομικής πολιτικής».
- 359 Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι είχε επισημάνει επίσης, με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), ότι η πρώτου είδους μεταβίβαση δεν είναι ικανή να τροποποιήσει αισθητά τις συνέπειες της ασκήσεως των εξουσιών τις οποίες αφορά, ενώ η δεύτερου είδους μεταβίβαση, στο πλαίσιο της οποίας οι επιλογές της μεταβιβάζουσας αρχής υποκαθίστανται με τις επιλογές της αρχής υπέρ της οποίας συντελείται, αποτελεί «πραγματική μετάθεση ευθύνης». Όσον αφορά την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), το Δικαστήριο έκρινε ότι η μεταβίβαση εξουσιών από την Ανώτατη Αρχή στους επίμαχους οργανισμούς με την υπ' αριθ. 14/55 απόφασή της, της 26ης Μαρτίου 1955, η οποία ιδρύει χρηματοδοτικό μηχανισμό για την εξασφάλιση τακτικού εφοδιασμού της κοινής αγοράς σε παλαιοσίδηρο (JO 1955, 8, σ. 685),

παραχωρεί σε αυτούς «ελευθερία εκτιμήσεως που προϋποθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια» και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με τις «απαιτήσεις της Συνθήκης» (απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2014, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-270/12, EU:C:2014:18, σκέψη 42).

- 360 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι ο κανονισμός 806/2014 μπορεί να παρέχει στο ΕΣΕ σαφώς οριοθετημένες εκτελεστικές εξουσίες, η άσκηση των οποίων, εξ αυτού του λόγου, επιδέχεται αυστηρό έλεγχο βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, αλλά δεν μπορεί να του απονέμει αρμοδιότητες που προϋποθέτουν διακριτική ευχέρεια, συνεπαγόμενη ευρεία ελευθερία εκτιμήσεως.
- 361 Πάντως, επισημαίνεται ότι, εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες δεν προβάλλουν ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του κανονισμού 806/2014. Δεν υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ, ως οργανισμός της Ένωσης, άσκησε διακριτική ευχέρεια η οποία έπρεπε να έχει ασκηθεί από θεσμικό όργανο της Ένωσης. Ούτε υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες ότι οι εκτελεστικές αρμοδιότητες του ΕΣΕ δεν οριοθετούνται σαφώς στον κανονισμό 806/2014 αλλά ούτε και ότι το ΕΣΕ παρέβη τον κανονισμό 806/2014 ενεργώντας καθ' υπέρβαση των εξουσιών που του απονέμει ο κανονισμός αυτός.
- 362 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα επιχειρήματα με τα οποία οι προσφεύγοντες προσάπτουν στο ΕΣΕ ότι παρέσχε εξουσία λήψης αποφάσεων στο γραφείο εκτιμήσεων δεν μπορούν να στοιχειοθετήσουν παραβίαση των αρχών που διέπουν τη μεταβίβαση εξουσιών και οι οποίες τέθηκαν με την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7).
- 363 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι το ΕΣΕ μεταβίβασε στο γραφείο εκτιμήσεων την εξουσία του περί λήψης αποφάσεων, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι η απόφαση να μη χορηγηθεί αποζημίωση στους θιγόμενους μετόχους και πιστωτές εκδόθηκε από το ΕΣΕ και όχι από το γραφείο εκτιμήσεων.
- 364 Εν συνεχεία, το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ρητώς ότι το ΕΣΕ, προκειμένου να αποφασίσει αν οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές μπορούν να λάβουν αποζημίωση, πρέπει να στηριχθεί στα αποτελέσματα ανεξάρτητης αποτίμησης που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 16, του ίδιου κανονισμού. Εκτός αυτού, το περιεχόμενο της αποτίμησης αυτής οριοθετείται από το άρθρο 20, παράγραφοι 17 και 18, του κανονισμού 806/2014 και τα κριτήρια που αφορούν τη μέθοδο αποτίμησης σχετικά με τη διαφορετική μεταχείριση προβλέπονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2018/344.
- 365 Επομένως, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 806/2014, οι οικονομικές και τεχνικές πτυχές της εκτίμησης της μεταχείρισης της οποίας θα είχαν τύχει οι θιγόμενοι μέτοχοι και πιστωτές αν η Banco Popular είχε υπαχθεί σε κανονική διαδικασία αφερεγγυότητας έπρεπε να εκτιμηθούν από ανεξάρτητο εκτιμητή και όχι από το ίδιο το ΕΣΕ. Αντιθέτως προς όσα ισχυρίζονται οι προσφεύγοντες, το γεγονός ότι το ΕΣΕ ανέθεσε στο γραφείο εκτιμήσεων τη διενέργεια της αποτίμησης 3 δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως μεταβίβαση της εξουσίας του να εκδώσει την απόφαση.
- 366 Τέλος, το ΕΣΕ, πριν εκδώσει απόφαση σχετικά με ενδεχόμενη αποζημίωση των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών, οφείλει να εξακριβώσει ότι η αποτίμηση που διενεργήθηκε από τον ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα πληροί τις απαιτήσεις του κανονισμού 806/2014 και του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/344 και, επίσης, ότι ο εμπειρογνώμονας αυτός πληροί τις απαιτήσεις ανεξαρτησίας που προβλέπονται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2016/1075.

- 367 Συναφώς, αφενός, επισημαίνεται ότι το γεγονός ότι το ΕΣΕ ενέκρινε τα συμπεράσματα της αποτίμησης 3 δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως παράλειψη του ιδίου να ελέγξει την τήρηση των απαιτήσεων με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται ο ανεξάρτητος εκτιμητής κατά τη διενέργεια της αποτίμησής του.
- 368 Αφετέρου, το επιχείρημα των προσφευγόντων ότι το ΕΣΕ αρκέστηκε να συνοψίσει την αποτίμηση 3 και το διευκρινιστικό έγγραφο και ότι δεν εξέτασε τις παρατηρήσεις των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών σχετικά με την αποτίμηση 3 αντικρούεται από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης.
- 369 Συγκεκριμένα, στο κεφάλαιο 4 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ εκτίμησε την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων υπό το πρίσμα των απαιτήσεων του άρθρου 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και του κεφαλαίου IV του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075 και, υπό τον τίτλο 6.2.1 της προσβαλλόμενης απόφασης, απάντησε στις «παρατηρήσεις σχετικά με την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων».
- 370 Στο κεφάλαιο 5 της προσβαλλόμενης απόφασης, τιτλοφορούμενο «Αποτίμηση 3», το ΕΣΕ, αφού συνόψισε το περιεχόμενο της αποτίμησης 3, έκρινε ότι η αποτίμηση αυτή πληρούσε τις απαιτήσεις του εφαρμοστέου νομικού πλαισίου, ιδίως εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 20, παράγραφος 17, του κανονισμού 806/2014 και στο άρθρο 3, στο άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 5, καθώς και στο άρθρο 6, στοιχεία α' και β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2018/344, και ότι ήταν επαρκώς αιτιολογημένη και κατανοητή ώστε να συνιστά τη βάση απόφασης δυνάμει του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014.
- 371 Υπό τον τίτλο 6.2.2 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ΕΣΕ απάντησε στις «παρατηρήσεις σχετικά με το περιεχόμενο της αποτίμησης 3» οι οποίες αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τις πληροφορίες και τις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν στην αποτίμηση 3, καθώς και το σενάριο εκκαθάρισης και τη μεθοδολογία που έλαβε υπόψη το γραφείο εκτιμήσεων. Όσον αφορά την εκτίμηση των διαφόρων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού που πραγματοποιήθηκε στην αποτίμηση 3, το ΕΣΕ εξέτασε κατά πόσον η εκτίμηση αυτή εξακολουθούσε να ισχύει υπό το πρίσμα των παρατηρήσεων των θιγόμενων μετόχων και πιστωτών καθώς και του διευκρινιστικού εγγράφου.
- 372 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγοντες κακώς υποστηρίζουν ότι το ΕΣΕ μεταβίβασε αδικαιολόγητα στο γραφείο εκτιμήσεων τις εξουσίες λήψης αποφάσεων που του παρέχει ο κανονισμός 806/2014.
- 373 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

IV. Επί των δικαστικών εξόδων

- 374 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το ΕΣΕ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.
- 375 Δυνάμει του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Συνεπώς, το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Επιτρέπει στην **Bybrook Capital Badminton Fund LP** να υπεισέλθει στη θέση της **Cairn Global Funds PLC** και της **Cairn Special Opportunities Credit Master Fund Limited**, ως προσφεύγουσα.
- 2) Επιτρέπει στην **PIMCO Global Cross-asset Opportunities Master Fund LDC** να υπεισέλθει στη θέση της **PHFS series SPC – PHSF VII SP**, ως προσφεύγουσα.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 4) Η **ACMO Srl** και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το **Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)**.
- 5) Το **Βασίλειο της Ισπανίας** φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

van der Woude

De Baere

Steinfatt

Kecsmár

Kingston

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Νοεμβρίου 2023.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I.	Ιστορικό της διαφοράς	2
II.	Αιτήματα των διαδίκων	7
III.	Σκεπτικό	7
	A. Επί του παραδεκτού	7
	B. Επί της ουσίας	8
	1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	8
	α) Επί της έκτασης του ελέγχου που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο	8
	β) Επί του παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που επισυνάφθηκαν στο υπόμνημα απάντησης	10
	2. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας της περιόδου αφερεγγυότητας, των εξυπηρετούμενων δανείων, των μη εξυπηρετούμενων δανείων, των ακινήτων και των νομικών κινδύνων της Banco Popular	11
	α) Επί του πρώτου σκέλους, που αφορά τη διάρκεια του σεναρίου εκκαθάρισης	15
	1) Επί της πρώτης αιτίας, η οποία στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του νόμου 22/2003	16
	2) Επί της δεύτερης αιτίας, η οποία στηρίζεται στη μη συνεκτίμηση μεγαλύτερης περιόδου εκκαθάρισης	21
	β) Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά την αποτίμηση των εξυπηρετούμενων δανείων	24
	1) Επί της πρώτης αιτίας, η οποία αφορά την αναταξινόμηση των εξυπηρετούμενων δανείων στην κατηγορία των μη εξυπηρετούμενων δανείων	24
	2) Επί της δεύτερης αιτίας, η οποία αφορά τις υποθετικές περιπτώσεις πρόωρης εξόφλησης των εξυπηρετούμενων δανείων	26
	i) Όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα δάνεια προς επιχειρήσεις	27
	ii) Όσον αφορά τα εξυπηρετούμενα ενυπόθηκα δάνεια	30
	3) Επί της τρίτης αιτίας, η οποία αφορά τις νέες περιπτώσεις αθέτησης υποχρεώσεων πληρωμής των υπόλοιπων εξυπηρετούμενων δανείων	33
	4) Επί της τέταρτης αιτίας, η οποία αφορά το προεξοφλητικό επιτόκιο για την πώληση του υπολοίπου του χαρτοφυλακίου εξυπηρετούμενων δανείων	34

γ) Επί του τρίτου σκέλους, το οποίο αφορά την αποτίμηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων	34
δ) Επί του τέταρτου σκέλους, σχετικά με την αποτίμηση των ακινήτων	38
ε) Επί του πέμπτου σκέλους, το οποίο αφορά την αποτίμηση των νομικών κινδύνων .	41
3. Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον διόρισε το γραφείο εκτιμήσεων ως ανεξάρτητο εκτιμητή.	46
α) Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ δεν εξέτασε την ανεξαρτησία του γραφείου εκτιμήσεων	46
β) Επί του δεύτερου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι το γραφείο εκτιμήσεων δεν ήταν ανεξάρτητο κατά την έννοια του άρθρου 38 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 2016/1075	49
1) Επί της πρώτης αιτίας, σχετικά με τους δεσμούς μεταξύ του γραφείου εκτιμητών και της Banco Popular	51
2) Επί της δεύτερης αιτίας, σχετικά με τους δεσμούς μεταξύ του γραφείου εκτιμήσεων και της Banco Santander	53
3) Επί της τρίτης αιτίας, η οποία αφορά το γεγονός ότι το γραφείο εκτιμήσεων πραγματοποίησε την αποτίμηση 2	57
4. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι το ΕΣΕ μεταβίβασε αδικαιολόγητα στο γραφείο εκτιμήσεων τις εξουσίες λήψης αποφάσεων που του παρέχει ο κανονισμός 806/2014	59
IV. Επί των δικαστικών εξόδων	62